การสวดนพเคราะห์

อานุภาพพุทธมนต์กำจัด ทุกข์ โศก โรค ภัย

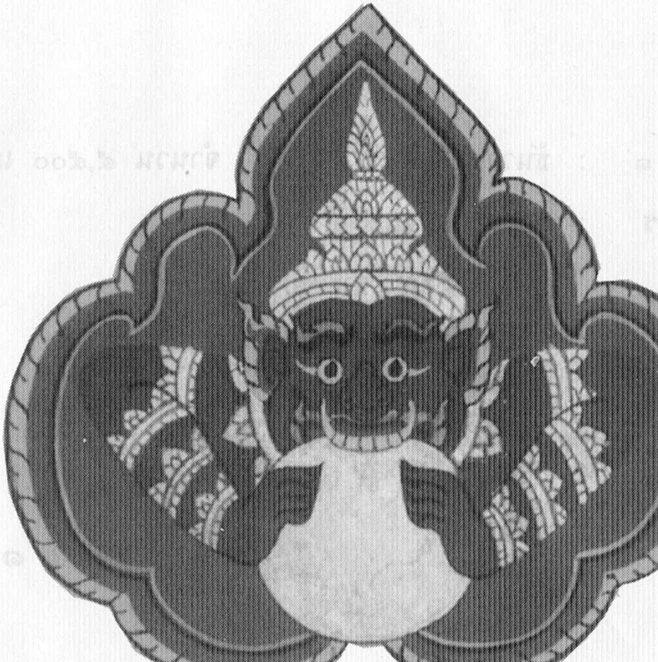
พระครูกัลยาณสิทธิวัฒน์ ผศ.

(สมาน กลฺยาณธมฺโม/พรหมอยู่)

การสวดนพเคราะห์ ○ พระครูกัลยาณสิทธิวัฒน์ ผศ.

การสวดนพเคราะห์

อานุภาพพุทธมนต์กำจัด ทุกข์ โศก โรค ภัย

พระครูกัลยาณสิทธิวัฒน์ ผศ.

(สมาน กลฺยาณธมฺโม/พรหมอยู่)

น.ธ.เอก, ป.ธ.๔, พ.ม., พธ.บ., M.Ed.

การสวดนพเคราะห์

อานุภาพพุทธมนต์กำจัด ทุกข์ โศก โรค ภัย

ISBN : 978-974-364-864-9

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : ธันวาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๕,๕๐๐ เล่ม

พิสูจน์อักษร : พระครูกัลยาณสิทธิวัฒน์

ภาพปก : ยุพิน วังหาญ (ช่างเขียน วังชาย)

ราคา ๑๔๕.-

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๑-๑๗ ท่าพระจันทร์ ถนนมหาราช แขวงพระบรมมหาราชวัง
เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐
โทร. ๐๒ ๒๒๑ ๘๘๙๒, ๐๒ ๖๒๓ ๕๖๒๓
โทรสาร ๐๒ ๖๒๓ ๕๖๒๓

คำนำ

มนต์ คือ คำสำหรับสวดที่มีความขลังความศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งสามารถประสิทธิ์ประสาทพร ความสุขความเจริญรุ่งเรือง ความสำเร็จต่าง ๆ ทั้งเป็นเครื่องกำจัดและป้องกันทุกข์ โศก โรค ภัย ทั้งปวงได้อย่างน่าอัศจรรย์ ศาสนาใหญ่ ๆ ทุกศาสนาในโลก จึงมีบทสวดซึ่งก็คือคำสอนของศาสดานั่นเอง สำหรับให้ศาสนิกของตนได้สวดกัน ในพุทธศาสนาก็มีบทสวดจำนวนมาก มีหลายบทที่พระพุทธองค์ทรงสอนให้ภิกษุท่องจำ แล้วนำไปสวด ซึ่งมีปรากฏในพระไตรปิฎก บางบทนักปราชญ์ประพันธ์ขึ้นภายหลังเพื่อใช้สำหรับสวดในพิธีต่าง ๆ

การสวดนพเคราะห์ เป็นพิธีกรรมทางศาสนาอย่างหนึ่งที่พุทธศาสนิกชนนิยมจัดและเข้าร่วมพิธี เพราะถือว่าเป็นพิธีศักดิ์สิทธิ์ จัดยาก เนื่องจากต้องใช้อุปกรณ์สิ่งของเครื่องประกอบหลายอย่าง ค่าใช้จ่ายสูง และเจ้าพิธีจะต้องมีความรู้ความชำนาญในการจัดเป็นอย่างดี ซึ่งปัจจุบันนี้ ผู้มีความรู้ตามหลักโบราณประเพณีที่แท้จริงมีน้อย อีกทั้งตำราเอกสารสำหรับเป็นแนวทางศึกษาปฏิบัติก็ยิ่งหายาก ทั้ง ๆ ที่พิธีนี้ทำกันมานับร้อยปีแล้ว ส่วนใหญ่ก็จำกันสืบ ๆ มา

ผู้เรียบเรียงเกรงว่า ต่อไปในอนาคต พิธีอาจถูกปรับเปลี่ยนผิดเพี้ยนไปจากเดิม ซึ่งจะทำให้ความขลังความศักดิ์สิทธิ์เสื่อมถอยลง จึงได้ศึกษาจากหนังสือตำราและสอบถามท่านผู้รู้นำมาเรียบเรียงพิมพ์

การสวดนพเคราะห์
อานุภาพพุทธมนต์กำจัด ทุกข์ โศก โรค ภัย

ISBN : 978-974-364-864-9

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : ธันวาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๕,๕๐๐ เล่ม

พิสูจน์อักษร : พระครูกัลยาณสิทธิวัฒน์

ภาพปก : ยุพิน วังหาญ (ช่างเขียน วังชาย)

ราคา ๑๔๕.-

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๑-๑๗ ท่าพระจันทร์ ถนนมหาราช แขวงพระบรมมหาราชวัง
เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐
โทร. ๐๒ ๒๒๑ ๘๘๙๒, ๐๒ ๖๒๓ ๕๖๒๓
โทรสาร ๐๒ ๖๒๓ ๕๖๒๓

คำนำ

มนต์ คือ คำสำหรับสวดที่มีความขลังความศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งสามารถประสิทธิ์ประสาทพร ความสุขความเจริญรุ่งเรือง ความสำเร็จต่าง ๆ ทั้งเป็นเครื่องกำจัดและป้องกันทุกข์ โศก โรค ภัย ทั้งปวงได้อย่างน่าอัศจรรย์ ศาสนาใหญ่ ๆ ทุกศาสนาในโลก จึงมีบทสวดซึ่งก็คือคำสอนของศาสดานั่นเอง สำหรับให้ศาสนิกของตนได้สวดกันในพุทธศาสนาก็มีบทสวดจำนวนมาก มีหลายบทที่พระพุทธองค์ทรงสอนให้ภิกษุท่องจำ แล้วนำไปสวด ซึ่งมีปรากฏในพระไตรปิฎก บางบทนักปราชญ์ประพันธ์ขึ้นภายหลังเพื่อใช้สำหรับสวดในพิธีต่าง ๆ

การสวดนพเคราะห์ เป็นพิธีกรรมทางศาสนาอย่างหนึ่งที่พุทธศาสนิกชนนิยมจัดและเข้าร่วมพิธี เพราะถือว่าเป็นพิธีศักดิ์สิทธิ์จัดยาก เนื่องจากต้องใช้อุปกรณ์สิ่งของเครื่องประกอบหลายอย่าง ค่าใช้จ่ายสูง และเจ้าพิธีจะต้องมีความรู้ความชำนาญในการจัดเป็นอย่างดี ซึ่งปัจจุบันนี้ ผู้มีความรู้ตามหลักโบราณประเพณีที่แท้จริงมีน้อย อีกทั้งตำราเอกสารสำหรับเป็นแนวทางศึกษาปฏิบัติก็ยิ่งหายากทั้ง ๆ ที่พิธีนี้ทำกันมานับร้อยปีแล้ว ส่วนใหญ่ก็จำกันสืบ ๆ มา

ผู้เรียบเรียงเกรงว่า ต่อไปในอนาคต พิธีอาจถูกปรับเปลี่ยนผิดเพี้ยนไปจากเดิม ซึ่งจะทำให้ความขลังความศักดิ์สิทธิ์เสื่อมถอยลง จึงได้ศึกษาจากหนังสือตำราและสอบถามท่านผู้รู้นำมาเรียบเรียงพิมพ์

เผยแพร่ เพื่อเป็นคู่มือสำหรับการจัดพิธี และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อให้พุทธศาสนิกชนสามารถสวดด้วยตนเองโดยไม่ต้องจัดพิธีอย่างเป็นทางการ ซึ่งต้องใช้เวลาและทุนมาก และการสวดด้วยตนเองนอกจากจะช่วยกำจัดทุกข์ โศก โรค ภัย ช่วยเสริมสิริมงคลให้เกิดความสุข ความสวัสดี นำโชค นำลาภ มาให้แก่ตนและครอบครัวแล้ว ยังเป็นการบำเพ็ญกุศลให้แก่ตนและครอบครัวอีกด้วย

อนึ่ง ผู้เรียบเรียงได้ข้อมูลการสวดนพเคราะห์นี้ จากหนังสือ "พระคัมภีร์พระเวทย์" โดย เทพ สาริกบุตร ทราบว่า ขณะนี้เสียชีวิตแล้ว ผู้เรียบเรียงพยายามติดต่อทายาทผ่านทางโรงพิมพ์ที่ปรากฏในหนังสือ แต่ไม่สามารถติดต่อได้

จึงขออำนาจบุญกุศลที่เกิดจากการรวบรวมข้อมูลและเผยแพร่หนังสือนี้ จงสำเร็จแก่โยมบิดามารดา อุปัชฌาย์อาจารย์ ผู้มีพระคุณ อาจารย์เทพ สาริกบุตร และผู้ที่มีส่วนช่วยให้หนังสือเล่มนี้สำเร็จลงด้วยดีทุกท่าน

พระครูกัลยาณสิทธิวัฒน์ ผศ.
ผู้เรียบเรียง
ธันวาคม ๒๕๕๒

วัดราชสิทธาราม
เขตบางกอกใหญ่
กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

คำนิยม

การสวดนพเคราะห์ เป็นพิธีกรรมทางศาสนา ที่ถือว่าเป็นพิธีศักดิ์สิทธิ์ และจัดยาก เพราะผู้จัดต้องรู้จักอุปกรณ์สิ่งของเครื่องประกอบหลายอย่าง ซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูง สำคัญที่สุดคือเจ้าพิธีจะต้องมีความรู้ความชำนาญในการจัดสวดนพเคราะห์เป็นอย่างดี เมื่อพิธีครบถ้วน เครื่องประกอบสมบูรณ์ เจ้าพิธีมีความชำนาญ จะเพิ่มความศักดิ์สิทธิ์และความขลังเป็นทวีคูณ

ท่านพระครูกัลยาณสิทธิวัฒน์ ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดราชสิทธาราม คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พระพิธีธรรมหลวงซึ่งเป็นทั้งนักวิชาการศาสนาและนักสวดที่มีแบบแผนแบบอย่างที่ดี ได้พยายามค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่อง “การสวดนพเคราะห์” เป็นเวลานาน สมกับเป็นนักวิชาการผู้มีการค้นคว้าและวิจัย เพื่อหาข้อมูลที่ดีที่สุด และเป็นผู้ที่ควรเป็นแบบอย่างคือเป็นนักสังเกต เพราะความเป็นนักคิด นักค้นคว้า และนักสังเกตที่ดี เลยเกิดมีหนังสือการสวดนพเคราะห์ให้เราได้รับรู้และเข้าใจ

อนึ่ง การสวดนพเคราะห์นั้น โดยเหตุและผลน่าจะเป็นอุบายวิธีให้ประชาชนได้เข้าวัดฟังพระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์ เพื่อให้จิตสะอาด สงบ และสว่าง นับเป็นวิถีทางที่ชาญฉลาดของพระโบราจารย์ จึงเป็นสิ่งที่น่าอนุโมทนา

ขอชื่นชมและอนุโมทนาในความวิริยะอุตสาหะอันมั่นคงแน่วแน่ของท่านพระครูกัลยาณสิทธิวัฒน์ที่ให้พุทธศาสนิกชนได้มีโอกาสเข้าใจในพิธีการสวดนพเคราะห์ที่ถูกต้อง จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือนี้จะเป็นประโยชน์เป็นหลักในพิธีการสวดนพเคราะห์ พร้อมทั้งการจัดพิธีสวดนพเคราะห์อย่างถูกต้องและสมบูรณ์

ขอชื่นชมและอนุโมทนา

(พระพรหมเวที)

เจ้าอาวาสวัดไตรมิตรวิทยาราม

กรรมการมหาเถรสมาคม

อนุโมทนาและขอบคุณ

หนังสือ "การสวดนพเคราะห์" เล่มนี้ สำเร็จลงด้วยดี เพราะได้รับความเมตตาจากพระเถระผู้มีความรู้และประสบการณ์ในพิธีสวดนพเคราะห์ ให้ข้อมูลและคำแนะนำ ตลอดจนให้ยืมเอกสารมาเป็นเครื่องค้นคว้าอ้างอิง

ผู้เรียบเรียง ขอกราบขอบพระคุณ และขออนุโมทนาขอบคุณในความเมตตาของท่านผู้มีนาม ต่อไปนี้

พระพรหมเวที	วัดไตรมิตรวิทยาราม
พระธรรมสิทธิเวที	วัดสังเวชวิศยาราม
พระธรรมปริยัติโมลี	วัดบพิตรพิมุข
พระราชธรรมสุนทร (ทองใบ)	วัดพระเชตุพน
พระนิกรมมุนี (ณรงค์)	วัดไตรมิตรวิทยาราม
พระพิพัฒนวราภรณ์ (เกรียงไกร)	วัดศรีสุดาราม
พระครูธรรมสารโกศล (สมรศักดิ์)	วัดราชประดิษฐ์
พระครูภาวนาโสภณ	วัดป่าธรรมโสภณ จ.ลพบุรี
พระครูสมุห์กิติ กิตฺติสทฺโท	วัดราชสิทธาราม ผู้พิมพ์ต้นฉบับ
พระครูญาณสยมภูว์ (ขจร นาคะเวทิน)	เทวสถานโบสถ์พราหมณ์

พระครูกัลยาณสิทธิวัฒน์ ผศ.
ผู้เรียบเรียง

สารบัญ

❑❑❑

บทนำ

พุทธศาสนา ที่พวกเราชาวไทยเคารพนับถือกันอยู่นี้ เกิดขึ้นในชมพูทวีป ซึ่งปัจจุบันนี้ คือประเทศอินเดีย ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพราหมณ์ และยังมีเจ้าลัทธิอื่นๆ อีกจำนวนมาก พุทธศาสนาเกิดขึ้นมาท่ามกลางความเจริญรุ่งเรืองและยิ่งใหญ่ของศาสนาพราหมณ์ แม้ตระกูลศากยวงศ์แห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็เคารพนับถือศาสนาพราหมณ์มาก่อนอย่างมั่นคง

เมื่อพระพุทธองค์ตรัสรู้พระสัพพัญญุตญาณแล้ว เทศนาสั่งสอนเวไนยสัตว์ด้วยหลักธรรมที่คัดค้านต่อหลักคำสั่งสอนของศาสนาพราหมณ์ในทุกๆ ด้าน แต่ก็มีบางเรื่องที่พระพุทธองค์ทรงนำมาปรับใช้ให้ตรงกับหลักธรรมคำสั่งสอนของพระองค์ เช่น เรื่องพระพรหมพระพุทธองค์ทรงนำมาใช้ในหัวข้อพรหมวิหารธรรม การไหว้ทิศของศาสนาพราหมณ์ พระพุทธองค์ทรงนำมาใช้ในหัวข้อเรื่องทิศ ๖ เป็นต้น

ครั้นต่อมาหลังพุทธปรินิพพานแล้ว พิธีการต่างๆ ทั้งพุทธและพราหมณ์ยิ่งแยกกันไม่ออกผสมกลมกลืนกันแทบทุกเรื่อง ทั้งพิธีมงคลและอวมงคล บางพิธีเป็นของพราหมณ์ล้วนๆ บางพิธีเป็นของพุทธล้วนๆ บางพิธีก็ผสมกัน เช่น พิธีการอาบน้ำดำหัวในแม่น้ำคงคาของพราหมณ์ ชาวพุทธนำมาปรับใช้ด้วยการประพรมน้ำพระพุทธมนต์ใน

พิธีมงคลต่างๆ แทน ในความหมายที่ว่า รดน้ำให้ถูกร่างกายภายนอก เพื่อฟอกหรือชำระสิ่งชั่วร้ายจากร่างกายและจิตใจ ให้เกิดความสุขสิริมงคลแทน ซึ่งการผสมผสานทางพิธีกรรมนี้มิใช่เรื่องเสียหาย ในเมื่อผู้ทำรู้สึกว่าสบายใจ มีความหวังมีขวัญกำลังใจในการดำเนินชีวิต เมื่อขวัญกำลังใจดีอารมณ์ดี สติปัญญาความคิดก็พลอยดีไปด้วย ซึ่งจะช่วยทำให้ผ่านพ้นปัญหาอุปสรรคและประสบความสำเร็จตามที่หวังไว้ การจัดพิธีกรรมต่างๆ จึงมิใช่เรื่องเหลวไหลไร้สาระแต่ประการใด

ศาสนาพราหมณ์ มีคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์สูงสุด สำหรับเป็นหลักสูตรศึกษาในกลุ่มวรรณะของพวกตนเรียกว่า **"ไตรเพท"** หรือคัมภีร์พระเวท มี ๓ คือ

๑. **ฤคเวท** รวมบทสวดสรรเสริญเทพเจ้า

๒. **ยชุรเวท** บทสวดอ้อนวอนในพิธีบูชายัญต่าง ๆ

๓. **สามเวท** รวมเพลงขับร้องหรือสวดเป็นทำนองในพิธีบูชายัญ

ต่อมาเพิ่ม**อถรรพเวท** หรือ **อาถรรพณเวท** อันว่าด้วยคาถาอาคมทางไสยศาสตร์เข้ามาอีก จึงรวมเป็น ๔

พราหมณ์ได้ใช้คัมภีร์ไตรเพทนี้สวดเสริมสิริมงคล และกำจัดทุกข์โศกโรคภัยต่างๆ ให้กับศิษยานุศิษย์และศาสนิกชนที่มาขอให้ทำพิธีให้

พราหมณ์มีไตรเพท พุทธศาสนามีพระไตรปิฎก

เป็นธรรมดาของทุก ๆ ศาสนา ที่นอกจากจะมีหลักคำสอนอันเป็นแนวปฏิบัติของศาสนิกชนผู้ศรัทธาเลื่อมใสแล้ว ยังมีพิธีกรรม

ต่าง ๆ พร้อมบทสวดทั้งที่เป็นพิธีมงคลและอวมงคล ประจำศาสนาอยู่ด้วย พิธีกรรมดังกล่าวนั้นที่ขาดไม่ได้ ก็คือการสวดสรรเสริญคุณท่านผู้เป็นศาสดาหรือพระเป็นเจ้าผู้ก่อตั้งศาสนา

สำหรับพุทธศาสนาก็มีบทสวดสรรเสริญพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ และมีบทสวด**พระปริตร** ภาษาบาลีเขียนว่า **ปริตฺตา** มีความหมายตามรูปศัพท์ว่า ป้องกัน รักษา คุ้มครอง ซึ่งพระสงฆ์จะเลือกสรรบทสวดที่มีความหมายในทางป้องกันรักษาและคุ้มครองผู้ฟัง และการสวดลักษณะนี้ เรียกว่า **สวดมนต์** ซึ่งหมายถึง **คำอันศักดิ์สิทธิ์** ที่พระสงฆ์คัดเลือกพุทธพจน์จากพระไตรปิฎกออกมาสวดด้วยบทที่มีความหมายตรงกับวัตถุประสงค์และลักษณะงาน

การสวดมนต์ โดยปกติเป็นหน้าที่ของพระสงฆ์ที่จะต้องท่องให้จำได้ ซึ่งพระสงฆ์ทุกอารามก็ถือเป็นกิจวัตรประจำวันที่จะต้องสวดสาธยายทุกเช้าค่ำ และเป็นที่เชื่อกันว่า การสวดสาธยายมนต์เป็นการสืบต่ออายุพระพุทธศาสนา ช่วยอำนวยอานิสงส์ความสุขในปัจจุบันทั้งแก่ผู้ฟังและผู้สาธยาย เพราะช่วยประคองจิตมิให้ฟุ้งซ่าน เกิดจิตเป็นสมาธิ แม้เพียงชั่วขณะหนึ่งก็นับว่าประเสริฐยิ่งนัก

นอกจากนี้ พุทธศาสนิกชนก็นิยมอาราธนาพระสงฆ์ไปสวดสาธยายมนต์ในบ้าน เพื่อประสาทพรบ้าง เพื่อกำจัดสิ่งอัปมงคลและป้องกันภัยต่าง ๆ บ้าง

ธรรมเนียมการอาราธนาพระสงฆ์มาสวดพระปริตรของพุทธศาสนิกชนดังกล่าวมานั้น ด้วยจุดประสงค์ตามคำอาราธนาที่ว่า

วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา

สัพพะทุกขะ วินาสายะ ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง

วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา

สัพพะภะยะ วินาสายะ ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง

วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา

สัพพะโรคะ วินาสายะ ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง

ขอนิมนต์พระคุณเจ้าทั้งหลาย สวดพระปริตรซึ่งเป็นมงคลเพื่อป้องกันความวิบัติเพื่อให้ได้สมบัติทั้งปวง เพื่อกำจัดทุกข์ กำจัดภัย และกำจัดโรคทั้งปวงเถิด.

โดยสรุป วัตถุประสงค์หลักของการสวดพระปริตรมี ๓ ประการ คือ

๑. เพื่อป้องกันภัยพิบัติทั้งปวง
๒. เพื่อความสำเร็จแห่งสมบัติทั้งปวง
๓. เพื่อกำจัดทุกข์ ภัย และโรคทั้งปวงให้หมดไป

การสวดพระปริตรบูชาเทวดานพเคราะห์

การสวดพระปริตรหรือพุทธมนต์อีกลักษณะหนึ่งเกี่ยวเนื่องกับไสยศาสตร์ ทั้งนี้ก็เพราะว่า วันทั้งเจ็ดคือ วันอาทิตย์ วันจันทร์ วันอังคาร วันพุธ วันพฤหัสบดี วันศุกร์ วันเสาร์ วันราหู (วันพุธกลางคืน) และอีกวันหนึ่งนอกจากทั้ง ๘ ชื่อดังกล่าวมานั้น สมมติกันว่ามีพระเกตุคุ้มครอง จึงรวมเป็น ๙ เรียกว่า **นพเคราะห์**

ตามคัมภีร์โหราศาสตร์กล่าวว่า ในวันทั้งเจ็ดนี้มีเทวดาคุ้มครองเกี่ยวข้องด้วยกำเนิดมนุษย์ อันอาจส่งผลให้เกิดคุณเกิดโทษ ให้เกิดทุกข์โศกโรคภัย ความสุขความเจริญรุ่งเรือง และอายุยืนยาวหรืออายุสั้นได้ จึงมีพิธีบูชานพเคราะห์เพื่อป้องกันภัยพิบัติและกำจัดอันตรายทั้งปวง อีกทั้งให้เกิดความสุขความสวัสดี ความเจริญรุ่งเรืองและสิริมงคลแก่ชีวิตของตนได้

ความเป็นมาของพิธีดังกล่าวนี้ เนื่องด้วยพราหมณ์ทั้งหลายได้นำวิธีการบูชานพเคราะห์เข้ามาเผยแพร่สั่งสอนก่อน ประกอบกับวิชาการเหล่านี้เกี่ยวโยงกับวิชาโหราศาสตร์ ที่คนไทยทั่วไปพากันเชื่อถืออย่างสนิทใจเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว เมื่อนำเอาพิธีดังกล่าวมาประยุกต์รวมกันเข้ากับพิธีทางพระพุทธศาสนา ซึ่งพิจารณาดูแล้วไม่ขัดกัน เพราะหลักคำสอนและบทสวดในพระพุทธศาสนาก็มีกล่าวถึงเทวดาที่อาจให้คุณให้โทษแก่มนุษย์อยู่บ้างแล้ว อีกทั้งผู้ที่จะเป็นเทวดาได้ ก็ต้องเป็นผู้ประพฤติดีปฏิบัติชอบ ประกอบด้วยเทวธรรม คือความละอายต่อบาปกรรม และเกรงกลัวต่อความประพฤติชั่วเลวทราม จึงจะเป็นเทวดาได้ ทางพุทธศาสนาก็ยกย่องการบูชาผู้มีคุณธรรมว่าเป็นมงคลอย่างสูง ดังบาลีที่ว่า **ปูชา จะ ปูชะนียานัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง** ดังนั้น จึงเกิดพิธีการสวดพุทธมนต์เนื่องด้วยเทวดานพเคราะห์ขึ้น

ความเป็นมาของนพเคราะห์[๑]

หนังสือเฉลิมไตรภพฉบับหอพระสมุดวชิรญาณ กล่าวความเป็นมาของนพเคราะห์ว่า เมื่อพระเจ้าทั้ง ๔ คือ พระอิศวร พระนารายณ์ พระพรหม พระอุมา ประชุมพร้อมกันที่พลับพลาโรงพิธีเชิงพระเมรุบรรพต จึงบังคับหัสวิสัย ซึ่งเป็นพสุธา กับสุนทรา ซึ่งเป็นวารี ให้พิจารณาดูสรรพสัตว์ ที่ควรจะนำมาชุบขึ้นเป็นเทวดานพเคราะห์

พสุธากับวารีจึงคิดถึงบุตรของตน ๓ คน กับญาติ ๖ คน ซึ่งอกุศลกรรมนำให้บุตรทั้ง ๓ ไปเกิดเป็นราชสีห์คน ๑ เป็นนางในตระกูลเศรษฐีคน ๑ เป็นโขมดคน ๑ ญาติทั้ง ๖ นั้นไปเกิดเป็นมหิงสาคน ๑ เป็นคชสารคน ๑ เป็นอาจารย์ฤๅษีคน ๑ เป็นโคคน ๑ เป็นพยัคฆ์คน ๑ เป็นนาคคน ๑ อยู่ในป่าหิมพานต์ ซึ่งมีลูกหลานต่อมามากนั้น จึงขอให้กุศลบันดาลดลใจให้สัตว์ทั้ง ๙ หมู่นี้ เข้ามาร่วมอยู่ในที่ใกล้โรงพิธี

พระเป็นเจ้าทั้ง ๔ จึงให้หัสดีไปจับสัตว์ทั้ง ๙ นี้มาส่งให้แก่สุวกำนำมาถวายตามเทวบัญชา

ที่ ๑ ให้นำราชสีห์ ๖ ตัวมา พระเป็นเจ้าทั้ง ๔ จึงกระทำด้วยเทวฤทธิ์ ให้ราชสีห์ทั้ง ๖ ตัวนั้น เป็นจุณไป แล้วทรงเอาผ้าแดงห่อจุณราชสีห์ทั้ง ๖ นั้น รวมห่อเดียวกัน แล้วชุบขึ้นเป็น**องค์พระอาทิตย์** สีกายและอาภรณ์เป็นสีแดง ทรงพาหนะราชสีห์ รักษาเขาพระสุเมรุด้านทิศอิสาณ พิทักษ์**พระพุทธรูปปางถวายเนตร**

---

[๑] วัดเศวตฉัตรวรวิหาร, ๒๕๔๔, หน้า ๘

ที่ ๒ นั้น ให้นำนางพรหมจารีในตระกูลเศรษฐี ๑๕ นาง มาทำดุจเดียวกันแล้วห่อด้วยผ้าสีนวล ชุบขึ้นเป็น**พระจันทร์** สีกายและอาภรณ์เป็นสีนวล ทรงพาหนะม้า รักษาเขาพระสุเมรุด้านทิศบูรพา พิทักษ์**พระพุทธรูปปางห้ามญาติ**

ที่ ๓ นั้น ให้นำกระบือ ๘ ตัว มาทำดุจเดียวกัน แล้วห่อด้วยผ้าสีม่วง ชุบขึ้นเป็น**พระอังคาร** สีกายและอาภรณ์เป็นสีม่วง ทรงพาหนะกระบือรักษาเขาพระสุเมรุด้านทิศอาคเนย์พิทักษ์**พระพุทธรูปปางไสยาสน์ หรือปางคันธารราฐ**

ที่ ๔ นั้น ให้นำคชสาร ๑๗ เชือก มาทำดุจเดียวกัน แล้วห่อด้วยผ้าสีแสด ชุบขึ้นเป็น**พระพุธ** สีกายและอาภรณ์เป็นสีแสด ทรงพาหนะช้างรักษาเขาพระสุเมรุด้านทิศทักษิณพิทักษ์**พระพุทธรูปปางอุ้มบาตร**

ที่ ๕ นั้น ให้นำฤาษี ๑๙ องค์ มาทำดุจเดียวกัน แล้วห่อด้วยผ้าสีเหลือง ชุบขึ้นเป็น**พระพฤหัสบดี** สีกายและอาภรณ์เป็นสีเหลือง ทรงพาหนะละมั่ง รักษาเขาพระสุเมรุด้านทิศประจิม **พิทักษ์พระพุทธรูปปางสมาธิ**

ที่ ๖ นั้น นำโค ๒๑ ตัว มาทำดุจเดียวกัน แล้วห่อด้วยผ้าสีชมพู ชุบขึ้นเป็น**พระศุกร์** สีกายและอาภรณ์เป็นสีชมพู ทรงพาหนะโค รักษาเขาพระสุเมรุด้านทิศอุดร พิทักษ์**พระพุทธรูปปางรำพึง**

ที่ ๗ นั้น ให้นำพยัคฆ์ ๑๐ ตัว มาทำดุจเดียวกัน แล้วห่อด้วยผ้าสีเขียวแก่ ชุบขึ้นเป็น**พระเสาร์** สีกายและอาภรณ์เป็นสีเขียวแก่ ทรงพาหนะเสือ รักษาเขาพระสุเมรุด้านทิศหรดี พิทักษ์**พระพุทธรูปปางนาคปรก**

ที่ ๘ นั้น ให้นำศีรษะโขมด ๑๒ ศีรษะ มาทำดุจเดียวกัน แล้วห่อด้วยผ้าสีดำ ชุบขึ้นเป็น**พระราหู** สีกายและอาภรณ์เป็นสีดำ ทรงพาหนะโขมดหรือเมฆเหมือนรูปครุฑ รักษาเขาพระสุเมรุด้านทิศพายัพ พิทักษ์**พระพุทธรูปปางปาลิไลยก์**

ที่ ๙ นั้นให้นำนาค ๙ ตัว มาทำดุจเดียวกันแล้วห่อด้วยผ้าสีทอง ชุบขึ้นเป็น**พระเกตุ** สีกายและอาภรณ์เป็นสีทอง ทรงพาหนะนาค รักษาเขาพระสุเมรุในท่ามกลาง พิทักษ์**พระพุทธรูปปางมารวิชัย**

สีกายของเทวดาทั้ง ๙ นั้น ก็เป็นไปตามสีผ้าที่ห่อทั้ง ๙ องค์ แล้วจึงให้ขึ้นสู่วิมานทั้ง ๙ แล้วส่งพระอาทิตย์ พระจันทร์ ไปส่องทวีปเปลี่ยนเวลากัน

พระราหูนั้น วิมานต่ำกว่าพระอาทิตย์และพระจันทร์ ลอยทวนกันอยู่ จึงบังสุริยะและจันทร์ ที่เรียกว่ามีสุริยุปราคา และจันทรุปราคา กล่าวไว้เพียงนี้ มิได้กล่าวถึงเทวดาทั้ง ๙ นั้น ว่าทรงพาหนะอะไร ไปประจำอยู่ทิศไหน การตั้งวันอาทิตย์ จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี ศุกร์ เสาร์ ให้เข้าระเบียบกัน มีขึ้นเมื่อร้อยปีเศษแต่พุทธปรินิพพาน ก่อนแต่นั้น นับเป็นสัปดาห์

ที่มาของเทวดาประจำวัน

การโคจรหมุนเวียนของเทพเจ้าประจำวัน ซึ่งปราชญ์ทางโหราศาสตร์เรียกว่า "ทักษา" โหราจารย์ผู้ทำนายทายทักมักเรียกแตกต่างกันไป เช่นเรียกว่า ดาวบ้าง เรียกว่า พระบ้าง เรียกว่า เทพเจ้าบ้าง ซึ่งก็คือสิ่งเดียวกัน เช่น เรียกวันอาทิตย์ว่า ดาวอาทิตย์ พระอาทิตย์ เทพเจ้าพระอาทิตย์ เป็นต้น

แต่ในทางดาราศาสตร์เรียก **"ทักษา"** ว่า **"ดาว"** เพราะเป็นชื่อดาวพระเคราะห์ทั้ง ๙ ดวง และอยู่ประจำทิศทั้ง ๙ เรียกดาวนพเคราะห์ คือ

๑. ดาวอาทิตย์	อยู่ประจำทิศอิสาน	ใช้เลข ๑ แทน
๒. ดาวจันทร์	อยู่ประจำทิศบูรพา	ใช้เลข ๒ แทน
๓. ดาวอังคาร	อยู่ประจำทิศอาคเนย์	ใช้เลข ๓ แทน
๔. ดาวพุธ	อยู่ประจำทิศทักษิณ	ใช้เลข ๔ แทน
๕. ดาวเสาร์	อยู่ประจำทิศหรดี	ใช้เลข ๗ แทน
๖. ดาวพฤหัสบดี	อยู่ประจำทิศปัจจิม	ใช้เลข ๕ แทน
๗. ดาวราหู	อยู่ประจำทิศพายัพ	ใช้เลข ๘ แทน
๘. ดาวศุกร์	อยู่ประจำทิศอุดร	ใช้เลข ๖ แทน
๙. ดาวเกตุ	อยู่ประจำศูนย์กลาง	ใช้เลข ๙ แทน

ดาวนพเคราะห์ทั้ง ๙ ดวงนี้ ตำราพยากรณ์ศาสตร์กล่าวว่า ดาวแต่ละดวงนั้น พระอิศวรเจ้าเสด็จลงมาชุบหรือเนรมิตสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จเป็นดาวแต่ละดวง **ดังตำนานพรหมชาติว่า**

พระอาทิตย์ ๖ — พระอิศวรนำเอาศีรษะราชสีห์ ๖ ศีรษะ ห่อด้วยผ้าสีแดง แล้วร่ายพระเวทย์จบลง เกิดเป็นพระอาทิตย์ มีกำลัง ๖

พระจันทร์ ๑๕ — พระอิศวรนำเอาศีรษะนางฟ้า ๑๕ ตน ห่อด้วยผ้าสีขาวนวล ร่ายพระเวทย์จบลง เกิดเป็นพระจันทร์ มีกำลัง ๑๕

พระอังคาร ๘	พระอิศวรนำเอาศีรษะกระบือ ๘ ศีรษะ ห่อด้วยผ้าสีแดงแสด (ชมพู) ร่ายพระเวทย์จบลง เกิดเป็นพระอังคาร มีกำลัง ๘
พระพุธ ๑๗	พระอิศวรนำเอาช้าง ๑๗ เชือก ห่อด้วยผ้าสีเขียว ร่ายพระเวทย์จบลง เกิดเป็นพระพุธ มีกำลัง ๑๗
พระเสาร์ ๑๐	พระอิศวรนำเอาศีรษะผีตายโหง ๑๐ ศีรษะ ห่อด้วยผ้าสีดำ ร่ายพระเวทย์จบลง เกิดเป็นพระเสาร์ มีกำลัง ๑๐
พระพฤหัสบดี ๑๙	พระอิศวรนำเอาพราหมณ์ราชครู ๑๙ ตน ห่อด้วยผ้าสีเหลือง (สีแสด) ร่ายพระเวทย์จบลง เกิดเป็นพระพฤหัสบดี มีกำลัง ๑๙
พระราหู ๑๒	พระอิศวรนำเอาศีรษะผีโขมด ๑๒ ศีรษะ ห่อด้วยผ้าสีดำ ร่ายพระเวทย์จบลง เกิดเป็นพระราหู มีกำลัง ๑๒
พระศุกร์ ๒๑	พระอิศวรนำเอาโคอุสุภราช ๒๑ ตัว ห่อด้วยผ้าสีฟ้า ร่ายพระเวทย์จบลง เกิดเป็นพระศุกร์ มีกำลัง ๒๑

เมื่อรวมกำลังดาวพระเคราะห์ทั้ง ๘ (เว้นดาวเกตุ) จะได้จำนวนตัวเลข ๑๐๘ พอดี ถือว่าเป็นเลขมงคล

ในหนังสือพรหมชาติ ได้เขียนกำลังเทวดาเสวยอายุเป็นโครง ๔ และลักษณะสีของแก้ว ๙ ประการ ไว้ว่า

อาทิตย์หก (๖) ต่อตั้ง พรรษา
จันทร์สิบห้า (๑๕) คณนา นับได้
อังคารแปด (๘) พุทธา สิบเจ็ด (๑๗)
เสาร์สิบ (๑๐) กำหนดให้ โลกรู้กำลัง

พฤหัสบดีสิบเก้า (๑๙) สืบสนอง
อสุรินทร์สิบสอง (๑๒) เช่นชี้
ศุกร์ยี่สิบเอ็ด (๒๑) กอง กอบเกตุเก้า (๙) นา
ทวยเทพนพเคราะห์นี้ ท่านเลี้ยงรักษา

ลักษณะสีของแก้ว ๙ ประการ

แก้วนพรัตน์ คือ แก้ว ๙ ประการ ได้แก่ เพชร ทับทิม มรกต บุษราคัม โกเมน นิล มุกดา ไพฑูรย์ รวม ๙ ชนิด

(๑) **เพชร** ที่เราทราบกันว่าแก้ววิเชียรนั่นเอง มีสีขาวเป็นประกายแวววาว เมื่อถูกแสงไฟหรือแสงแดด ราคาแพงมาก คุณลักษณะแข็งที่สุด ถึงกับนำมาใช้กับคนว่า คนใจเพชร เป็นต้น

(๒) **ทับทิม** เป็นพลอยสีแดง มีมากในจังหวัดจันทบุรี ราคาพอประมาณ หาซื้อได้ทั่วไป

(๓) **มรกต** เป็นแก้วสีเขียวใบไม้ หายาก ราคาจึงค่อนข้างแพง นิยมนำมาแกะพระพุทธรูปบูชา และทำสร้อยคอ หัวแหวน

(๔) **บุษราคัม** เป็นพลอยสีเหลือง น้ำทองคำ มีประกายเล็กน้อย นิยมนำมาทำหัวแหวน และสร้อยข้อมือสตรี ราคาพอประมาณ หาซื้อได้ทั่วไป

(๕) **โกเมน** เป็นพลอยสีแดงเข้ม ค่อนข้างดำ สีแก่กว่าทับทิม ค่อนข้างหายาก ราคาไม่สู้แพง คนนิยมนำมาทำเครื่องประดับน้อย

(๖) **นิล** เป็นพลอยสีดำ หรือสีขาบ ดำสนิทแข็งดุจหิน มีมากทางจังหวัดราชบุรี กาญจนบุรี ราคาพอปานกลาง นิยมใช้ในหมู่ผู้ชายหนุ่มๆ ส่วนสตรีนิยมในจำพวกคุณนาย คุณหญิง ที่ต้องไปงานศพบ่อยๆ

(๗) **มุกดา** เป็นแก้วไข่มุก สีขาวนวลหมอกๆ คล้ายไข่มุก แก้วชนิดนี้ของจริงหายากมาก มักจะใช้ไข่มุกของญี่ปุ่นแทน ราคาค่อนข้างแพง ระวังของปลอมมีมากเพราะของจริงหายากนั่นเอง

(๘) **เพทาย** เป็นพลอยสีแดงสลัวๆ ขุ่นๆ มัวๆ ระวังจะหลงผิดคิดไปว่าใช่ อาจจะเป็นโกเมน หายากเช่นเดียวกัน ราคาพอประมาณ

(๙) **ไพฑูรย์** เป็นพลอยสีเขียว มีน้ำเป็นรุ้งกลอกไปมา บางท่าน เรียกว่า “เพชรตาแมว” หรือ “แก้วสีไม้ไผ่” ก็เรียก ราคาค่อนข้างแพงมาก เพราะหายากมีคนนิยมใช้เท่าๆ กับมรกต

ตามคติโบราณาจารย์ท่านผูกเป็นโคลงกลอนสอดคล้องกัน เพื่อจดจำง่ายๆ อย่างนี้

เพชรดี (๑) มณีแดง ๒
เขียวใสแสงมรกต (๓)
เหลืองใสสดบุษราคัม (๔)
แดงแก่ก่ำโกเมนเอก (๕)
สีหมอกเมฆนิลกาพ (๖)
มุกดาหารสีหมอกมัว (๗)
แดงสลัวเพทาย (๘)
สังวาลสายไพฑูรย์ (๙) ฯ[๑]

สีภูษาผ้าทรงประจำวัน

อนึ่ง ภูษาผ้าทรงณรงค์รบ ให้มีครบเครื่องเสร็จทั้งเจ็ดสี
วันอาทิตย์สิทธิโชคโฉลกดี เอาเครื่องสีแดงทรงเป็นมงคล
เครื่องวันจันทร์นั้นควรสีนวลขาว จะยืดยาวชันษาสกลผล
อังคารม่วงช่วงงามสีครามปน เป็นมงคลขัตติยาเข้าราวี
ทรงวันพุธสุดดีด้วยสีแสด กับเหลืองแปดปนสลับระยับสี
วันพฤหัสจัดเครื่องเขียวเหลืองดี วันศุกร์สีม่วงหมอกออกสงคราม
วันเสาร์ทรงเครื่องดำจึงล้ำเลิศ แสนประเสริฐเสี้ยนศึกก็นึกขาม
ทั้งพาชีขี่ขับประดับงาม ให้ต้องตามนามวันจึงกันภัย

---

[๑] ห้องโหรศรีมหาโพธิ์, ตำราพรหมชาติ, กรุงเทพฯ : อำนวยสาสน์การพิมพ์, ๒๕๒๘, หน้า ๗๐๔-๗๐๕.

อิทธิพลของดวงดาว[๑]

ตามหลักโหราศาสตร์เชื่อกันว่า ดวงดาวทั้ง ๙ ดวงที่เรียกว่านพเคราะห์นั้น มีอิทธิพลให้คุณให้โทษแก่บุคคลที่เกิดในช่วงที่ดวงดาวแต่ละดวงเข้าเสวยอายุ คือ เข้ามาอยู่ในราศีของดาวนพเคราะห์ และผู้ที่เกิดในช่วงของดาวนั้นๆ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า *"ดาวหรือเทวดาเสวยอายุ"* แสงรังสีหรือเทวดาประจำดาวพระเคราะห์นั้นๆ จะให้คุณหรือโทษแก่ผู้นั้นไปตลอดเวลาที่ดาวดวงนั้นๆ เสวยอายุอยู่ เวลาการเสวยอายุของดวงดาวแต่ละดวงมีจำนวนปีเท่าตัวเลขกำลังวันของดาวพระเคราะห์ดังกล่าวแล้วข้างต้น เช่น

ดาวอาทิตย์มีกำลัง ๖ ก็หมายถึงว่า คนที่เกิดในช่วงนี้ ดาวอาทิตย์จะมีอิทธิพลต่อชีวิตของผู้นั้นอยู่เป็นเวลา ๖ ปี

ดาวจันทร์มีกำลัง ๑๕ ก็หมายความว่า คนที่เกิดในช่วงนี้ ดาวจันทร์จะมีอิทธิพลต่อชีวิตของผู้นั้นเป็นเวลา ๑๕ ปี เป็นต้น

ในระหว่างที่ดาวหลักเสวยอายุอยู่ ยังมีดาวจรมาร่วมราศีด้วยที่มักนิยมเรียกกันว่า *"แทรก"* เช่น พระศุกร์เข้าพระเสาร์แทรก เป็นต้น ขอให้ผู้สนใจศึกษาจากหลักวิชาโหราศาสตร์โดยตรง

ส่วนในที่นี้ จะพูดถึงวิธีที่จะทำให้พ้นเคราะห์จากอิทธิพลของดวงดาวแต่ละดวงนั้น เพื่อให้ชีวิตมีความสงบสุข เกิดสิริมงคลแก่ตนและครอบครัวที่เรียกว่า *"สะเดาะเคราะห์"* ซึ่งเป็นการกระทำแบบชาวพุทธ

---

[๑] พระหรหมมุนี (จุนท์ พฺรหฺมคุตฺโต) ธรรมทัศน์, พิมพ์มุทิตา พระราชพัฒโนดม วัดยาง, ๒๕๕๑

การสะเดาะเคราะห์[๑]

ก่อนอื่น ขอทำความเข้าใจเรื่องการสะเดาะเคราะห์ตามความเชื่อทางโหราศาสตร์พอเป็นพื้นฐานก่อน คำนี้มาจากคำ ๒ คำ คือ

คำว่า "สะเดาะห์" ตามความหมายในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ว่า *"เป็นกริยา ทำให้หลุดออกมาด้วยคาถาอาคม เช่น สะเดาะโซ่ตรวน"* พูดให้ชัดก็คือ การสวดคาถาหรืออาคม ทำให้สิ่งที่ยึดหรือติดอยู่หลุดออกจากกันได้

คำว่า "เคราะห์" ตามพจนานุกรมฉบับดังกล่าวให้ความหมายว่า เคราะห์ (โหร) เป็นคำนาม เรียกดาวเฉพาะ ๙ ดวง คือ อาทิตย์ จันทร์ อังคาร พุธ เสาร์ พฤหัสบดี ราหู ศุกร์ เกตุ ซึ่งถือกันว่ามีเทวดาประจำแต่ละดวงว่า **"ดาวพระเคราะห์"** และเรียกดาวพระเคราะห์ทั้ง ๙ ดวงรวมกันว่า **"ดาวนพเคราะห์"** ถือว่าเป็นดาวที่ส่งผลดีผลร้ายมาให้แก่คนที่ดาวดวงนั้นๆ เข้าเสวยอายุโดยไม่คาดหมาย เช่น เคราะห์ดี เคราะห์ร้าย แต่ส่วนมากมักนิยมพูดกันในทางเคราะห์ร้าย เช่น เคราะห์หามยามร้าย เคราะห์ร้าย และฟาดเคราะห์ เป็นต้น

เมื่อนำ ๒ คำมารวมกันเป็นคำว่า **สะเดาะเคราะห์** จึงมีความหมายว่า "การถอดถอนอิทธิพลของดวงดาวหรือเทพเจ้าประจำดวงดาว ซึ่งส่วนใหญ่มาให้โทษ (เคราะห์) ในตัวออกด้วยอำนาจคาถาอาคม" แต่โดยทั่วไปมิใช่เพียงถอดถอนสิ่งที่เป็นโทษเป็นภัยออกจากตัวเท่านั้น ยังเป็นการใช้คาถาอาคมมาช่วยเสริมให้เกิดโชคลาภและความสุขสิริมงคลแก่ตนในขณะเดียวกันด้วย

---

[๑] อ้างแล้ว, เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕๑.

การสะเดาะเคราะห์ครั้งพุทธกาล

สมัยหนึ่ง เมืองไพศาลีซึ่งเป็นเมืองใหญ่ร่ำรวยมั่งคั่ง มีประชากรมาก มีกษัตริย์ผลัดเปลี่ยนกันครองราชสมบัติตามวาระยาวนานถึง ๗,๗๐๗ พระองค์ มีปราสาทราชวังอันวิจิตรสวยงามจำนวนมาก ประชากรประกอบสัมมาชีพด้วยความสงบสุขทั้งการเกษตร การค้าขาย การคมนาคม

ต่อมาเมืองไพศาลีเกิดทุพภิกขภัย ฝนแล้ง การเกษตรเสียหาย อาหารขาดแคลน คนยากจนต้องตายเพราะการอดอาหารจำนวนมาก ซากศพเกลื่อนเมือง กลิ่นเหม็นคละคลุ้ง สัตว์กินซากและแมลงวันช่วยแพร่เชื้อโรคอหิวาต์อย่างรวดเร็ว พวกอมนุษย์ภูติผีปีศาจออกอาละวาดรบกวน ทำให้คนตายลงอีกเป็นอันมาก จนปรากฏว่า เมืองไพศาลีเกิดภัย ๓ อย่างขึ้นพร้อมกัน คือ

๑. ภัยอันเกิดจากการขาดอาหาร
๒. ภัยจากโรคระบาด
๓. ภัยจากภูตผีปีศาจคุกคาม

ชาวเมืองไพศาลีตายศพกลาดเกลื่อนเน่าเหม็นทั่วเมือง ชาวเมืองจึงประชุมกันแล้วกราบทูลพระราชาให้ทรงหาทางช่วยเหลือประชากรโดยด่วน

พระเจ้ามหาลีแห่งนครไพศาลีมิได้นิ่งนอนพระทัย พร้อมด้วยปุโรหิตทั้งหลายเสด็จไปยังกรุงราชคฤห์ เข้าเฝ้ากราบทูลอาราธนาพระพุทธองค์เสด็จมายังกรุงไพศาลี พระพุทธองค์เสด็จพร้อมด้วยภิกษุสงฆ์ตามเสด็จ ๕๐๐ รูป พอเสด็จถึงเขตเมืองไพศาลีเท่านั้น

ฝนโบกขรพรรษตกลงมาอย่างหนัก ทำให้น้ำไหลบ่าพาเอาซากศพและสิ่งปฏิกูลไหลลงในแม่น้ำ ทำให้บ้านเมืองสะอาดปราศจากสิ่งสกปรกและกลิ่นเหม็น

ทรงประทานคาถาพระปริตรทำน้ำมนต์

เย็นวันนั้น พระพุทธองค์ประทับยืนที่ประตูเมืองไพศาลี ตรัสเรียกพระอานนทเถระมาแล้วสอนให้เรียนมนต์ **"รตนสูตร"** จนจำได้ขึ้นใจแล้วประทานบาตรศิลาให้พระอานนท์แล้วตรัสว่า

"อานนท์ เธอจงตักน้ำให้เต็มบาตรแล้วยืนที่ประตูเมือง ระลึกถึงพระพุทธคุณทั้งหลาย พรางสาธยายพระปริตรบทรตนสูตร แล้วพรมน้ำมนต์ที่กำแพงเมืองทั้ง ๓ ชั้นเถิด"

อานุภาพน้ำพระพุทธมนต์

พระเถระกระทำตามพุทธดำรัสสั่งทุกประการ พอพรมน้ำมนต์ขึ้นไปบนกำแพงเท่านั้น พวกภูตผีปีศาจและอมนุษย์ทั้งหลายไม่สามารถจะดำรงอยู่ได้ หนีกันกระเจิดกระเจิง ประชาชนทั้งหลายที่เจ็บป่วย พอได้รับน้ำพระพุทธมนต์ก็หายจากโรคภัยในทันที สุขภาพร่างกายหายจากป่วยไข้เป็นปกติ ลุกขึ้นเดินติดตามแวดล้อมพระเถระประพรมน้ำพระพุทธมนต์จนทั่วทั้งเมือง

พระพุทธองค์ประทับที่เมืองไพศาลี ๗ วัน ทรงแสดงรัตนสูตรตลอดทั้ง ๗ วัน ยังพระนครไพศาลีให้ปราศจากภัยทั้ง ๓ คือ ภัยจากการขาดอาหาร ภัยจากโรคอหิวาต์ และภัยจากอมนุษย์ ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข ดำเนินชีวิตปกติสืบต่อไป

คนสิ้นอายุแต่แก้ได้ด้วยพระปริตร

ในเมืองที่ฆะลัมพิกะ มีพราหมณ์สหายกัน ๒ คนออกบวชเป็นฤๅษีบำเพ็ญตบะตามลัทธิศาสนาพราหมณ์ ต่อมาคนหนึ่งเกรงว่าวงศ์ตระกูลของตนจะขาดสูญ จึงสึกออกไปแต่งงานมีบุตรชาย ๑ คน เขาพาลูกชายและภรรยาไปเยี่ยมฤๅษีผู้เป็นสหาย พอเขาไหว้พระฤๅษี พระฤๅษีกล่าวว่า *"ขอท่านจงมีอายุยืน"* และภรรยาเขาไหว้ พระฤๅษีกล่าวว่า *"ขอท่านจงมีอายุยืน"* แต่พอเขาจับมือลูกชายให้ไหว้บ้าง พระฤๅษีกลับนิ่งเงียบ เขาจึงถามเหตุที่พระฤๅษีไม่ให้พรแก่ลูกชายของเขา พระฤๅษีตอบว่า

"อันตรายอย่างหนึ่งจะเกิดแก่ลูกชายของท่าน"

ท่านครับ แล้วเด็กจะเป็นอย่างไร ขอรับ ? เขาถามอย่างร้อนรน

"เด็กจะมีชีวิตอยู่ได้อีก ๗ วันเท่านั้น"

ท่านช่วยป้องกันอันตรายแก่ลูกของกระผมได้ไหมครับ ?

"เราช่วยไม่ได้ แต่พระสมณโคดมจักช่วยได้ ท่านจงไปยังสำนักของพระพุทธองค์ กราบทูลให้พระองค์ท่านทรงช่วยเถิด"

พราหมณ์พร้อมภรรยาอุ้มลูกน้อยพากันไปเฝ้าพระพุทธองค์ เมื่อเข้าไปยังที่ประทับแล้ว ตนเองกราบถวายบังคมแล้ว พระพุทธองค์ตรัสว่า *"ท่านจงมีอายุยืน"* และเมื่อภรรยาของเขากราบถวายบังคม พระพุทธองค์ก็ตรัสอย่างนั้น แต่พอให้ลูกชายกราบถวายบังคมบ้าง พระพุทธองค์ทรงนิ่ง เมื่อกราบทูลถามเหตุที่ทรงนิ่งเฉย พระพุทธองค์ตรัสว่า เด็กนี้จะมีชีวิตอยู่ได้อีก ๗ วัน เหมือนที่พระฤๅษีผู้เป็นสหาย

บอก จึงกราบทูลถึงอุบายเป็นเครื่องป้องกันมิให้เด็กเป็นอันตราย ซึ่งพระพุทธองค์ทรงแนะวิธีแก้ไขให้

พระพุทธองค์ตรัสบอกอุบายป้องกันชีวิต

พระพุทธองค์ตรัสว่าอุบายเครื่องป้องกันนั้นมีอยู่ ขอให้ท่านทำมณฑปใกล้ประตูบ้านของท่าน ทำเตียงเล็กๆ ให้ลูกท่านนอนที่กลางมณฑป ปูอาสนะสำหรับพระสงฆ์ ๘ หรือ ๑๖ ที่ล้อมรอบเตียงเด็กนั้น แล้วอาราธนาภิกษุสงฆ์สวดพระปริตรตลอด ๗ วัน ลูกของท่านก็จะพ้นอันตราย

พราหมณ์ได้ทำตามที่ทรงแนะนำทุกประการ ภิกษุสงฆ์สวดพระปริตรตลอด ๗ วัน ๗ คืนมิได้หยุด ในวันที่ ๗ พระบรมศาสดาเสด็จมาด้วยพระองค์เอง พวกเทวดาทุกชั้นฟ้ามาประชุมกัน ณ ที่นั้น

ยักษ์ตนหนึ่งได้รับพรจากท้าวเวสสุวัณให้มาจับเด็กคนนี้กินเป็นอาหารในวันที่ ๗ พอถึงกำหนดก็มายังบ้านของเด็กนั้น แต่เห็นพระบรมศาสดาประทับนั่งพร้อมภิกษุสงฆ์ล้อมเด็กอยู่ในมณฑป อีกทั้งเทพยดาทั้งหลายก็มาประชุมกันเนืองแน่น จึงไม่ได้โอกาสที่จะจับเด็กกิน เมื่อพ้นกำหนด ๗ วัน ยักษ์ไม่สามารถจับเด็กกินได้จึงต้องกลับไป

ครั้นรุ่งขึ้น ในวันที่ ๘ บิดามารดาได้นำลูกน้อยมากราบถวายบังคมพระบรมศาสดา พระพุทธองค์ตรัสว่า *"ขอเจ้าจงมีอายุยืนเถิด"* สองสามีภรรยาดีใจกราบทูลถามว่าลูกน้อยจะมีอายุเท่าไรพระพุทธองค์ตรัสว่า เขาจะอยู่ต่อไปได้ถึง ๑๒๐ ปี สองสามีภรรยาจึงตั้งชื่อให้ลูกของตนว่า *"อายุวัฒนกุมาร"*

จากนั้น พระพุทธองค์ตรัสสอนภิกษุทั้งหลายว่า

“ภิกษุทั้งหลาย ธรรม ๔ ประการ คือ อายุ วรรณะ สุขะ พละ ย่อมเจริญแก่ผู้มีปกติไหว้กราบเป็นปกติ ประพฤติอ่อนน้อมถ่อมตนเป็นนิตย์ ต่อผู้เจริญด้วยคุณธรรมทั้งหลาย”

ภิกษุถูกผีหลอก[๑]

สมัยหนึ่ง พระบรมศาสดาประทับอยู่ที่กรุงสาวัตถี มีภิกษุกลุ่มหนึ่งเข้าไปเฝ้ากราบทูลขอให้ตรัสบอกพระกัมมัฏฐาน เมื่อพวกเธอเรียนพระกัมมัฏฐานแล้ว ได้กราบทูลลาไปปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานในป่า ก็ในป่านั้นมีเทวดาสิงสถิตอยู่จำนวนมาก เมื่อเห็นภิกษุผู้มีศีลเข้ามาพักแรมในป่า ไม่สามารถอยู่บนต้นไม้ได้ จึงพาลูกและภรรยาลงจากต้นไม้มาอยู่บนพื้นดิน และคิดว่า *“พระผู้เป็นเจ้าทั้งหลายคงมาพักเพียงคืนเดียวก็จากไป”*

แต่เมื่อเวลาผ่านไปครึ่งเดือน ภิกษุเหล่านั้นก็ยังไม่ไป จึงคิดว่า *“คงจะมีอุบาสกอุบาสิกานิมนต์ให้อยู่ตลอดไปเป็นแน่ เมื่อเป็นเช่นนี้พวกเราก็จะประสบความทุกข์ยากลำบากที่ต้องขึ้น ๆ ลง ๆ ต้นไม้ทุกวัน”* ดังนั้น จึงพากันออกอุบายเพื่อให้ภิกษุเหล่านั้นอยู่ไม่ได้ ด้วยการแสดงกายให้ปรากฏหลอกหลอนเป็นผีหัวขาดบ้าง แสดงเป็นรูปอย่างอื่นที่น่าเกลียดน่ากลัวบ้าง ทำเสียงให้ตกใจและน่าสะพรึงกลัวบ้าง

---

[๑] ธัมมปทัฏฐกถา ภาค ๒ เรื่อง ภิกษุผู้ปรารภวิปัสสนา

ภิกษุทั้งหลาย ประสบเหตุการณ์อย่างนี้แล้ว ไม่มีสมาธิในการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐาน หลายรูปถึงกับอาพาธป่วยไข้ จึงพากันไปกราบทูลเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแด่พระบรมศาสดา

ประทานอาวุธพุทธมนต์ปราบผี

พระพุทธองค์ ทรงสดับเรื่องโดยตลอดแล้ว ประทานอาวุธคือพุทธมนต์บท **กรณียเมตตสูตร** ให้พวกเธอร่วมกันสวดสาธยายในบริเวณป่า และในที่พักของตน เมื่อพวกเธอกลับไปยังป่าที่เดิมและสวดสาธยายตามพุทธดำรัส ปรากฏว่า เทวดาเหล่านั้นเกิด**เมตตาจิต** ทำการต้อนรับ ปรนนิบัติให้ได้รับความสะดวกสบายทุกสิ่งทุกประการ และทำการป้องกันอารักขามิให้ภัยต่าง ๆ อันเป็นข้าศึกต่อการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานมารบกวน จนพวกเธอจิตสงบหยั่งลงสู่อารมณ์ในวิปัสสนา พิจารณาอัตภาพร่างกายเป็นดุจภาชนะดินมีอันต้องแตกทำลายในที่สุด แล้วจิตของพวกเธอก็หลุดพ้นจากอาสวกิเลส บรรลุพระอรหัตเป็นพระอรหันต์ในวันนั้น

อานุภาพพุทธมนต์พระปริตร

พระนาคเสน ได้ตอบปัญหาข้อสงสัยของสมเด็จพระเจ้ามิลินท์เกี่ยวกับอานุภาพพระปริตร เนื้อความตอนหนึ่งว่า

..... มหาบพิตร ดังที่มหาบพิตรได้ทรงทราบมาแล้วว่า คนที่สวดบริกรรมพระปริตรนั้น สามารถระงับความทุกข์ทรมานอันเกิดจากอาการเจ็บไข้ กำจัดเสนียดจัญไรทุกประการให้หายได้ งูพิษร้ายที่มุ่งจะกัดไม่สามารถอ้าปากได้ คนที่ถูกงูพิษกัดก็สามารถระงับพิษ

ถอนพิษออกได้ โจรอันธพาลที่มุ่งจะทำอันตรายก็กลับใจมารักและเมตตา ช้างที่ดุร้ายครั้นวิ่งเข้ามาใกล้ก็เชื่องหมอบสงบนิ่ง แม้ยาพิษที่ดื่มเข้าไปแล้ว ก็หมดพิษ เป็นต้น[๑]

พุทธมนต์พระปริตรจะศักดิ์สิทธิ์ทรงมหิทธานุภาพดังกล่าว ต้องพร้อมด้วยองค์ประกอบ ๓ ประการ คือ

๑. ทั้งผู้สวดและผู้ฟัง ต้องมีศรัทธาความเชื่อ ความเลื่อมใสในพุทธมนต์

๒. ผู้สวด จิตต้องนิ่งสงบ เป็นสมาธิแน่วแน่ ดังคำว่า อวิกขิตตะจิตตา คือ จิตไม่ฟุ้งซ่าน ไม่ซัดส่าย

๓. สวดด้วยจิตเมตตา หวังให้ผู้ฟังได้รับอานิสงส์เต็มที่ ไม่สวดเพราะเห็นแก่ลาภ

แม้ครบองค์ประกอบ ๓ ประการนี้แล้ว แต่อานุภาพพุทธมนต์พระปริตรไม่สามารถจะคุ้มครองป้องกันภัย หรือส่งเสริมให้ได้รับผลในทางที่ดีตามต้องการได้ เพราะเหตุ ๓ ประการ คือ

๑. มีอนันตริยกรรม คือ กรรมหนักที่ผู้หวังผลกระทำไว้ในอดีตตามมาตัดรอนขัดขวาง

๒. ผู้หวังผลถึงอายุขัย ไม่มีอำนาจใด ๆ สามารถต้านทานยับยั้งความตายได้

๓. กิเลสตัณหาเข้าครอบงำจิตใจ

---

[๑] พระปริยัติธรรมดา (ทองคำ), พุทธมนต์และคุณค่าทางจริยธรรม, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ต้นบุญ, ๒๕๕๒

การสวดนพเคราะห์ในประเทศไทย

การสวดนพเคราะห์ในประเทศไทย มีปรากฏตามเอกสารหลักฐาน คือ หนังสือ "พระคัมภีร์พระเวท ฉะบับฉัฏฐบรรพ"[๑] ซึ่งรวบรวมและเรียบเรียงโดย เทพย์ สาริกบุตร ว่าเกิดขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ ดังข้อความต่อไปนี้

> *ในเรื่องการเชื่อถือเทวาว่าอาจจะบันดาลผลดีและผลร้ายให้ได้นั้น มิใช่จะเป็นแต่เพียงคนธรรดาเราเท่านั้น แม้พระมหากษัตริย์ก็ทรงเลื่อมใส ดังเช่นพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระเจ้าแผ่นดินองค์แรกของเมืองไทย ที่ทรงเปรื่องปราชญ์ในศาสตร์ทุกชนิดทั้งทางพุทธศาสตร์ โหราศาสตร์ รัฐศาสตร์ ฯลฯ ตลอดจนทรงแตกฉานในเรื่องขนบประเพณีและภาษาของต่างประเทศทางอัษดงคตด้วย พระองค์ท่านทรงเชื่อถือมากในเรื่องเทวดา ดังจะเห็นได้จากในเรื่องพระเกียรติประวัติของพระองค์ท่าน ซึ่งได้อัญเชิญมารวมไว้ ณ ที่นี้ว่า :-*
>
> *"อนึ่ง พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวพระองค์ทรงเชื่อถือเทวดาเบื้องบนมาก และทรงเชื่อว่าเทวดาหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์เบื้องบนนั้น สามารถจะบันดาลให้ท่านที่คิดร้ายต่อพระองค์ พ่ายแพ้พินาศไปได้ด้วย*

---

[๑] เขียนตามต้นฉบับ

มเหศรศักดานุภาพของเทพเจ้าทั้งปวง พระองค์ทรงกล่าวไว้ในพระราชหัตถ์เลขาว่า "มนุษย์โลกนี้ตามที่ปรากฏผู้ใหญ่ครองผู้น้อยฤๅคนเป็นอันมากครองคนผู้เดียว ฤๅคนฉลาดครองคนโง่ตามที่เห็นกันอยู่ แต่เมื่อพิเคราะห์ไปกลัวจะมีผู้ครองเบื้องบนที่คนไม่ได้เห็นด้วยตาไม่ได้ยินด้วยหู จะเป็นผู้บันดาลอีกชั้นหนึ่ง ให้น้ำใจคนคิดผิด ๆ ไป ฤๅให้โรคร้ายบังเกิดมี เมื่อคนเป็นที่ที่รังเกียจของคนอันมากอยู่อย่างไร ก็เป็นที่กีดขวางน้ำใจคนอยู่ด้วยประการนั้น"

ครั้งหนึ่ง เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๐๐ เกิดเหตุรถพระที่นั่งล่ม พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระราชโอรสและพระราชธิดาทรงบาดเจ็บ บางพระองค์ถึงสาหัส พระองค์ทรงให้มีการสังเวยและทำบูชาเทวดาและมีลครฉลอง พระองค์กล่าวไว้ในพระราชหัตถเลขา ถึงพระยามนตรีสุริวงศ์ และเจ้าหมื่นสรรเพธภักดี ว่า

"ตัวข้านี้คนรักเท่าผืนหนัง คนชังเท่าผืนเสื่อก็ดี ถึงจะไม่มีใครรักก็คงมีคนรักบ้าง เหมือนท่านผู้อื่นลางบางทีว่าคนรักมากแล้ว ก็มีคนชังบ้างเหมือนกัน ฉันใด เมื่อจะว่าในการที่ไม่เป็นวิสัยมนุษย์แล้วถึงผีสางเทวดาที่ชังข้าก็จะมีกระมัง ฤๅใครมีบุญแล้วก็จะไม่มีแต่บุญไปทีเดียวจะมีบาปบ้าง ใครชาตาดีแล้วก็จะมีร้ายบ้าง ตัวข้าถึงจะมีบาปมากก็จะมีบุญบ้าง ชาตาไม่ดีแล้วก็จะมีที่ดีบ้างจึงได้เป็นเจ้าแผ่นดิน อยู่ให้คนนั่งแช่งนอนแช่งมาหลายปี จนคนที่

แช่งตายไปก่อนก็จะมี หัวล้านไปก่อนก็จะมี จะว่ามีเหตุทั้งนี้เพราะบุญผู้อื่นท่านทับ ผีสางเทวดาของท่านผู้อื่นมาตัดบังเหียนม้าเสีย บุญของข้าก็ยังโต้อยู่ ผีสางเทวดาที่ยังรักข้าอยู่ก็ช่วยข้า ม้าจึงไม่วิ่งไป รถจึงมิได้ทับข้าแลลูกข้า ให้เป็นอันตรายฤๅเจ็บมากจนเสียราชการ ข้าจึงขอบใจเทวดาที่ช่วยข้านักหนา ได้ตั้งการสังเวยและทำบุญบูชามีลครฉลอง เหตุนี้มีก็ไม่เป็นอันตรายอะไรแก่ข้านัก ข้าคิดว่าชรอยเทวดาจะบันดาลพอให้เป็นเหตุให้ได้เห็นใจคนต่าง ๆ ใครจะซื่อตรงฤๅลอกแลกคิดลึก ๆ ตื้น ๆ อย่างไรก็ได้รู้จักครั้งนี้ให้เห็นใจขาว ใจดำ ใจขลาด ใจกล้าต่าง ๆ ข้าขอบใจเทวดาอารักษ์หนักหนาทีเดียว”

ตามพระราชหัตถเลขาของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวนี้ ทรงแสดงว่า พระองค์ท่านทรงเชื่อถือในเรื่องเทพยดามาก ทรงแสดงพระราชประสงค์ของพระองค์ท่านออกมาอย่างแจ้งชัดว่า ในโลกนี้มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหนือมนุษย์และทรงมเหศรศักดานุภาพ สามารถดลบันดาลได้ดังนี้ จึงเป็นเหตุที่มาของการทำพิธีบูชาเทพยดาขึ้น และผลดีที่ได้ประจักษ์แล้วมีมากมายหลายประการ สุดที่จะพรรณนาได้ ขอกล่าวแต่เพียงรวบรัดว่า **ถ้าเมื่อใดมีทุกข์ภัยเกิดขึ้นอันเหลือกำลังที่มนุษย์ด้วยกันจะปัดเป่าให้หายได้ หรือเมื่อได้ตรวจทราบตามคำพยากรณ์ของโหรแล้วว่า ดาวนพเคราะห์ในดวงจะกลายเป็นโทษให้ก็ดี หรือเมื่อมีโอกาสจะทำ**

บุญอายุเมื่อใดก็ดี หรือเกิดการเจ็บไข้ได้ป่วยอย่างหนักก็ดี เมื่อนั้นพึงให้ตั้งพิธีบูชาเทพยดานพเคราะห์เสีย จะได้บันดาลให้ความร้ายกลับเป็นความดีได้ด้วยอำนาจเทวานุภาพ

พิธีบูชาเทพยดานพเคราะห์นั้น มีอยู่เป็นหลายแบบหลายตำราด้วยกัน จะขอกล่าวเฉพาะแบบที่นิยมทำกันทั้งทางราชการและส่วนบุคคล การทำพิธีนพเคราะห์นั้นบางทีกระทำแล้วก็มีการเลี้ยงพระด้วยเสร็จในวันเดียวกัน บางทีสวดตอนเย็นแล้วรุ่งขึ้นเลี้ยงพระ หรือบางทีไม่เลี้ยงพระ จะต้องจัดเครื่องสังเวยเทวดาด้วยถ้ามีการเลี้ยงพระ ให้ทำการสังเวยเทวดาขณะที่พระกำลังฉัน

เครื่องใช้ที่เกี่ยวกับการทำพิธี คือ :-

๑. บัตรพลี ๑๑ อัน บัตรพลีทั้ง ๑๑ อันนั้น แบ่งเป็น ๔ ชนิด คือ

ก. บัตรพระเกตุ ๑ อัน สูง ๙ ชั้น มียอดและมีขาตั้ง

ข. บัตรเทพยดาอัฏฐทิศ ๘ อัน สูง ๓ ชั้น มียอดและมีขาตั้ง

ค. บัตรพระภูมิเจ้าที่ ๑ อัน รูปสี่เหลี่ยม ไม่มียอดและขาตั้ง

ง. บัตรกรุงพาลี ๑ อัน รูปสามเหลี่ยม ไม่มียอดและขาตั้ง

บัตรตามที่กล่าวมานี้ทำด้วยหยวกกล้วยและก้านกล้วยตานี นำมาประกอบกันเข้าทำเป็นรูปบัตรตามที่กำหนด คือเอาก้านกล้วย ๔ ก้าน นำมาผูกรวมกันเข้าและกางออกไปได้เป็นขาตั้ง ๔ อัน จึงเอากาบกล้วยประกอบเป็นชั้น ๆ ขึ้นไป สำหรับการทำบัตรนั้น ผู้จะทำต้องมีกำนล ๑ เฟื้อง หมากพลูยา ๑ คำ เป็นเครื่องคำนับ ฐานบัตรชั้นต้นกำหนดให้สูงจากพื้นราว ๑ คืบ และด้านกว้างยาวของบัตรก็ให้ได้ ๑ คืบเหมือนกัน ทำเป็นรูป ๔ เหลี่ยม ส่วนชั้นต่อ ๆ ไป ก็ให้ลดลงไปตามส่วนพองาม ทำเป็น ๓ ชั้น เหลือจากชั้น ๓ ขึ้นไป ผูกรวมกันเป็นยอดบัตร สำหรับปักรูปเทวดาประจำบัตรนั้น

ตามที่กล่าวมานี้เฉพาะบัตรเทวดาอัฏฐทิศ ส่วนบัตรพระเกตุนั้นต้องทำเป็น ๙ ชั้นด้วยกัน เริ่มฐานต้นเท่ากัน ฐานต่อไปก็ให้ลดลงตามส่วนพองาม แต่ต้องให้ระยะถี่กันหน่อย เหลือจากชั้นที่ ๙ ขึ้นไป ก็ให้ผูกรวมไว้สำหรับปักรูปเทวดาพระเกตุ ส่วนบัตรของกรุงพาลี และพระภูมิเจ้าที่นั้นกำหนดให้ด้านกว้างยาวด้านละคืบดุจกันทำเป็นรูปกะบะสามเหลี่ยมและสี่เหลี่ยม

ภายในบัตรพลีนั้นต้องบรรจุด้วยสิ่งของเหล่านี้

ก. ***กระทงเล็ก ๆ*** *ขนาดเท่าถ้วยตะไล ๑๒๔ ใบ ภายในกระทงนั้นให้ใส่ข้าวปากหม้อ อาหารคาว หวาน ถั่วคั่ว ข้าวตอก นม เนย และนำกระทงนี้ไปบรรจุไว้ในฐานบัตรชั้นต้น ตามกำลังของเทวดาประจำบัตรนั้นคือ*

บัตรพระอาทิตย์	๖	กระทง	เทวดาอัฏฐทิศ ๘ บัตร
" จันทร์	๑๕	"	
" อังคาร	๘	"	
" พุธ	๑๗	"	
" เสาร์	๑๐	"	
" พฤหัสบดี	๑๙	"	
" ราหู	๑๒	"	
" ศุกร์	๒๑	"	
บัตรพระเกตุ	๙	กระทง	
" กรุงพาลี	๓	"	
" พระภูมิ	๔	"	

ข. *ธงสีต่าง ๆ ๑๒๔ ธง* ปักตามมุมบัตรโดยรอบ คือ ธงสีทอง ๑๖ ธง ปักที่บัตรพระเกตุ ๙ ธง บัตรพระภูมิ ๔ ธง บัตรกรุงพาลี ๓ ธง

ธงสีแดงแก่	๖	ธง	ปักที่บัตร	พระอาทิตย์
ธงสีขาว	๑๕	ธง	"	จันทร์
ธงสีชมพู	๘	ธง	"	อังคาร
ธงสีเขียวใบไม้	๑๗	ธง	"	พุธ
ธงสีดำ	๑๐	ธง	"	เสาร์
ธงสีเหลือง	๑๙	ธง	"	พฤหัสบดี
ธงสีเม็ดมะปราง	๑๒	ธง	"	ราหู
ธงสีขาวมัน	๒๑	ธง	"	ศุกร์

ค. ***หมากพลูจีบจำนวน ๑๒๔ คำ*** จัดใส่ไว้ในชั้นกลางของบัตรเท่ากับจำนวนกระทงดังกล่าวแล้ว

ง. ***ดอกไม้สีต่าง ๆ ๙ สี*** ใช้ใส่ในชั้นบนของบัตร คือ ดอกไม้สีเหลืองเช่นดอกดาวเรือง ใส่ในบัตรพระเกตุ บัตรกรุงพาลี บัตรพระภูมิ ดอกไม้สีแดงแก่ เช่นดอกกุหลาบ ใส่บัตรพระอาทิตย์ ดอกไม้สีขาว เช่นดอกมะลิ ใส่บัตรพระจันทร์ ดอกไม้สีชมภู เช่นดอกบัวหลวงหรือกุหลาบมอญ ใส่บัตรพระอังคาร ดอกไม้สีเขียว เช่นดอกขจร ใส่บัตรพระพุธ ดอกไม้สีม่วง เช่นดอกอัญชัญสีม่วงแก่ ใส่บัตรพระเสาร์ ดอกไม้สีเหลืองอ่อน เช่นดอกดาวเรืองสีเหลืองอ่อน ใส่บัตรพระพฤหัสบดี ดอกไม้สีเม็ดมะปราง เช่นอัญชัญสีม่วงอ่อน ใส่บัตรพระราหู ดอกไม้สีขาวมัน เช่นดอกจำปี ใส่บัตรพระศุกร์ หรือถ้าหาไม่ได้ก็ให้ใช้ดอกบานไม่รู้โรยขาว ย้อมสีเอาตามประสงค์ก็ได้

จ. ***รูปเทวดานพเคราะห์ทั้ง ๙ รูป*** ปักต่ามยอดบัตรที่ประจำของแต่ละองค์นั้น ถ้าไม่มีรูปก็ใช้ได้เหมือนกัน ให้เอาพวงมาลัยสวมแทนเอา

๒. ***เทียนที่ฟั่นด้วยขี้ผึ้งอย่างดี*** มีขนาดและจำนวนดังนี้

ก. ***เทียนชัย*** เทียนเล่มนี้ใช้ฟั่น น้ำหนักเท่ากับอายุผู้เป็นเจ้าภาพนั้น แต่ให้เพิ่มไว้ ๑ ปี เช่นอายุ ๔๐ ปี ก็ใช้ขี้ผึ้งหนัก ๔๑ บาท ไส้เทียนก็ใช้เท่าจำนวนอายุเจ้าภาพ

และเกินไว้ ๑ ปีเหมือนกัน เช่นอายุ ๔๐ ปี ก็ใช้ ๔๑ เส้น ความยาวของเทียนเล่มนี้กำหนดให้เท่ากับความสูงของเจ้าภาพนั้น เทียนเล่มนี้ต้องตั้งไว้ในตู้ ซึ่งเรียกว่าตู้เทียนชัย มีผ้าขาวหรือกระจกปิดบังกันลมพัดเพราะจะให้เทียนนี้ดับมิได้เป็นอันขาด ถือเป็นเทียนคล้ายเทียนเสี่ยงทาย และต้องจุดไปให้หมดเล่ม จะดับเหมือนเทียนชัยพิธีอื่นมิได้ปล่อยให้หมดไปเอง

*ข. **เทียนมงคล** เทียนเล่มนี้ใช้ขี้ผึ้งหนัก ๙ บาท ฟั่นให้ได้ส่วนความยาวเท่ากับความยาวที่วัดรอบศีรษะเจ้าภาพ ไส้เทียนเท่าอายุของเจ้าภาพเกินกว่าไว้ ๑ เส้น*

*ค. **เทียนประจำบัตร ๑๑ เล่ม** หนักเล่มละ ๒ บาท ไส้เทียน ๑๖ เส้น สำหรับจุดวางประจำไว้ตามบัตร ๑๑ บัตรนั้น ยาวประมาณเล่มละ ๑ คืบ*

*ง. **เทียนจุดบูชาเทวดา ๑๒๔ เล่ม** ขี้ผึ้งหนักเล่มละ ๑ สลึง ไส้ ๙ เส้น จุดปักที่บัตรพระภูมิ ๔ เล่ม ปักที่บัตรกรุงพลี ๓ เล่ม นอกนั้นเอาไว้จุดเป็นระยะ ๆ ไป ตามเวลาที่บูชาเทพยดาพระเคราะห์เป็นรายองค์*

*จ. **เทียนหนัก ๑ บาท** ประมาณ ๕ เล่ม สำหรับจุดติดปากขันน้ำมนต์ที่พระสวด และจุดที่ ๆ โหรสวดตลอดจนเอาไว้ทำเทียนชะนวน*

*๓. **ขันน้ำมนต์ชะนิดขันเชิงใหญ่ ๑ ใบ** ใส่น้ำสำหรับทำน้ำมนต์ ในน้ำมนต์นั้นใส่ใบไม้มงคล ๙ อย่าง*

คือ ๑. ใบเงิน ๒. ใบทอง ๓. ใบนาค ๔. ใบมะตูม ๕. ใบพรหมจรรย์ ๖. ยอดหญ้าแพรก ๗. ฝักส้มป่อย ๘. ผิวมะกรูด ๙. ใบไชยพฤกษ์ และให้มีดอกบัวลอยไว้ด้วย ๕ ดอก

*๔. **เครื่องหอม**แป้งกระแจะสำหรับเจิม*

*๕. **ดวงชาตาของเจ้าภาพ**เขียนใส่กรอบไว้ที่หน้าบูชาพระ*

*๖. **พระปางประจำวันเกิด** หรือพระประจุดวงพระปาง ที่ตรงกับพระเคราะห์ที่บูชานั้นก็ได้ องค์ใดองค์หนึ่ง ตั้งไว้เป็นประธานในที่บูชาพระ*

*๗. **ใบไม้รองบัตรบูชา** คือบัตรพระอาทิตย์รองด้วยใบไทรแลใบราชพฤกษ์ พระจันทร์ใบบัว พระอังคารใบมะม่วง พระพุธใบขนุน พระพฤหัสบดีใบตอง พระศุกร์ใบเงิน ใบทอง พระเสาร์ใบมะตูม พระราหูใบยอ*

*๘. **ขันมีพานรอง**สำหรับติดเทียนมงคลและบาตรสำหรับทำน้ำมนต์ที่พระสวดมนต์*

*๙. **ธูปหอม**อย่างดีประมาณ ๑๕๐ ดอก*

*๑๐. **ผ้าขาว**สำหรับรองเครื่องบัตรพลีและโหรนุ่งห่ม*

*๑๑. **สายสิญจน์***

*๑๒. **กระถางธูป**ใหญ่ ๆ ๑ ใบ*

*๑๓. **ให้จัดหาเครื่องกระยาบวช** สำหรับบูชาเทวดานพเคราะห์ด้วย คือมะพร้าวอ่อน กล้วยน้ำไทย แกงบวช*

๑ ถ้วย ขนมต้มแดง ขนมต้มขาว เผือกต้ม มันต้ม ถั่วคั่ว งาคั่ว ถั่วดิบ งาดิบ นมเนย ขนมเครื่องจันอับ ขนมหวานต่าง ๆ ๙ อย่าง และผลไม้รวมกัน ๙ อย่าง ๑ พาน บายศรีปากชาม ๑ ที่ [๑]

การสวดนวัคคหายุสมธรรม[๒]

ยังมีการสวดที่นับเนื่องว่าเป็นการสวดพระปริตรอีกอย่างหนึ่ง การสวดนั้นเรียกชื่อว่า "สวดนวัคคหายุสมธรรม" ความจริงการสวดดังกล่าวนี้ ก็คือการสวดมนต์แบบเดียวกับการสวดนพเคราะห์นั่นเอง เพราะชื่อการสวดระบุไว้เช่นนั้น เป็นแต่มาเปลี่ยนแปลงวิธีการให้แผกจากการสวดนพเคราะห์แบบธรรมดา โดยมีเรื่องราวตามที่สมเด็จกรมพระยาดำรง ฯ ได้ตรัสเล่าไว้ว่า

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์รัชกาลที่ ๕ (ร. ๔ สวรรคต วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๑๑) สมเด็จเจ้าฟ้า ฯ กรมพระยาบำราบปรปักษ์ จะทรงบำเพ็ญพระกุศลฉลองพระชนมายุของพระองค์ครบบริบูรณ์ ๕๐ พระชันษาในปีมะเส็ง พุทธศักราช ๒๔๑๒ ทรงรังเกียจพิธีการบูชาเทวดานพเคราะห์ซึ่งทำกันแพร่หลายในยุคนั้น จึงตรัสปรึกษากับสมเด็จพระสังฆราช (สา ปุสฺสเทว) วัดราชประดิษฐ์ ว่า

---

[๑] เทพย์ สาริกบุตร, พระคัมภีร์พระเวท ฉบับฉัฏฐบรรพ, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วิทยากร, ๒๕๒๑

[๒] เริง อรรถวิบูลย์, พิธีธรรมเนียมสงฆ์, ป.พิศนาคะการพิมพ์, กรุงเทพ ฯ ๒๕๑๕

จะจัดพิธีการขึ้นใหม่ โดยให้โหรผู้ประกอบการบูชาเทวดานพเคราะห์มานั่งฟังพระสวดพระพุทธมนต์ และอาราธนาพระสงฆ์จำนวน ๕ รูป สวดพระธรรมสูตรต่างๆ เท่ากับเกณฑ์กำลังเทวดานพเคราะห์เฉพาะแต่ละองค์ให้ทรงสดับ สมเด็จพระสังฆราชพระองค์นั้นถวายพระพรสนับสนุนเห็นดีงามด้วย จึงทรงคัดเลือกบทพระธรรม และทรงแต่งบทขัดตำนานสำหรับพระธรรมนั้นสวดสลับกับโหรผู้บูชานพเคราะห์ พิธีการนี้ได้กระทำขึ้นที่วังสมเด็จเจ้าฟ้าพระองค์นั้นเป็นครั้งแรก

ต่อมาในปีขาล พุทธศักราช ๒๔๒๑ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระชันษาครบ ๒๕ เข้าเขตเบญจเพสทรงพระราชปรารภจะทำการพิธีเฉลิมพระชันษาในปีนั้นให้เป็นพิเศษกว่าที่ได้โปรดให้กระทำมาแต่ครั้งก่อน จึงมีพระราชดำริหารือต่อสมเด็จเจ้าฟ้าฯ กรมพระยาบำราบปรปักษ์ จึงกราบทูลให้ทรงทำพิธีนวัคคหายุสมธรรม และโปรดเกล้าให้จัดทำเป็นแบบอย่างพระราชพิธีประจำปีทุกๆ ปีสืบต่อมา ปรากฏว่าในภายหลัง ผู้มีบรรดาศักดิ์ตลอดจนสามัญชนที่มีฐานะก็นิยมกระทำตาม เมื่อวาระที่มีอายุครบรอบ ข้อนี้ต่อมาปรากฏว่าเป็นธรรมเนียมมาตราบเท่าปัจจุบันนี้

พิธีการสวดนวัคคหายุสมธรรมนี้ แต่ชั้นเดิมมาพระสงฆ์สวดมนต์กว่าจะจบก็อยู่ในราว ๔ ชั่วโมงเศษ ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาวชิรญาณวโรรสทรงดำริว่า ธรรมปริยายที่พระสงฆ์ใช้สวดในพิธีการนี้ เยิ่นเย้อเกินไป จึงทรงตัดพลความออกไปเสียโดยมากคงไว้แต่หัวข้อธรรมเป็นส่วนใหญ่ ย่นระยะเวลาพระสงฆ์สวดเพียง ๒ ชั่วโมงก็จบพิธี

ในปัจจุบันนี้ พระราชพิธีสวดนวัคคหายุสมธรรมทางราชการยังจัดให้มีขึ้นเป็นประจำที่วัดพระศรีรัตนศาสดาราม เนื่องในงานเฉลิมพระชนมพรรษา ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวันที่ ๔ ธันวาคมของทุกๆ ปีตลอดมา พระสงฆ์จำนวน ๕ รูปผู้สวดพิธีการนี้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้เจ้าหน้าที่สังฆการี กรมการศาสนาวางฎีกานิมนต์พระราชาคณะพระครูฐานานุกรม วัดราชประดิษฐ์สถิตมหาสีมาราม จังหวัดพระนคร เป็นผู้สวดตราบเท่าปัจจุบันนี้

พิธีการสวดนพเคราะห์ในประเทศจีน

พิธีการสวดนพเคราะห์มิใช่มีแต่คนไทยเท่านั้นที่ศรัทธาเลื่อมใส แม้แต่ชาวพุทธในประเทศจีนและประเทศฮ่องกงก็มีศรัทธาความเชื่อความเลื่อมใส อุตส่าห์เดินทางข้ามน้ำข้ามทะเลมายังประเทศไทยเป็นเจ้าภาพอาราธนาพระสงฆ์เจริญพุทธมนต์นพเคราะห์ และเชิญพราหมณ์ประกอบพิธีครบรูปแบบปีละหลายครั้ง มาครั้งหนึ่งก็ทำหลายวัด คือ จะทำที่วัดพระเชตุพน วัดไตรมิตรวิทยารามเป็นประจำ บางครั้งก็ทำพิธีที่วัดราชสิทธาราม และวัดศรีสุดารามเพิ่มอีก มาครั้งหนึ่ง ๆ ทำถึง ๒ - ๓ ครั้ง

นอกจากนี้ในช่วงปลายปี ในราวเดือนธันวาคม ได้อาราธนาพระสงฆ์ไทยไปทำพิธีสวดนพเคราะห์ที่เมืองวุ่ยโจ มณฑลกวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน ประกอบพิธีที่อาคารสำนักงานบริษัทเป็นเวลาติดต่อกันถึง ๑๐ วัน และทำมาหลายปีแล้ว

จากคำบอกเล่าของมิสเตอร์ หยัน ฟาน (Yeung Fan) ประธานบริษัทกล่าวว่า เมื่อทำพิธีแล้วธุรกิจทุกชนิดในเครือของบริษัทเจริญรุ่งเรืองยิ่ง ๆ ขึ้น แม้ในช่วงเศรษฐกิจโลกจะซบเซา บริษัทอื่น ๆ ได้รับผลกระทบต้องลดการผลิต ลดคนงานและปิดกิจการในที่สุด แต่บริษัทนี้มีแต่เพิ่มการผลิต เพิ่มคนงานและขยายกิจการออกไปอีก จึงเกิดความเชื่อมั่นว่าเป็นผลจากการทำบุญด้วยวิธีการสวดนพเคราะห์ทั้งที่มาทำในเมืองไทยและทำที่บริษัท ในประเทศจีน และตั้งใจว่าจะทำไปเรื่อย ๆ ทุก ๆ ปี

ปี่พาทย์บรรเลงเพลงรับ-ส่งเทวดา

พิธีสวดนพเคราะห์ที่สมบูรณ์แบบควรจัดหาปี่พาทย์มาบรรเลงประกอบพิธี ซึ่ง**ปี่พาทย์จะบรรเลงเพลงรับ-ส่ง เทวดานพเคราะห์ทั้ง ๙ ตามกำลังวัน "พระเสวยอายุ" นั้น ๆ ดังนี้**

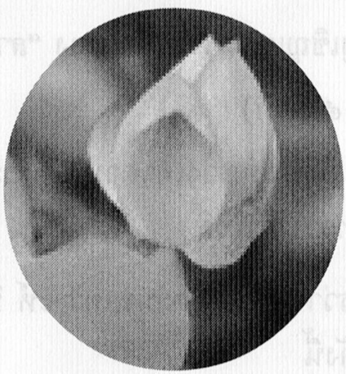
- เมื่อเจ้าภาพจุดธูป - เทียนบูชาพระรัตนตรัย ทำเพลง *มหาฤกษ์ มหาชัย*
- เมื่อโหรอัญเชิญเทวดาจบ ทำเพลง *"สาธุการ"* รับ (ประมาณ ๕ นาที)
- เมื่อโหรว่า พิธีบวงสรวงเทวดานพเคราะห์ จบแล้ว ทำเพลง *เทวาประสิทธิ์*

ต่อจากนั้นโหรว่า บูชาเทวดานพเคราะห์ ปี่พาทย์บรรเลงเพลงรับ - ส่ง ตามลำดับ ดังนี้

๑. โหรว่าบูชาพระอาทิตย์ จบ ปี่พาทย์ทำเพลง สระบุหร่งใน
๒. โหรว่าบูชาพระจันทร์ จบ ปี่พาทย์ทำเพลง โคมเวียน
๓. โหรว่าบูชาพระอังคาร จบ ปี่พาทย์ทำเพลง คุกพาทย์
๔. โหรว่าบูชาพระพุธ จบ ปี่พาทย์ทำเพลง เชิดฉาน แล้วลงลา
๕. โหรว่าบูชาพระเสาร์ จบ ปี่พาทย์ทำเพลง รัวสามรา
๖. โหรว่าบูชาพระพฤหัสบดี จบ ปี่พาทย์ทำเพลง ตระสันนิบาต
๗. โหรว่าบูชาพระราหู จบ ปี่พาทย์ทำเพลง กราวใน
๘. โหรว่าบูชาพระศุกร์ จบ ปี่พาทย์ทำเพลง เชิด
๙. โหรว่าบูชาพระเกตุ จบ ปี่พาทย์ทำเพลง โล้นอก
๑๐. โหรว่า ประกาศให้พร "เจ้าภาพ" และผู้ร่วมพิธีบูชาเทวดานพเคราะห์ทุก ๆ ท่านพร้อมกัน จบแล้ว ปี่พาทย์บรรเลงเพลง มหาฤกษ์มหาชัย

ขอให้คณะปี่พาทย์ "ทำเพลงรับ - ส่งเทวดานพเคราะห์" ตามที่พระเสวยอายุนั้น ๆ เพลงละประมาณ ๓ นาที ทุก ๆ เพลงไป

****

เครื่องบัตรพลีสังเวย

เครื่องบัตรพลีสังเวย

เครื่องบัตรพลีสังเวย

พิธีสวดนพเคราะห์ ที่ศาลาผิวหงสวีณะ วัดราชสิทธาราม

พิธีสวดนพเคราะห์ ที่ศาลาผิวหงสวีณะ วัดราชสิทธาราม

ชาวจีนจากฮ่องกง-กวางเจา มาจัดพิธีสวดนพเคราะห์
ที่ศาลาเฉลิมพระเกียรติ วัดศรีสุดาราม

พิธีสวดนพเคราะห์ ที่ศาลาเฉลิมพระเกียรติ วัดศรีสุดาราม

พิธีสวดนพเคราะห์ ที่พระอุโบสถวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม
โดยชาวจีนฮ่องกง-กวางเจา เป็นเจ้าภาพ วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๑

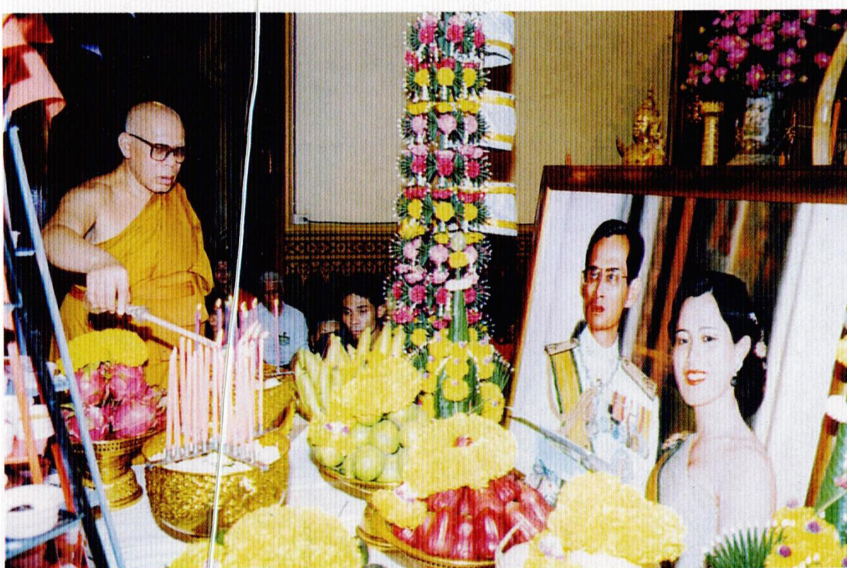
พระสงฆ์ ๑๐,๐๐๐ รูป สวดนพเคราะห์บริเวณรอบพระอุโบสถ
วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๑

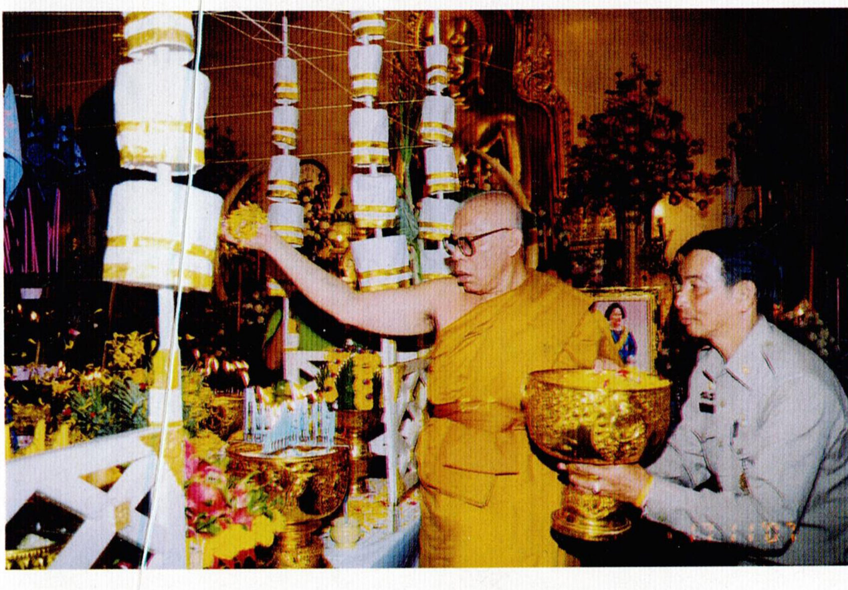

พิธีสวดนพเคราะห์ ที่วัดไตรมิตรวิทยาราม

พิธีสวดนพเคราะห์ ที่วัดไตรมิตรวิทยาราม

พิธีสวดนพเคราะห์ ที่วัดไร่ขิง อ.สามพราน จ.นครปฐม

พิธีสวดนพเคราะห์ ที่วัดไร่ขิง อ.สามพราน จ.นครปฐม

พิธีสวดนพเคราะห์ ที่วัดไร่ขิง อ.สามพราน จ.นครปฐม

พิธีสวดนพเคราะห์ ที่เมืองวุ่ยโจ มณฑลกวางตุ้ง
สาธารณรัฐประชาชนจีน

คณะพระสงฆ์ไทยที่ได้รับอาราธนาไปสวดนพเคราะห์ที่เมืองวุ่ยโจ มณฑลกวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน

การสวดนพเคราะห์ด้วยตนเอง

ดังได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นว่า การสะเดาะเคราะห์นั้น ถ้าเราสามารถสวดคาถาคือบทสวดประจำวันได้ด้วยตนเอง น่าจะดีกว่าให้คนอื่นสวดให้ ถ้าจำไม่ได้ก็เปิดหนังสือสวดเป็นลำดับไป ซึ่งการสวดนั้นมีทั้งแบบสวดอย่างพิสดาร คือ สวดเต็มตามพระสูตร บางบทก็ยาว บางบทก็สั้น ซึ่งสามารถสวดต่อจากบทขัดในทุก ๆ บท

อีกแบบหนึ่งสวดย่อ คือ สวดเฉพาะบทนำหรือบทขัด เหมาะสำหรับผู้มีเวลาน้อย หรือไม่ถนัดบทสวดภาษาบาลี ซึ่งในหนังสือนี้จัดเรียงลำดับไว้เรียบร้อยแล้ว ดังนี้

๑. **วันอาทิตย์** **กำลัง ๖** สวดบท **โมระปะริต ๖ จบ**

อุเทตะยัญจักขุมา ..... โมโร วาสะมะกัปปะยีติ หน้า ๗๒

๒. **วันจันทร์** **กำลัง ๑๕** สวดบท **อะภะยะปะริต ๑๕ จบ**

ยันทุนนิมิตตัง ..... สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ หน้า ๗๗

๓. **วันอังคาร** **กำลัง ๘** สวดบทขัด **กรณียเมตตะสูตร ๘ จบ**

ยัสสานุภาวะโต ยักขา ..... ปะริตตันตัมภะณามะ เห หน้า ๘๑

๔. **วันพุธ** **กำลัง ๑๗** สวดบทขัด **ขันธะปะริต ๑๗ จบ**

สัพพาสีวิสะชาตีนัง ..... ปะริตตันตัมภะณามะ เห หน้า ๘๖

๕. **วันเสาร์** **กำลัง ๑๐** สวดบท **อังคุลิมาละปะริต ๑๐ จบ**

ยะโตหัง ภะคินิ ..... โสตถิ คัพภัสสะ หน้า ๙๑

๖. **วันพฤหัสบดี กำลัง ๑๙** สวดบทขัด **โมระปะริต ๑๙ จบ**

ปูเรนตัมโพธิสัมภาเร ..... ปะริตตันตัมภะณามะ เห หน้า ๗๒

๗. **วันราหู กำลัง ๑๒** สวดบทขัด **อาฏานาฏิยะปะริต ๑๒ จบ**

อัปปะสันเนหิ ..... ปะริตตันตัมภะณามะ เห หน้า ๑๐๔

(บางอาจารย์ให้สวด จันทะปะริต – สุริยะปะริต คือ
กินนุ สันตะระมาโนวะ ..... โน เจ มุญเจยยะ สุริยันติ) หน้า ๑๓๖

๘. **วันศุกร์ กำลัง ๒๑** สวดบทขัด **ธะชัคคะสูตร ๒๑ จบ**

ยัสสานุสสะระเณนาปิ ..... ปะริตตันตัมภะณามะ เห หน้า ๑๑๒

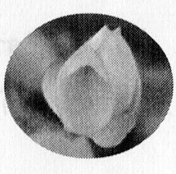
(บางอาจารย์ให้สวดบทขัด อาฏานาฏิยะปริต
อัปปะสันเนหิ ..... ปริตตันตัมภะณามะ เห) หน้า ๑๐๔

๙. **พระเกตุ กำลัง ๙** สวดบท **ชะยะปะริต ๙ จบ**

ชะยันโต โพธิยา มูเล ..... ปะทักขิเณ หน้า ๑๑๙

อนึ่ง บทพระปริตรบางบท หรือบางพระสูตรที่สวดไม่ยากและไม่ยาวนัก ถ้าสามารถสวดเต็มพระสูตรได้ก็จะดีมาก เพราะในบทขัดหรือบทนำนั้น มีคำว่า **ปะริตตันตัมภะณามะ เห** ซึ่งเป็นคำเชิญให้สวดพระปริตร แปลว่า *"ขอเชิญพวกเรา จงสวดพระปริตรนั่นเทอญ"*

นั่นก็หมายความว่า ให้สวดทั้งบทขัดและบทพระปริตรด้วย และสวดเพียงจบเดียวก็พอ แต่ถ้ามีศรัทธาจะสวดให้ครบตามกำลังวันก็ยิ่งดี

ลำดับพิธีการสวดนพเคราะห์

เมื่อเตรียมการเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์ต่าง ๆ พร้อมแล้ว ถึงเวลาที่พราหมณ์หรือบุคคลผู้ทำหน้าที่สาธยายคาถาบูชาเทพเจ้าดำเนินพิธีเป็นลำดับไป แต่ก่อนอื่นขอกล่าวให้ทราบว่า

“การสะเดาะเคราะห์ คือ การถอดถอนอิทธิพลของดวงดาวหรือเทพยดาประจำดวงดาวด้วยอำนาจคาถาอาคม”

ดังนั้น *“ถ้าหากเราสามารถสวดคาถาอาคมนั้นได้ด้วยตนเองแล้ว การสะเดาะเคราะห์น่าจะได้ผลดีกว่าให้คนอื่นสะเดาะให้”*

สำหรับบทพระคาถาที่ใช้สำหรับสวดสะเดาะพระเคราะห์นั้น ท่านเจ้าพระคุณสมเด็จพระวันรัตน์ (แดง) ปราชญ์ทางภาษาบาลีท่านหนึ่ง ได้กำหนดบทสวดไว้โดยผูกเป็นคำกลอนสักวาเพื่อจำง่ายดังนี้

	อาทิตย์ “หก” ยกชี้มีคาถา
สวด อุเทตะยัญจักขุมา	**จันทร์ “สิบห้า” ยันทุน มีคุณดี**
อังคารแปด “ยัสสานุภา” เสร็จ	**พุธสิบเจ็ด สวดว่า “สัพพาสี”**
เสาร์สิบสวด “ยะโตหัง ภะคินี”	**พฤหัสบดีสิบเก้า “ปุเรนตัม”**
ราหูสิบสอง สวด “กินนุ สัน” หยิบ	**ศุกร์ยี่สิบเอ็ดว่า “อัปปะสัน”**
เกตุเก้า “ชะยันโต” เช่นโสกันต์	**จบกำลังวันพอดี เท่านี้เอย**[๑]

---

[๑] อ้างแล้ว, เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕๓.

หมายความว่า คาถาที่เป็นบทสวดเพื่อถอดถอนเคราะห์ หรือเสริมโชคลาภมี ๙ บท ตามจำนวนดวงดาวนพเคราะห์ คือ ดาวเก้าดวง **ซึ่งถ้าเรานำบทสวดเหล่านี้มาสวดเองทุกคืน** หลังสวดมนต์ไหว้พระก่อนนอน เชื่อว่าน่าจะช่วยถอดถอนเคราะห์ไม่ดีออก แล้วช่วยเสริมโชคลาภให้ตัวเองได้

ต่อไปนี้เริ่มพิธีการสวดเป็นลำดับไป

● ***เจ้าภาพจุดธูป-เทียน บูชาพระรัตนตรัย กล่าวคำบูชาและนำกราบพระ*** *(ปี่พาทย์บรรเลงเพลงมหาฤกษ์มหาชัย)*

อิมินา สักกาเรนะ พุทธัง อะภิปูชะยามิ

อิมินา สักกาเรนะ ธัมมัง อะภิปูชะยามิ

อิมินา สักกาเรนะ สังฆัง อะภิปูชะยามิ

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม ธัมมัง นะมัสสามิ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆัง นะมามิ ฯ

● ***อาราธนาศีล ๕ และสมาทานศีล ๕***

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
กาเมสุมิจฉาจารา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สมาทิยามิ

อิมานิ ปัญจะ สิกขาปะทานิ สีเลนะ สุคะติง ยันติ สีเลนะ โภคะสัมปะทา สีเลนะ นิพพุติง ยันติ ตัสมา สีลัง วิโสธะเย ฯ

- *เจ้าภาพจุดเทียนชัย*

พระสงฆ์สวดคาถาจุดเทียนชัย

- **พุทโธ สัพพัญญุตะญาโณ ธัมโม โลกุตตะโร วะโร**
สังโฆ มัคคะผะลัฏโฐ จะ อิจเจตัง ระตะนัตตะยัง
เอตัสสะ อานุภาเวนะ สัพพะทุกขา อุปัททะวา
อันตะรายา จะ นัสสันตุ สัพพะโสตถี ภะวันตุ เต ฯ

- ***พราหมณ์นำกล่าวคาถาถวายเครื่องบัตรพลี ดังนี้ :-***

- นะโม เม สัพพะเทวานัง สัพพะเคราะห์ จะ เทวานัง
สุริยัญจะ ปะมุญจะถะ สะสิ ภุมโม จะ เทวานัง
วุโธ ลาภัง ภะวิสสะติ ชีโว สุกะโร จะ มหาลาภัง
ราหู เกตุ จะ มหาลาภัง สัพพะทุกขัง วินาสสันติ
สัพพะภะยัง วินาสสันติ สัพพะโรคัง วินาสสันติ ฯ

- ***คำถวายเครื่องบัตรพลี (อีกแบบหนึ่ง)***
- นะโม เม โลเก โข สัพพะเทวานัง
  สัพพะพุทธานุภาเวนะ สัพพะธัมมานุภาเวนะ
  สัพพะสังฆานุภาเวนะ สัพพะเคราะห์ จะ เทวานัง
  สุริยัญ จันทัง ปะมุญจะถะ สะสิ ภุมโม จะ เทวานัง
  วุโธ ลาภัง ภะวิสสะติ เสาวะโร[๑] จะ ชีโว จะ
  ราหุ จะ สุกโก[๒] จะ เกตุ จะ มะหาลาภัง
  สัพพะทุกขัง วินาสสันติ สัพพะภะยัง วินาสสันติ
  สัพพะโรคัง วินาสสันติ.

- ***พราหมณ์กล่าวสาธยายบูชา[๓]***
  - นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ,
    นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ,
    นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ฯ
  - สัคเค กาเม จะ รูเป คิริสิขะระตะเฏ จันตะลิกเข วิมาเน
    ทีเป รัฏเฐ จะ คาเม ตะรุวะนะคะหะเน เคหะวัตถุมหิ เขตเต,
    ภุมมา จายันตุ เทวา ชะละถะละวิสะเม ยักขะคันธัพพะนาคา,
    ติฏฐันตา สันติเก ยัง มุนิวะระวะจะนัง สาธะโว เม สุณันตุ,
    ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา,
    ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา,
    ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา ฯ
    (ปี่พาทย์บรรเลงเพลง สาธุการ)

---

[๑] ว่า โสโร ก็มี [๒] ว่า สุกกะโร ก็มี
[๓] อ้างแล้ว เรื่องเดียวกัน หน้า ๖๔-๘๔

● วันทิตะวา อาจาริยะปาทัง เมสสะการิยะ สัมพินทะยายัง สัพพะโทสัง วินัสสันตุ สิริเทพพะเอยยาวิโย ทะยามัง มะเหสุรัง ปะทะวะสัง วิสุทธะเทเวสะ สัพโพทิพพะยะ สังเคมันตุ มาระสิทธิ ฯ

● โอมพระภูมิ พระธรณี กรุงพาลี ตังเปยยะปะริวารา เอหิสัตถายะ อาคัจฉันตุ ปะริภุญชันตุ สวาหายะ ฯ

● นะมามิ สิระสา นาโค ปะฐะวิยัง ปะริพาระโต สุคคะสัมปัตติ สัพพะทา ฯ

● ปุริมะทิสัง ธะตะรัฏโฐ จะมหาราชา ทิสาภาเค
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ ฯ

● อาคะเณยยัส์มิง คันธัพโพ จะ มหาราชา ทิสาภาเค
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ ฯ

● ทักขิณัส์มิง วิรุฬหะโก จะ มหาราชา ทิสาภาเค
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ ฯ

● หะระติส์มิง เทวา จะ มหาราชา ทิสาภาเค
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ โรคะเยนะ สุเขนะ จะ ฯ

● ปัจฉิมัส์มิง วิรูปักโข จะ มหาราชา ทิสาภาเค
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ ฯ

● พายัพพัส์มิง นาคา จะ มหาราชา ทิสาภาเค
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ ฯ

● อุตตะรัส์มิง กุเวโร จะ มหาราชา ทิสาภาเค
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ ฯ

● อิสาณัส์มิง ยักขา จะ มหาราชา ทิสาภาเค
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ ฯ

● สูปะพะยัญชะนะสัมปันนัง ปะริภุญชันตุ ฯ

● โอม นะโม พุทธะระตะนัง สะระณัง คัจฉามิ
โอม นะโม ธัมมะระตะนัง สะระณัง คัจฉามิ
โอม นะโม สังฆะระตะนัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ

● อุปะริสฺมิง ทิสาภาเค จัตตาโร เทวา มหาเทวา
จันโท จะ สุริยะ จะ อินโท จะ พ์รห์มาโน จะ
เสยยะถีทัง ทิโต จะ สุรักโข จะ เทวะเสฏโฐ จะ
เทวะปุญญะโก จะ เอเต จัตตาโร เทวา มหาเทวา
พุทธะปัสสะนา ธัมมะปัสสะนา สังฆะปัสสะนา พุทธะคารวะตา
ธัมมะคารวะตา สังฆะคารวะตา เอหิ สะมาคันตะวา อาคัจฉันตุ
ปะริภุญชันตุ ทิโต จะ สุรักโข จะ เทวะเสฏโฐ จะ
เทวะปุญญะโก จะ จะรัง วา ฐิตัง วา ติตถัง วา นิสินนัง วา
สะยานัง วา รัตติง วา ทิวัง วา สัพพะทา ตัง รักขันตุ
มะหาเทวาติ ฯ

จบคาถาเริ่มต้นนี้แล้ว จึงว่าเป็นสยามพากย์ต่อไป ดังนี้

● ข้าพเจ้าขอยอกรประณต ทศนัขประณมน้อม พร้อมกายวจีจิต ประดิษฐ์เบ็ญจางค์ ยุคลหัตถ์สางชุลีกร บวรวิจิตร์กระพุ่มแทนโกสุมภ์ธูปเทียนมาส สักการชาติ สุคนธวิจิตร์ บูชิตในบัวบานชิเนนทรนาถไตรภพ ขอเคารพปริยัติธรรม์ สรรพอัษฎางค์ชิโนรสย่อมปรากฏสามสิ่ง เป็นยอดยิ่งอดิเรกคุณ อดุลย์วิจิตรภพ ขอเคารพอมรมหิศร์ อาทิอิศวรดำรง ทรงอุสุภราชพาหน ชำนนทิพย์บัลลังก์หงษ์อีกธำรงมยุรยาตร์ อาสนสุพรรณพิจิตร ชวลิตทิพย์ถนิมกาพ พิศาล

สิทธิศักดา มหันตาดิเรก น้อมเอกอัครวชิรหัตถ์ ปืนสุทรรศทิพยสถิตย์ เลอคชวิสิฐพาหน อำพนเทวะบริวาร ตระการวชิราภรณ์ งามบวรขจีวรรณ ขรรควชิราวุธ วิสุทธิทิพยเรืองเดช

อีกจตุรเทเวศวราฤทธิ์ สถิตทิพยสถาน อภิบาลโลกบริรักษ์ พิทักษ์ทั่วทิศาดล เยี่ยมเยียนยลไตรตรา ด้วยศักดานุภาพ อาจทราบสิ้นทุกแห่ง ทั่วหล้าแหล่งลำเนา

อีกขอเคารพรับ ขอคำนับเทพท้าว ทั่วแดนด้าวโดยหมด ภูมิโสพสช่อชั้น จบเบื้องบรรณไตรจักร สิงสำนักทั่วสถาน ทิพยวิมานแมนจบ

หนึ่งขอเคารพเทพเจ้า ทั้งเก้าพระองค์เรืองฤทธิ์ สถิตทวาทศราศี มีอาทิ**เทพทินกร** ทรงอาภรณ์โสภาค ปัทมราคเรืองจำรัส เถลิงหลังรัตนพาหาสน์ ไกรสรราชฤทธิ์คำรน ทะยานหนเหินเวหาส ดาดไปด้วยเทพยบริวาร สถิตอิสาณทิศาดร

อีกศศิธรเทวบุตร ทรงพิสุทธิอลังการ มุกดาหารไพจิตร สถิตดุรงค์เผ่นผยอง แน่นนองเทวะบริพาร ในสถานทิศบูรพา

อีกเทพยดาอังคาร ทรงอลังการก่องศรี ล้วนมณีเพทายมาศ เถลิงอาสน์ทิพยกาสร สลอนเทพบริวาร ในสถานทิศอาคเนย์

หนึ่งมเหสรเทวบุตร นามพระพุธอีกองค์ ทรงสรรพาภรณ์โสภิตขจิตรไปด้วยมรกต ทรงคชส่ายเสยทะยาน ผ่องบริวารแน่นอกนิษฐ์ ทิศทักษิณสำนักเนา

หนึ่งพระเสาร์ทรงเดช ถนิมประเภทนิลาภรณ์ แสงอรชรงามตระสัก ทรงพยัคฆ์ห้าวฮึก อธึกด้วยเทพบริวาร สถิตสถานหรดีทิศา

หนึ่งเทพยดาพฤหัสบดี ทรงโสภีอาภรณ์พัสตร์ ไพฑูรย์รัตนรังรอง ทรงทรายทองเยื้องยาตร์ เดียรดาดเทพบริวาร ดำรงสถานเบื้องประจิมทิศ

อีกเทวะฤทธิ์ราหูอสุเรศ เรืองมหิทธิเดชจบขจร พรรณกังสาภรณ์อลังการ์ เลอเมฆาเป็นอาสน์ ยังครุฑราชพาหน โจษจนเทพบริพาร ล้วนห้าวหาญเห็นสง่า ผิดกว่าเทพยดาทุกองค์ ดำรงทิศพายัพสถาน

หนึ่งนามขานศุกรเทเวศ อาภรณ์พิเศษมณีรัตน์ ประไพประภัสสรโอภาส ทรงอุสุภราชลักษณะอุฬาร บริพารล้วนเทเวศ สถิตประเทศทิศอุดร

อีกอมรนามพระเกตุ เรืองฤทธิ์เดชยิ่งยง ทรงวราภรณ์ภูษิตพิจิตรพรรณวัณโณภาส อาสนะวาสุกรี มากมีเทพบริพาร สถิตสถานมัธยมภาค หลาก ๆ เทวะสมญา ดุจพรรณนามาแล้วไซร้ ได้พร้อมขณะอมรขันธ์

ขออัญเชิญเทพทุกองค์ จงเสด็จด้วยทิพย์ลีลาศ สู่ปัญญัตตาอาสน์มณฑล มงคลคฤหพิธี เชิญรับเทวพลีวรามิส สักการกิจบวงสรวงขอปวงเทพจงยินดี อเนกมีสรรพตระการ ธูปเทียนมาลย์สุคนธชาติขออาราธนาทวยเทวา จงเสด็จมาดังจำนง ฟังพระสงฆ์สวดพุทธวจนะและโหรกล่าวสรภัญญะคาถา อันมีในเบื้องหน้านั้นเทอญ ฯ

(ปี่พาทย์บรรเลงเพลง เทวาประสิทธิ์)

- ***ต่อไปนี้บัณฑิตหรือโหรอาราธนาพระปริตร ว่าดังนี้***

- วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
  สัพพะทุกขะวินาสายะ ปะริตตังพ์รูถะ มังคะลัง ฯ
- วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
  สัพพะภะยะวินาสายะ ปะริตตังพ์รูถะ มังคะลัง ฯ
- วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
  สัพพะโรคะวินาสายะ ปะริตตังพ์รูถะ มังคะลัง ฯ

เมื่ออาราธนาแล้วให้เจ้าภาพไปคอยจุดเทียนมงคล เมื่อพระท่านสวดถึงบท พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ จึงลงมือจุด

ต่อไปนี้ พระสงฆ์จะสวดพระปริตร ๑๒ ตำนาน และโหรกล่าวบูชาเทวดาประจำวัน เป็นลำดับไป

บทสวดชุมนุมเทวดา

สะรัชชัง สะเสนัง สะพันธุง นะรินทัง
ปะริตตานุภาโว สะทา รักขะตูติ
ผะริตตะวานะ เมตตัง สะเมตตา ภะทันตา
อะวิกขิตตะจิตตา ปะริตตัง ภะณันตุ
สะมันตา จักกะวาเรสุ อัตตะราคัจฉันตุเทวะตา
สัทธัมมัง มุนิราชัสสะ สุณันตุ สัคคะโมกขะทัง

สัคเค กาเม จะ รูเป คิริสิขะระตะเฏ จันตะลิกเข วิมาเน ทีเป รัฏเฐ จะ คาเม ตะรุวะนะคะหะเน เคหะวัตถุมหิ เขตเต ภุมมา จายันตุ เทวา ชะละถะละวิสะเม ยักขะคันธัพพะนาคา ติฏฐันตา สันติเก ยัง มุนิวะระวะจะนัง สาธะโว เม สุณันตุ

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา ฯ

ปุพพะภาคะนะมะการ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

สะระณะคะมะนะปาฐะ

	พุทธัง	สะระณัง	คัจฉามิ
	ธัมมัง	สะระณัง	คัจฉามิ
	สังฆัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปิ	พุทธัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปิ	ธัมมัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปิ	สังฆัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ตะติยัมปิ	พุทธัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ตะติยัมปิ	ธัมมัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ตะติยัมปิ	สังฆัง	สะระณัง	คัจฉามิ ฯ

สัมพุทเธ

สัมพุทเธ อัฏฐะวีสัญจะ ทะวาทะสัญจะ สะหัสสะเก,
ปัญจะสะตะสะหัสสานิ นะมามิ สิระสา อะหัง,
เตสัง ธัมมัญจะ สังฆัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง,
นะมะการานุภาเวนะ หันตะวา สัพเพ อุปัททะเว,
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโต ฯ

สัมพุทเธ ปัญจะปัญญาสัญจะ จะตุวีสะติสะหัสสะเก,
ทะสะสะตะสะหัสสานิ นะมามิ สิระสา อะหัง,
เตสัง ธัมมัญจะ สังฆัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง,
นะมะการานุภาเวนะ หันตะวา สัพเพ อุปัททะเว,
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโต ฯ

สัมพุทเธ นะวุตตะระสะเต อัฏฐะจัตตาฬีสะสะหัสสะเก,
วีสะติสะตะสะหัสสานิ นะมามิ สิระสา อะหัง,
เตสัง ธัมมัญจะ สังฆัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง,
นะมะการานุภาเวนะ หันตะวา สัพเพ อุปัททะเว,
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโต ฯ

นะโมการะอัฏฐะกะคาถา

นะโม อะระหะโต สัมมา- สัมพุทธัสสะ มะเหสิโน
นะโม อุตตะมะธัมมัสสะ สะวากขาตัสเสวะ เตนิธะ
นะโม มะหาสังฆัสสาปิ วิสุทธะสีละทิฏฐิโน
นะโม โอมาตตะยารัทธัสสะ ระตะนัตตะยัสสะ สาธุกัง

นะโม โอมะกาตีตัสสะ ตัสสะ วัตถุตตะยัสสะปิ
นะโมการัปปะภาเวนะ วิคัจฉันตุ อุปัททะวา
นะโมการานุภาเวนะ สุวัตถิ โหตุ สัพพะทา
นะโมการัสสะ เตเชนะ วิธิมหิ โหมิ เตชะวา ฯ

บทขัดมังคะละสุตตัง

เย สันตา สันตะจิตตา ติสะระณะสะระณา เอตถะ โลกันตะเรวา, ภุมมาภุมมา จะ เทวา คุณะคะณะคะหะณัพพะยาวะฏา สัพพะกาลัง, เอเต อายันตุ เทวา วะระกะนะกะมะเย เมรุราเชวะสันโต, สันโต สันโต สะเหตุง มุนิวะระวะจะนัง โสตุมัคคัง สะมัคคัง ฯ

สัพเพสุ จักกะวาเฬสุ ยักขา เทวา จะ พ๎รัห๎มุโน
ยัง อัมเหหิ กะตัง ปุญญัง สัพพะสัมปัตติสาธะกัง
สัพเพ ตัง อะนุโมทิตตะวา สะมัคคา สาสะเน ระตา
ปะมาทะระหิตา โหนตุ อารักขาสุ วิเสสะโต
สาสะนัสสะ จะ โลกัสสะ วุฑฒี ภะวะตุ สัพพะทา
สาสะนัมปิ จะ โลกัญจะ เทวา รักขันตุ สัพพะทา
สัทธิง โหนตุ สุขี สัพเพ ปะริวาเรหิ อัตตะโน
อะนีฆา สุมะนา โหนตุ สะหะ สัพเพหิ ญาติภิ ฯ

ยัญจะ ทะวาทะสะ วัสสานิ จินตะยิงสุ สะเทวะกา
จิรัสสัง จินตะยันตาปิ เนวะ ชานิงสุ มังคะลัง
จักกะวาฬะสะหัสเสสุ ทะสะสุ เยนะ ตัตตะกัง

กาลัง โกลาหะลัง ชาตัง ยาวะ พ์รัห์มะนิเวสะนา
ยัง โลกะนาโถ เทเสสิ สัพพะปาปะวินาสะนัง
ยัง สุตตะวา สัพพะทุกเขหิ มุจจันตาสังขิยา นะรา
เอวะมาทิคุณูเปตัง มังคะลันตัมภะณามะ เห ฯ

บทสวดมังคะละสุตตัง

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา สาวัตถิยัง วิหะระติ เชตะวะเน อะนาถะปิณฑิกัสสะ อาราเม ฯ อะถะโข อัญญะตะรา เทวะตา อะภิกกันตายะ รัตติยา อะภิกกันตะวัณณา เกวะละกัปปัง เชตะวะนัง โอภาเสตตะวา เยนะ ภะคะวา เตนุปะสังกะมิ อุปะสัง-กะมิตตะวา ภะคะวันตัง อะภิวาเทตตะวา เอกะมันตัง อัฏฐาสิ ฯ เอกะมันตัง ฐิตา โข สา เทวะตา ภะคะวันตัง คาถายะ อัชฌะภาสิ

พะหู เทวา มะนุสสา จะ มังคะลานิ อะจินตะยุง
อากังขะมานา โสตถานัง พ์รูหิ มังคะละมุตตะมัง ฯ

อะเสวะนา จะ พาลานัง ปัณฑิตานังจะ เสวะนา
ปูชา จะ ปูชะนียานัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ

ปะฏิรูปะเทสะวาโส จะ ปุพเพ จะ กะตะปุญญะตา
อัตตะสัมมาปะณิธิ จะ เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ

พาหุสัจจัญจะ สิปปัญจะ วินะโย จะ สุสิกขิโต
สุภาสิตา จะ ยา วาจา เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ

มาตาปิตุอุปัฏฐานัง ปุตตะทารัสสะ สังคะโห
อะนากุลา จะ กัมมันตา เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ

ทานัญจะ ธัมมะจะริยา จะ ญาตะกานัญจะ สังคโห
อะนะวัชชานิ กัมมานิ เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
อาระตี วิระตี ปาปา มัชชะปานา จะ สัญญะโม
อัปปะมาโท จะ ธัมเมสุ เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
คาระโว จะ นิวาโต จะ สันตุฏฐี จะ กะตัญญุตา
กาเลนะ ธัมมัสสะวะนัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ขันตี จะ โสวะจัสสะตา สะมะณานัญจะ ทัสสะนัง
กาเลนะ ธัมมะสากัจฉา เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ตะโป จะ พ๎รัห๎มะจะริยัญจะ อะริยะสัจจานะ ทัสสะนัง
นิพพานะสัจฉิกิริยา จะ เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ผุฏฐัสสะ โลกะธัมเมหิ จิตตัง ยัสสะ นะ กัมปะติ
อะโสกัง วิระชัง เขมัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
เอตาทิสานิ กัตตะวานะ สัพพัตถะมะปะราชิตา
สัพพัตถะ โสตถิง คัจฉันติ ตันเตสัง มังคะละมุตตะมันติ ฯ

๐๐๐

เทวดาประจำวันอาทิตย์

เจ้าภาพจุดธูป ๖ เทียน ๖ บูชาพระอาทิตย์

โหรกล่าวคาถาบูชาพระอาทิตย์

● ระวิเทวะ นะโม ตยัตถุ สีหะพาหะนะยายิโน
โย โส ทิวากะโร เทโว รัตตาภะระณะภูสิโต
สะหะ โส ปะริวาเรนะ อิธาคัจฉะตุ มัณฑะเล
ทัสสะนีเย มะนุญญัมหิ เทวาระเห สุสัชชิเต

ภาพลายเส้นจาก ตำราพรหมชาติ.

ทีปะธูเป จะ ปุปผานิ เทวาภิมานะเน อิเม
มานุสัง ขัชชะโภชชัญจะ เทวะสัง เวสะนัง อิมัง
สาธุ โน ระวิเทโว โส ปะฏิคคัณหาตุ สาธุกัง
ยัง ยัญจะ กุสะลัง กัมมัง สัญจิตัง โน ยะถาพะลัง
ตัสมิมปิ ปุญญะพีชัมหิ ปัตติโก อะนุโมทะตุ
อิจเจวัง ระวิเทโว โส ธัมมามิเสหิ มานิโต
สัมมา ตัง อะนุปาเลตุ อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ
อิมายะ เทวะปูชายะ อัมหัง ขะมันตุ เทวะตา
เทวาภิราธะนัตถายะ พะลิสักการะวาหะสา
(ชื่อเจ้าภาพเป็นภาษาบาลี) เมตตังกะโรนตุ เทวะตา
ระวิ เทวานุภาเวนะ สัพพะโสตถี ภะวันตุ เต ฯ

● ระวิเทวะ ข้าแต่เทพทินกร ทรงมหิศรรังษี ขออัญชลีแด่พระองค์ เถลิงอาสน์ทรงสีหราช เทพภานุมาศองค์ใด เรืองประไพรัตนภูษิต พรรณโลหิตพื้นสกล สีกัมพลภูษาทรง สีหะยรรยงทิพย์ยาน ยศใครปานปูนอำนาจ แผ่โอภาสบ่มิคั่น เทพนั้นพร้อมบริวาร เชิญสถิตสถานมณฑล อันโสภณไพโรจน์ ชวลิตโชติชูหฤทัย ข้าตั้งใจบรรจงจัด จำรูญรัตน์พรรณพิเศษ

เชิญอมรเทเวศเสด็จมา รับเครื่องวรามิสบำบวง สังเวยสรวงเทวะสักการ นานาวิธานธูปประทีป เรียบก้านกลีบมาลาร้อย ระย้าย้อยพุ่มพนม น่าพึงชมตรูตา ภักษ์โภชชาของมนุษย์ อันบริสุทธิ์อุดมเลิศ ข้าบรรเจิดบรรจงถวาย อเนกหลายเลิศล้ำ เทพนั้นซ้ำเชิญบริรักษ์พิทักษ์แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น

ให้เปลื้องปราศจากโรค นฤโศกเกษมสุข นฤทุกข์ปราศจากภัย กุศลใดยิ่งยง แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้นบำเพ็ญ เป็นบุญภาคย์พูลผล จงเปรมกมลรับส่วนบุญ สุนทรธรรมพลี บรรดามีเหล่านั้น หฤทัยมั่นรับโมทนา ไท้เทวาพระอาทิตย์ ข้ามีจิตคำนับน้อม บูชาพร้อมธรรมามิส จงมีจิตกรุณา เชิญรักษาแด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น ให้เปลื้องปราศจากโรค นฤโศกเกษมสุข อย่าได้เดือดร้อนอารมณ์ราญ ฯ

● เทพบริวารพระอาทิตย์ อันไพจิตรอดิเรก นานาเนกพ้นคณนา เสด็จมายังสถาน เชิญรับสักการเครื่องพลี ควรยินดีสองประการ เทพบริวารเหล่านั้น จิตจงมั่นปรีดี ด้วยพิธีเทพบูชา เชิญเทพยดาทั้งหมด จงเงือดงดโทษภัย สิ่งใด ๆ อย่ามี ข้องราคีพานพะ ใน (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น ซึ่งได้ประสาทเครื่องพลี เพื่อปรีดีปราโมทย์ เสร็จประโยชน์หมู่อมร จงเพิ่มพรสุขสวัสดิ์ ชนมายุวัฒโนดม สุขาภิรมย์สร่างเศร้า แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น จงเจริญศรีสรรพประสิทธิ์ ด้วยเทพฤทธิ์เดชานุภาพ จงทุกคาบนิรันดร สมดุจพรข้าอ้าง สิ่งประสงค์อย่าร้าง นิราศไร้แรมนาน โสตถิ เทอญ ฯ

(ปี่พาทย์บรรเลงเพลง สระบุหร่งใน)

● โหรบูชาจบแล้วพระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์ บทของพระอาทิตย์ คือ ขัดตำนาน ปุเรนตัมโพธิสัมภาเร สวดโมระปริตร ต่อท้ายด้วยวัฏฏะกะปะริต

● ถ้าสวด นวคหายุสมธรรม ขัดตำนาน โลเกกุตตะมะภูตัสสะ สวดอะนุตตะริยะ ๖ ฯ

บทสวดประจำวันอาทิตย์
(กำลัง ๖)

บทขัดโมระปะริตตัง

ปูเรนตัมโพธิสัมภาเร นิพพัตตัง โมระโยนิยัง
เยนะ สังวิหิตารักขัง มะหาสัตตัง วะเนจะรา
จิรัสสัง วายะมันตาปิ เนวะ สักขิงสุ คัณหิตุง
พ์รัห์มะมันตันติ อักขาตัง ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

บทสวดโมระปะริตตัง

อุเทตะยัญจักขุมา เอกะราชา
หะริสสะวัณโณ ปะฐะวิปปะภาโส
ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวิปปะภาสัง
ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ ทิวะสัง
เย พ์ราห์มะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม
เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ
นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา
อิมัง โส ปะริตตัง กัตตะวา โมโร จะระติ เอสะนา ฯ
อะเปตะยัญจักขุมา เอกะราชา
หะริสสะวัณโณ ปะฐะวิปปะภาโส
ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวิปปะภาสัง

ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ รัตติง
เย พ์ราห์มะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม
เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ
นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา
อิมัง โส ปะริตตัง กัตตะวา โมโร วาสะมะกัปปะยีติ ฯ

บทสวดวัฏฏะปะริตตัง

อัตถิ โลเก สีละคุโณ สัจจัง โสเจยยะนุททะยา
เตนะ สัจเจนะ กาหามิ สัจจะกิริยะมะนุตตะรัง
อาวัชชิตตะวา ธัมมะพะลัง สะริตตะวา ปุพพะเก ชิเน
สัจจะพะละมะวัสสายะ สัจจะกิริยะมะกาสะหัง
สันติ ปักขา อะปัตตะนา สันติ ปาทา อะวัญจะนา
มาตา ปิตา จะ นิกขันตา ชาตะเวทะ ปะฏิกกะมะ
สะหะ สัจเจ กะเต มัยหัง มะหาปัชชะลิโต สิขี
วัชเชสิ โสฬะสะ กะรีสานิ อุทะกัง ปัตตะวา ยะถา สิขี
สัจเจนะ เม สะโม นัตถิ เอสา เม สัจจะปาระมีติ ฯ

๐๐๐

เทวดาประจำวันจันทร์

เจ้าภาพจุดธูป ๑๕ เทียน ๑๕ บูชาพระจันทร์

โหรกล่าวคาถาบูชาพระจันทร์

● โสมะเทวะ นะโม ตะยัตถุ อัสสะพาหะนะยายิโน
โย โส นิสากะโร เทโว เสตาภะระณะภูสิโต
สะหะ โส ปริวาเรนะ อิธาคัจฉะตุ มัณฑะเล
ทัสสะนีเย มะนุญญัมหิ เทวาระเห สุสัชชิเต
ทีปะธูเป จะ ปุปผานิ เทวาภิมานะเน อิเม
มานุสัง ขัชชะโภชชัญจะ เทวะสัง เวสะนัง อิมัง

สาธุ โน โสมะเทโว โส	ปะฏิคคัณหาตุ สาธุกัง
ยัง ยัญจะ กุสะลัง กัมมัง	สัญจิตัง โน ยะถาพะลัง
ตัสมิมปิ ปุญญะพีชัมหิ	ปัตติโก อะนุโมทะตุ
อิจเจวัง โสมะเทโว โส	ธัมมามิเสหิ มานิโต
สัมมา ตัง อะนุปาเลตุ	อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ
อิมายะ เทวะปูชายะ	อัมหัง ขะมันตุ เทวะตา
ทะวาภิราธะนัตถายะ	พะลิสักการะวาหะสา
(ชื่อเจ้าภาพเป็นภาษาบาลี)	เมตตัง กะโรนตุ เทวะตา
โสมะเทวานุภาเวนะ	สัพพะโสตถี ภะวันตุ เต ฯ

● ศะศิเทวะ ข้าแต่องค์เทพนิศากร งามบวรเศวตรังษี ข้าขออัญชลีแด่พระองค์ อันเสด็จทรงอัศวราช เป็นทิพยอาสน์มโนมัยพรรณวิไลขาวสะอาด พัสตราประสาธน์เศวตวรรณ ยศใครทันเทียมทัดจรูญจรัสรังสี ใครบ่มีกีดกั้น เชิญเทพนั้นพร้อมบริวาร มาสถิตสถานมณฑล อันโสภณไพโรจน์ ชวลิตโชติชูหฤทัย ข้าตั้งใจประจงจัด จำรูญรัตนพรรณพิเศษ

เชิญอมรเทเวศเสด็จมา รับเครื่องวรามิสบำบวงสังเวยสรวงเทวะสักการ นานาวิธานธูปประทีป เรียบก้านกลีบมาลาร้อย ระย้าย้อยพุ่มพนม น่าพึงชมตรูตา ภักษ์โภชชาของมนุษย์ อันบริสุทธิ์อุดมเลิศข้าบรรเจิดบรรจงถวาย อเนกหลายเลิศล้ำ เทพนั้นซ้ำเชิญบริรักษ์พิทักษ์ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น

ให้เปลื้องปราศจากโรค นฤโศกเกษมสุข นฤทุกข์ปราศจากภัยกุศลใดยิ่งยง แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้นบำเพ็ญ เป็นบุญภาคย์พูลผล

จงเปรมกมลรับส่วนบุญ สุนทรธรรมพลี บรรดามีเหล่านั้น หฤทัยมั่นรับโมทนา ไท้เทวาศศิธร ข้ายอกรคำนับน้อม บูชาพร้อมธรรมามิส จงมีจิตกรุณา เชิญรักษา (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น ให้เปลื้องปราศจากโรค นฤโศกเกษมสุข อย่าได้เดือดร้อนอารมณ์ราญ ฯ

● ศะศิเทพบริวารโศภิต อันไพจิตรอดิเรก นานาเนกพันคณนา เสด็จมายังสถาน เชิญรับสักการเครื่องพลี ควรยินดีสองประการ เทพบริวารเหล่านั้น จิตจงมั่นปรีดี ด้วยพิธีเทพบูชา เชิญเทพยดาทั้งหมด จงเงือดงดโทษภัย สิ่งใด ๆ อย่ามี ข้องราคีพานพะ ใน (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น ซึ่งได้ประสาทเครื่องพลีเพื่อปรีดีปราโมทย์ เสร็จประโยชน์หมู่อมร จงเพิ่มพรสุขสวัสดิ์ชมมายุวัฒโนดม สุขาภิรมย์สร่างเศร้า แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น ขอจงเจริญศรีสรรพประสิทธิ์ ด้วยเทพฤทธิ์เดชานุภาพ จงทุกคาบนิรันดร สมดุจพรข้าอ้าง สิ่งประสงค์อย่าร้าง นิราศไร้แรมนานโสตถิ เทอญ ฯ

(ปี่พาทย์บรรเลงเพลง โคมเวียน)

● โหรบูชาจบแล้ว พระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์ บทของพระจันทร์ คือ ขัดตำนาน ปุญญะลาภัง มะหาเตชัง ฯลฯ สวดอภัยปริต

● ถ้าสวด นวคหายุสมธรรม ขัดตำนานวิชชาตตะยาธิคะมายะ ฯลฯ สวดจรณะ ๑๕ ฯ

๐๐๐

บทสวดประจำวันจันทร์

(กำลัง ๑๕)

บทขัดอะภะยะปะริตตัง

ปุญญะลาภัง มะหาเตชัง วัณณะกิตติมะหายะสัง,
สัพพะสัตตะหิตัง ชาตัง ตัง สุณันตุ อะเสสะโต
อัตตัปปะระหิตัง ชาตัง ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

บทสวดอะภะยะปะริตตัง

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท,
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง,
พุทธานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท,
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง,
ธัมมานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท,
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง,
สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ

เทวดาประจำวันอังคาร

เจ้าภาพจุดธูป ๘ เทียน ๘ บูชาพระอังคาร

โหรกล่าวคาถาบูชาพระอังคาร

● มังคะละเทวะ นะโม ตะยัตถุ ขะระพาหะนะยายิโน
โย โส มังคะละมะหาเทโว ตามพาภะระณะภูสิโต
สะหะ โส ปะริวาเรนะ อิธาคัจฉะตุ มัณฑะเล
ทัสสะนีเย มะนุญญัมหิ เทวาระเห สุสัชชิเต
ทีปะธูเป จะ ปุปผานิ เทวาภิมานะเน อิเม
มานุสัง ขัชชะโภชชัญจะ เทวะสัง เวสะนัง อิมัง
สาธุ โน มังคะละเทโว โส ปะฏิคคัณหาตุ สาธุกัง

ยัง ยัญจะ กุสะลัง กัมมัง	สัญจิตัง โน ยะถาพะลัง
ตัสมิมปิ ปุญญะพีชัมหิ	ปัตติโก อะนุโมทะตุ
อิจเจวัง มังคะละเทโว โส	ธัมมามิเสหิ มานิโต
สัมมา ตัง อะนุปาเลตุ	อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ
อิมายะ เทวะปูชายะ	อัมหัง ขะมันตุ เทวะตา
เทวาภิราธะนัตถายะ	พะลิสักการะวาหะสา
(ชื่อเจ้าภาพเป็นภาษาบาลี)	เมตตัง กะโรนตุ เทวะตา
มังคะละเทวานุภาเวนะ	สัพพะโสตถี ภะวันตุ เต ฯ

● ภุมมะเทวะ ข้าแต่องค์พระอังคารเทพบุตร ผิวผ่องผุดพรรณชมพู อาภรณ์ตรูชมพูพัสตร์ ทรงพาหนะสวัสดิ์ทิพยกาสร ข้าขออัญชลีกรแด่พระองค์ ผู้ดำรงมหิทธิศักดิ์อัครวรเดช คำนับภุมมะเทเวศพร้อมบริพาร เชิญสถิตในสถานมณฑล อันโสภณไพโรจน์ ชวลิตโชติชูหฤทัย ข้าตั้งใจบรรจงจัด จำรูญรัตนพรรณพิเศษ

เชิญอมรเทเวศเสด็จมา รับเครื่องวรามิสบำบวง สังเวยสรวงเทวะสักการ นานาวิธานธูปประทีป เรียบก้านกลีบมาลาร้อย ระย้าย้อยพุ่มพนม น่าพึงชมตรูตา ภักษ์โภชชาของมนุษย์ อันบริสุทธิ์อุดมเลิศ ข้าบรรเจิดบรรจงถวาย อเนกหลายเลิศล้ำ เทพนั้นซ้ำเชิญบริรักษ์ พิทักษ์แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น

ให้เปลื้องปราศจากโรค นฤโศกเกษมสุข นฤทุกข์ปราศจากภัย กุศลใดยิ่งยง แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้นบำเพ็ญ เป็นบุญภาคย์พูลผล จงเปรมกมลรับส่วนบุญ สุนทรธรรมพลี บรรดามีเหล่านั้น หฤทัยมั่น รับโมทนา ไท้เทวาภุมมะวาร ข้าขอสักการคำนับน้อม บูชาพร้อม

ธรรมามิส จงมีจิตกรุณา เชิญรักษา (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น ให้เปลื้องปราศจากโรค นฤโศกเกษมสุข อย่าได้เดือดร้อนอารมณ์ราญ ฯ

● ภุมมะเทพบริพารโศภิต อันไพจิตรอดิเรก นานาเนกพันคณนา เสด็จมายังสถาน เชิญรับสักการเครื่องพลี ควรยินดีสองประการ เทพบริวารเหล่านั้น จิตจงมั่นปรีดี ด้วยพิธีเทพบูชา เชิญเทพยดาทั้งหมด จงเงือดงดโทษภัย สิ่งใด ๆ อย่ามี ข้องราคีพานพะ ใน (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น ซึ่งได้ประสาทเครื่องพลี เพื่อปรีดีปราโมทย์ เสร็จประโยชน์หมู่อมร จงเพิ่มพรสุขสวัสดิ์ ชนมายุวัฒโนดม สุขาภิรมย์สร่างเศร้า แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น จงเจริญศรีสรรพประสิทธิ์ ด้วยเทพฤทธิ์เดชานุภาพ จงทุกคาบนิรันดร สมดุจพรข้าอ้าง สิ่งประสงค์อย่าร้าง นิราศไร้แรมนาน โสตถิ เทอญ ฯ

(ปี่พาทย์บรรเลงเพลง คุกพาทย์)

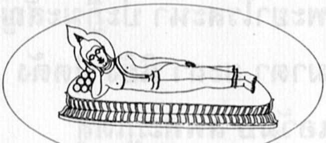
● โหรบูชาจบแล้ว พระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์ บทของพระอังคาร คือ ขัดตำนาน ยัสสานุภาวะโต ยักขา ฯลฯ สวดกะระณียะเมตตะสูตร

● ถ้าสวด นวคหายุสมธรรม ขัดตำนาน สะเทวะโก ฯลฯ สวดอัฏฐังคิกมัคค

๐๐๐

บทสวดประจำวันอังคาร

(กำลัง ๘)

บทขัดกะระณียะเมตตะสุตตัง

ยัสสานุภาวะโต ยักขา *เนวะ ทัสเสนติ ภิงสะนัง*
ยัมหิ เจวานุยุญชันโต *รัตตินทิวะมะตันทิโต*
สุขัง สุปะติ สุตโต จะ *ปาปัง กิญจิ นะ ปัสสะติ*
เอวะมาทิคุณูเปตัง *ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ*

บทสวดกะระณียะเมตตะสุตตัง

กะระณียะมัตถะกุสะเลนะ ยันตัง สันตัง ปะทัง อะภิสะเมจจะ
สักโก อุชุ จะ สุหุชู จะ สุวะโจ จัสสะ มุทุ อะนะติมานี
สันตุสสะโก จะ สุภะโร จะ อัปปะกิจโจ จะ สัลละหุกะวุตติ
สันตินทริโย จะ นิปะโก จะ อัปปะคัพโภ กุเลสุ อะนะนุคิทโธ
นะ จะ ขุททัง สะมาจะเร กิญจิ เยนะ วิญญู ปะเร อุปะวะเทยยุง
สุขิโน วา เขมิโน โหนตุ สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา

เย เกจิ ปาณะภูตัตถิ ตะสา วา ถาวะรา วา อะนะวะเสสา
ทีฆา วา เย มะหันตา วา มัชฌิมา รัสสะกา อะณุกะถูลา
ทิฏฐา วา เย จะ อะทิฏฐา เย จะ ทูเร วะสันติ อะวิทูเร
ภูตา วา สัมภะเวสี วา สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา

นะ ปะโร ปะรัง นิกุพเพถะ นาติมัญเญถะ กัตถะจิ นัง กิญจิ
พะยาโรสะนา ปะฏีฆะสัญญา นาญญะมัญญัสสะ ทุกขะมิจเฉยยะ
มาตา ยะถา นิยัง ปุตตัง อายุสา เอกะปุตตะมะนุรักเข
เอวัมปิ สัพพะภูเตสุ มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง

เมตตัญจะ สัพพะโลกัสสะมิง มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง
อุทธัง อะโธ จะ ติริยัญจะ อะสัมพาธัง อะเวรัง อะสะปัตตัง
ตัฏฐัญจะรัง นิสินโน วา สะยาโน วา ยาวะตัสสะ วิคะตะมิทโธ
เอตัง สะติง อะธิฏเฐยยะ พรัหมะเมตัง วิหารัง อิธะมาหุ
ทิฏฐิญจะ อะนุปะคัมมะ สีละวา ทัสสะเนนะ สัมปันโน
กาเมสุ วิเนยยะ เคธัง นะ หิ ชาตุ คัพภะเสยยัง ปุนะเรตีติ ฯ

เทวดาประจำวันพุธ

เจ้าภาพจุดธูป ๑๗ เทียน ๑๗ บูชาพระพุธ

โหรกล่าวคาถาบูชาพระพุธ

● วุธะเทวะ นะโม ตะยัตถุ คะชะพาหะนะยายิโน
โย โส วุโธ มะหาเทโว อินทะนีละวิภูสิโต
สะหะ โส ปะริวาเรนะ อิธาคัจฉะตุ มัณฑะเล
ทัสสะนีเย มะนุญญัมหิ เทวาระเห สุสัชชิเต
ทีปะธูเป จะ ปุปผานิ เทวาภิมานะเน อิเม
มานุสัง ขัชชะโภชชัญจะ เทวะสัง เวสะนัง อิมัง
สาธุ โน วุธะเทโว โส ปะฏิคคัณหาตุ สาธุกัง

ยัง ยัญจะ กุสะลัง กัมมัง	สัญจิตัง โน ยะถาพะลัง
ตัสมิมปิ ปุญญะพีชัมหิ	ปัตติโก อะนุโมทะตุ
อิจเจวัง วุธะเทโว โส	ธัมมามิเสหิ มานิโต
สัมมา ตัง อะนุปาเลตุ	อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ
อิมายะ เทวะปูชายะ	อัมหัง ขะมันตุ เทวะตา
เทวาภิราธะนัตถายะ	พะลิสักการะวาหะสา
(ชื่อเจ้าภาพเป็นภาษาบาลี)	เมตตัง กะโรนตุ เทวะตา
วุธะเทวานุภาเวนะ	สัพพะโสตถี ภะวันตุ เต ฯ

● วุธะเทวะ ข้าแต่พระพุธอุดมรังษี เขียวขจีงามวิจิตร นิลสนิทฉวีวรรณ อาภรณ์พรรณพัสตร์ภูษา ล้วนไพจิตรสีนิล เถลิงหลังหัสดินทิพยอาสน์ ขออภิวาทแด่พระองค์ ผู้ดำรงศักดาเดช คำนับพุธเทเวศทั้งบริวาร

เชิญสถิตในสถานมณฑล อันโสภณไพโรจน์ ชวลิตโชติชูหฤทัย ข้าตั้งใจบรรจงจัด จำรูญรัตน์พรรณพิเศษ เชิญอมรเทเวศเสด็จมา รับเครื่องวรามิสบำบวง สังเวยสรวงเทวะสักการ นานาวิธานธูปประทีป เรียบก้านกลีบมาลาร้อย ระย้าย้อยพุ่มพนม น่าพึงชมตรูตา ภักษ์โภชชาของมนุษย์ อันบริสุทธิ์อุดมเลิศ ข้าบรรเจิดบรรจงถวาย อเนกหลายเลิศล้ำ เทพนั้นซ้ำเชิญบริรักษ์ พิทักษ์แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น

ให้เปลื้องปราศจากโรค นฤโศกเกษมสุข นฤทุกข์ปราศจากภัย กุศลใดยิ่งยง แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้นบำเพ็ญ เป็นบุญภาคย์พูลผล จงเปรมกมลรับส่วนบุญ สุนทรธรรมพลี บรรดามีเหล่านั้น หฤทัยมั่นรับโมทนา ไท้เทวาพุธวาร ข้าขอสักการคำนับน้อม บูชาพร้อม

ธรรมามิส จงมีจิตกรุณา เชิญรักษา (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น ให้เปลื้องปราศจากโรค นฤโศกเกษมสุข อย่าได้เดือดร้อนอารมณ์ราญ ฯ

● พุธเทพบริวารโศภิต อันไพจิตรอดิเรก นานาเนกพันคณนา เสด็จมายังสถาน เชิญรับสักการเครื่องพลี ควรยินดีสองประการ เทพบริวารเหล่านั้น จิตจงมั่นปรีดี ด้วยพิธีเทพบูชา เชิญเทพยดาทั้งหมด จงเงือดงดโทษภัย สิ่งใด ๆ อย่ามี ข้องราคีพานพะ ใน (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น ซึ่งได้ประสาทเครื่องพลี เพื่อปรีดีปราโมทย์ เสร็จประโยชน์หมู่อมร จงเพิ่มพรสุขสวัสดิ์ ชนมายุวัฒโนดม สุขาภิรมย์สร่างเศร้า แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น จงเจริญศรีสรรพประสิทธิ์ ด้วยเทพฤทธิ์เดชานุภาพ จงทุกคาบนิรันดร สมดุจพรพร่ำให้ ขอจงสะดวกได้ ดังประสงค์ โสตถิ เทอญ ฯ

(ปี่พาทย์บรรเลงเพลง เชิดฉานแล้วลงลา)

● โหรบูชาจบแล้ว พระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์บทของพระพุธ คือ ขัดตำนาน สัพพา สีวิสะชาตินัง ฯลฯ สวด ขันธะปริตร หรือต่อท้ายด้วย ฉัททันตปริต

● ถ้าสวด นวคหายุสมธรรม ขัดตำนาน ปัญจะธาปัญจะธานาโถ ฯลฯ สวดอินทรีย์ ๕, พล ๕, โพชฌังค์ ๗ ฯ

ooo

บทสวดประจำวันพุธ

(กำลัง ๑๗)

บทขัดขันธะปะริตตัง

สัพพาสีวิสะชาตีนัง ทิพพะมันตาคะทัง วิยะ
ยันนาเสติ วิสัง โฆรัง เสสัญจาปิ ปะริสสะยัง
อาณักเขตตัมหิ สัพพัตถะ สัพพะทา สัพพะปาณินัง
สัพพะโสปิ นิวาเรติ ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

บทสวดขันธะปะริตตัง

วิรูปักเขหิ เม เมตตัง เมตตัง เอราปะเถหิ เม
ฉัพพะยาปุตเตหิ เม เมตตัง เมตตัง กัณหาโคตะมะเกหิ จะ
อะปาทะเกหิ เม เมตตัง เมตตัง ทิปาทะเกหิ เม
จะตุปปะเทหิ เม เมตตัง เมตตัง พะหุปปะเทหิ เม
มา มัง อะปาทะโก หิงสิ มา มัง หิงสิ ทิปาทะโก
มา มัง จะตุปปะโท หิงสิ มา มัง หิงสิ พะหุปปะโท
สัพเพ สัตตา สัพเพ ปาณา สัพเพ ภูตา จะ เกวะลา
สัพเพ ภัททะรานิ ปัสสันตุ มา กิญจิ ปาปะมาคะมา

อัปปะมาโณ พุทโธ อัปปะมาโณ ธัมโม อัปปะมาโณ สังโฆ ปะมาณะวันตานิ สิริงสะปานิ อะหิ วิจฉิกา สะตะปะที อุณณานาภี สะระพู มูสิกา กะตา เม รักขา กะตา เม ปะริตตา ปะฏิกกะมันตุ ภูตานิ โสหัง นะโม ภะคะวะโต นะโม สัตตันนัง สัมมาสัมพุทธานัง ฯ

บทสวดฉัททันตะปะริตตัง

วะธิสสะเมนันติ ปะรามะสันโต
าสาวะมัททักขิ ธะชัง อิสีนัง
ุกเขนะ ผุฏฐัสสุทะปาทิ สัญญา
อะระหัทธะโช สัพภิ อะวัชฌะรูโป
สัลเลนะ วิทโธ พะยะถิโตปิ สันโต
กาสาวะวัตถัมหิ มะนัง นะ ทุสสะยิ
สะเจ อิมัง นาคะวะเรนะ สัจจัง
มา มัง วะเน พาละมิคา อะคัญฉุนติ ฯ

□□□

เทวดาประจำวันเสาร์

เจ้าภาพจุดธูป ๑๐ เทียน ๑๐ บูชาพระเสาร์

โหรกล่าวคาถาบูชาพระเสาร์

● โสระเทวะ นะโม ตะยัตถุ พะยัคฆะพาหะนะยายิโน
โย โส โสระมะหาเทโว กัณหาภะระณะภูสิโต
สะหะ โส ปะริวาเรนะ อิธาคัจฉะตุ มัณฑะเล
ทัสสะนีเย มะนุญญัมหิ เทวาระเห สุสัชชิเต
ทีปะธูเป จะ ปุปผานิ เทวาภิมานะเน อิเม
มานุสัง ชัชชะโภชชัญจะ เทวะสัง เวสะนัง อิมัง
สาธุ โน โสระเทโว โส ปะฏิคคัณหาตุ สาธุกัง

ยัง ยัญจะ กุสะลัง กัมมัง　　สัญจิตัง โน ยะถาพะลัง
ตัสมิมปิ ปุญญะพีชัมหิ　　ปัตติโก อะนุโมทะตุ
อิจเจวัง โสระเทโว โส　　ธัมมามิเสหิ มานิโต
สัมมา ตัง อะนุปาเลตุ　　อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ
อิมายะ เทวะปูชายะ　　อัมหัง ขะมันตุ เทวะตา
เทวาภิราธะนัตถายะ　　พะลิสักการะวาหะสา
(ชื่อเจ้าภาพเป็นภาษาบาลี)　　เมตตัง กะโรนตุ เทวะตา
โสระเทวานุภาเวนะ　　สัพพะโสตถี ภะวันตุ เต ฯ

● โสระเทวะ ข้าแต่องค์พระเสาร์สุรเดช มีมหิทธิเทเวศวรรณ ฉวีศรีกฤษณรักษ์ เถลิงหลังพยัคฆ์ฤทธิ์รอน ทรงภูษาภรณ์ดำสนิท ห้าวหาญฤทธิ์เริงณรงค์ ข้าขอจำนงอภิวาท ไหว้เบื้องบาทอัญชลี พระเสาร์เทวราช เชิญลีลาศพร้อมบริพาร มาสถิตในสถานมณฑล อันโสภณไพโรจน์ ชวลิตโชติชูหฤทัย ข้าตั้งใจบรรจงจัด จำรูญรัตน์พรรณพิเศษ

เชิญอมรเทเวศเสด็จมา รับเครื่องวรามิสบำบวง สังเวยสรวงเทวะสักการ นานาวิธานธูปประทีป เรียบก้านกลีบมาลาร้อย ระย้าย้อยพุ่มพนม น่าพึงชมตรูตา ภักษ์โภชชาของมนุษย์ อันบริสุทธิ์อุดมเลิศ ข้าบรรเจิดบรรจงถวาย อเนกหลายเลิศล้ำ เทพนั้นซ้ำเชิญบริรักษ์ พิทักษ์แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น

ให้เปลื้องปราศจากโรค นฤโศกเกษมสุข นฤทุกข์ปราศจากภัย กุศลใดยิ่งยง แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้นบำเพ็ญ เป็นบุญภาคย์พูลผล จงเปรมกมลรับส่วนบุญ สุนทรธรรมพลี บรรดามีเหล่านั้น หฤทัยมั่น

รับโมทนา ไท้เทวาเสาร์สุรวาร ข้าขอสักการคำนับน้อม บูชาพร้อมธรรมามิส จงมีจิตกรุณา เชิญรักษา (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น ให้เปลื้องปราศจากโรค นฤโศกเกษมสุข อย่าได้เดือดร้อนอารมณ์ราญ ฯ

● โสระเทพบริวารโศภิต อันไพจิตรอดิเรก นานาเนกพ้นคณนา เสด็จมายังสถาน เชิญรับสักการเครื่องพลี ควรยินดีสองประการ เทพบริวารเหล่านั้น จิตจงมั่นปรีดี ด้วยพิธีเทพบูชา เชิญเทพยดาทั้งหมด จงเงือดงดโทษภัย สิ่งใด ๆ อย่ามี ข้องราคีพานพะ ใน (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น ซึ่งได้ประสาทเครื่องพลี เพื่อปรีดีปราโมทย์ เสร็จประโยชน์หมู่อมร จงเพิ่มพรสุขสวัสดิ์ ชนมายุวัฒโนดม สุขาภิรมย์สร่างเศร้า แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น จงเจริญศรีสรรพประสิทธิ์ ด้วยเทพฤทธิ์เดชานุภาพ จงทุกคาบนิรันดร สมดุจพรพร่ำให้ ขอจงสะดวกได้ ดังประสงค์ โสตถิ เทอญ ฯ

(ปี่พาทย์บรรเลงเพลง รัวสามรา)

● โหรบูชาจบแล้ว พระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์ บทของพระเสาร์ คือ ขัดตำนาน ปะริตตัง ยัมภะณันตัสสะ ฯลฯ สวดอังคุลิมาละปะริตตัง หรือต่อท้ายด้วย โพชฌงคะปะริตตัง

● ถ้าสวด นวคหายุสมธรรม ขัดตำนาน ยานิพะลานิอาคัมมะ สวดพล ๑๐ ฯ

๐๐๐

บทสวดประจำวันเสาร์

(กำลัง ๑๐)

บทขัดอังคุลิมาละปะริตตัง

ปะริตตัง ยัมภะณันตัสสะ นิสินนัฏฐานะโธวะนัง
อุทะกัมปิ วินาเสติ สัพพะเมวะ ปะริสสะยัง
โสตถินา คัพภะวุฏฐานัง ยัญจะ สาเธติ ตังขะเณ
เถรัสสังคุลิมาลัสสะ โลกะนาเถนะ ภาสิตัง
กัปปัฏฐายิ มะหาเตชัง ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

บทสวดอังคุลิมาละปะริตตัง

ยะโตหัง ภะคินิ อะริยายะ ชาติยา ชาโต นาภิชานามิ สัญจิจจะ ปาณัง ชีวิตา โวโรเปตา เตนะ สัจเจนะ โสตถิ เต โหตุ โสตถิ คัพภัสสะ ฯ

บทสวดโพชฌังคะปะริตตัง

โพชฌังโค สะติสังขาโต ธัมมานัง วิจะโย ตะถา วิริยัมปีติ ปัสสัทธิง โพชฌังคา จะ ตะถาปะเร สะมาธุเปกขะโพชฌังคา สัตเต เต สัพพะทัสสินา มุนินา สัมมะทักขาตา ภาวิตา พะหุลีกะตา สังวัตตันติ อะภิญญายะ นิพพานายะ จะ โพธิยา เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา

เอกัสสะมิง สะมะเย นาโถ โมคคัลลานัญจะ กัสสะปัง คิลาเน ทุกขิเต ทิสสะวา โพชฌังเค สัตตะ เทสะยิ เต จะตัง อะภินันทิตตะวา โรคา มุจจิงสุ ตังขะเณ เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา

เอกะทา ธัมมะราชาปิ เคลัญเญนาภิปีฬิโต จุนทัตเถเรนะ ตัญเญวะ ภะณาเปตวานะ สาทะรัง สัมโมทิตตะวา จะ อาพาธา ตัมหา วุฏฐาสิ ฐานะโส เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา

ปะหีนา เต จะ อาพาธา ติณณันนัมปิ มะเหสินัง มัคคาหะตะ-กิเลสาวะ ปัตตานุปปัตติ ธัมมะตัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา

□□□

เทวดาประจำวันพฤหัสบดี

เจ้าภาพจุดธูป ๑๙ เทียน ๑๙ บูชาพระพฤหัสบดี

โหรกล่าวคาถาบูชาพระพฤหัสบดี

● ชีวะเทวะ นะโม ตะยัตถุ มิคะพาหะนะยายิโน
โยโส ชีวะมะหาเทโว ปิตาภะระณะภูสิโต
สะหะ โส ปะริวาเรนะ อิธาคัจฉะตุ มัณฑะเล
ทัสสะนีเย มะนุญญัมหิ เทวาระเห สุสัชชิเต
ทีปะธูเป จะ ปุปผานิ เทวาภิมานะเน อิเม
มานุสัง ขัชชะโภชชัญจะ เทวะสัง เวสะนัง อิมัง
สาธุ โน ชีวะเทโว โส ปะฏิคคัณหาตุ สาธุกัง

ยัง ยัญจะ กุสะลัง กัมมัง สัญจิตัง โน ยะถาพะลัง
ตัสมิมปิ ปุญญะพีชัมหิ ปัตติโก อะนุโมทะตุ
อิจเจวัง ชีวะเทโว โส ธัมมามิเสหิ มานิโต
สัมมา ตัง อะนุปาเลตุ อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ
อิมายะ เทวะปูชายะ อัมหัง ขะมันตุ เทวะตา
เทวาภิราธะนัตถายะ พะลิสักการะวาหะสา
(ชื่อเจ้าภาพเป็นภาษาบาลี) เมตตังกะโรนตุ เทวะตา
ชีวะเทวานุภาเวนะ สัพพะโสตถี ภะวันตุ เต ฯ

● ครุเทวะ ข้าแต่เทพผู้ทรงนามชัด ว่าพฤหัสบดี พระพรรณฉวีปรีโดภาส เหลืองสะอาดพัตราภรณ์ มฤคบวรเป็นอาสน์ทรง ขอจำนงนบวันทนา ครุเทวามฤคราช เชิญเสด็จสันนิบาตพร้อมบริวาร ในสถานมณฑล อันโสภณไพโรจน์ ชวลิตโชติชูหฤทัย ข้าตั้งใจบรรจงจัดจำรูญรัตน์พรรณพิเศษ

เชิญอมรเทเวศเสด็จมา รับเครื่องวรามิสบำบวง สังเวยสรวงเทวะสักการ นานาวิธานธูปประทีป เรียบก้านกลีบมาลาร้อย ระย้าย้อยพุ่มพนม น่าพึงชมตรูตา ภักษ์โภชชาของมนุษย์ อันบริสุทธิ์อุดมเลิศข้าบรรเจิดบรรจงถวาย อเนกหลายเลิศล้ำ เทพนั้นซ้ำเชิญบริรักษ์พิทักษ์แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น

ให้เปลื้องปราศจากโรค นฤโศกเกษมสุข นฤทุกข์ปราศจากภัย กุศลใดยิ่งยง แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้นบำเพ็ญ เป็นบุญภาคย์พูลผล จงเปรมกมลรับส่วนบุญ สุนทรธรรมพลี บรรดามีเหล่านั้น หฤทัยมั่นรับโมทนา ไท้เทวาครุเทวราช ข้าขออภิวาทคำนับน้อม บูชาพร้อม

ธรรมามิส จงมีจิตกรุณา เชิญรักษาแด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น ให้เปลื้องปราศจากโรค นฤโศกเกษมสุข อย่าได้เดือดร้อนอารมณ์ราญ ฯ

● ครุเทพบริวารโศภิต อันไพจิตรอดิเรก นานาเนกพ้นคณนา เสด็จมายังสถาน เชิญรับสักการเครื่องพลี ควรยินดีสองประการ เทพบริวารเหล่านั้น จิตจงมั่นปรีดี ด้วยพิธีเทพบูชา เชิญเทพยดาทั้งหมด จงเงือดงดโทษภัย สิ่งใด ๆ อย่ามี ข้องราคีพานพะ ใน (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น ซึ่งได้ประสาทเครื่องพลี เพื่อปรีดีปราโมทย์ เสร็จประโยชน์หมู่อมร จงเพิ่มพรสุขสวัสดิ์ ชมมายุวัฒโนดม สุขาภิรมย์สร่างเศร้า แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น จงเจริญศรีสรรพประสิทธิ์ ด้วยเทพฤทธิ์เดชานุภาพ จงทุกคาบนิรันดร สมดุจพรพร่ำให้ ขอจงสะดวกได้ดังประสงค์ โสตถิเทอญ ฯ

(ปี่พาทย์บรรเลงเพลง ตระสันนิบาต)

● โหรบูชาจบแล้ว พระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์ บทของพระพฤหัสบดี คือ ขัดตำนาน ปะณิธานะโต ปัฏฐายะ ฯลฯ สวดรัตนสูตร

● ถ้าสวด นวคหายุสมธรรม ขัดตำนาน เวเนยยะทะมะโนปาเย สวดสัญญา ๑๐, อนุปุพพะวิหาร ๙ ฯ

๐๐๐

บทสวดประจำวันพฤหัสบดี
(กำลัง ๑๙)

บทขัดระตะนะสุตตัง

ปะณิธานะโต ปัฏฐายะ, ตะถาคะตัสสะ ทะสะ ปาระมิโย ทะสะ อุปะปาระมิโย ทะสะ ปะระมัตถะปาระมิโยติ, สะมะติงสะปาระมิโย ปูเรตตะวา ปัญจะ มะหาปะริจจาเค, ติสโส จะริยา ปัจฉิมัพภะเว คัพภาวักกันติง ชาติง อะภินิกขะมะนัง, ปะธานะจะริยัง โพธิปัลลังเก มาระวิชะยัง สัพพัญญุตะญาณัปปะฏิเวธัง, ธัมมะจักกัปปะวัตตะนัง นะวะ โลกุตตะระธัมเมติ, สัพเพปิเม พุทธะคุเณ อาวัชชิตตะวา เวสาลิยา ตีสุ ปาการันตะเรสุ, ติยามะรัตติง ปะริตตัง กะโรนโต อายัสสะมา อานันทัตเถโร วิยะ, การุญญะจิตตัง อุปัฏฐะเปตะวา ฯ

โกฏิสะตะสะหัสเสสุ จักกะวาเฬสุ เทวะตา
ยัสสาณัมปะฏิคคัณหันติ ยัญจะ เวสาลิยัมปุเร
โรคามะนุสสะทุพภิกขะ- สัมภูตันติวิธัมภะยัง
ขิปปะมันตะระธาเปสิ ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

บทสวดระตะนะสุตตัง

ยานีธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ
ภุมมานิ วา ยานิ วะ อันตะลิกเข
สัพเพ วะ ภูตา สุมะนา ภะวันตุ
อะโถปิ สักกัจจะ สุณันตุ ภาสิตัง

ตัสสะมา หิ ภูตา นิสาเมถะ สัพเพ
เมตตัง กะโรถะ มานุสิยา ปะชายะ
ทิวา จะ รัตโต จะ หะรันติ เย พะลิง
ตัสสะมา หิ เน รักขะถะ อัปปะมัตตา ฯ

ยังกิญจิ วิตตัง อิธะ วา หุรัง วา
สัคเคสุ วา ยัง ระตะนัง ปะณีตัง
นะ โน สะมัง อัตถิ ตะถาคะเตนะ
อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ขะยัง วิราคัง อะมะตัง ปะณีตัง
ยะทัชฌะคา สักยะมุนี สะมาหิโต
นะ เตนะ ธัมเมนะ สะมัตถิ กิญจิ
อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ยัมพุทธะเสฏโฐ ปะริวัณณะยี สุจิง
สะมาธิมานันตะริกัญญะมาหุ
สะมาธินา เตนะ สะโม นะ วิชชะติ
อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

เย ปุคคะลา อัฏฐะ สะตัง ปะสัตถา
จัตตาริ เอตานิ ยุคานิ โหนติ
เต ทักขิเณยยา สุคะตัสสะ สาวะกา
เอเตสุ ทินนานิ มะหัปผะลานิ

อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจจะเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

เย สุปปะยุตตา มะนะสา ทัฬเหนะ
นิกกามิโน โคตะมะสาสะนัมหิ
เต ปัตติปัตตา อะมะตัง วิคัยหะ
ลัทธา มุธา นิพพุติง ภุญชะมานา
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ยะถินทะขีโล ปะฐะวิง สิโต สิยา
จะตุพภิ วาเตภิ อะสัมปะกัมปิโย
ตะถูปะมัง สัปปุริสัง วะทามิ
โย อะริยะสัจจานิ อะเวจจะ ปัสสะติ
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

เย อะริยะสัจจานิ วิภาวะยันติ
คัมภีระปัญเญนะ สุเทสิตานิ
กิญจาปิ เต โหนติ ภุสัปปะมัตตา
นะ เต ภะวัง อัฏฐะมะมาทิยันติ
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

สะหาวัสสะ ทัสสะนะสัมปะทายะ
ตะยัสสุ ธัมมา ชะหิตา ภะวันติ
สักกายะทิฏฐิ วิจิกิจฉิตัญจะ

สีลัพพะตัง วาปิ ยะทัตถิ กิญจิ
จะตูหะปาเยหิ จะ วิปปะมุตโต
ฉะ จาภิฐานานิ อะภัพโพ กาตุง
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

กิญจาปิ โส กัมมัง กะโรติ ปาปะกัง
กาเยนะ วาจายุทะ เจตะสา วา
อะภัพโพ โส ตัสสะ ปะฏิจฉะทายะ
อะภัพพะตา ทิฏฐะปะทัสสะ วุตตา
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

วะนัปปะคุมเพ ยะถา ผุสสิตัคเค
คิมหานะมาเส ปะฐะมัสสะมิง คิมเห
ตะถูปะมัง ธัมมะวะรัง อะเทสะยิ
นิพพานะคามิง ปะระมัง หิตายะ
อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

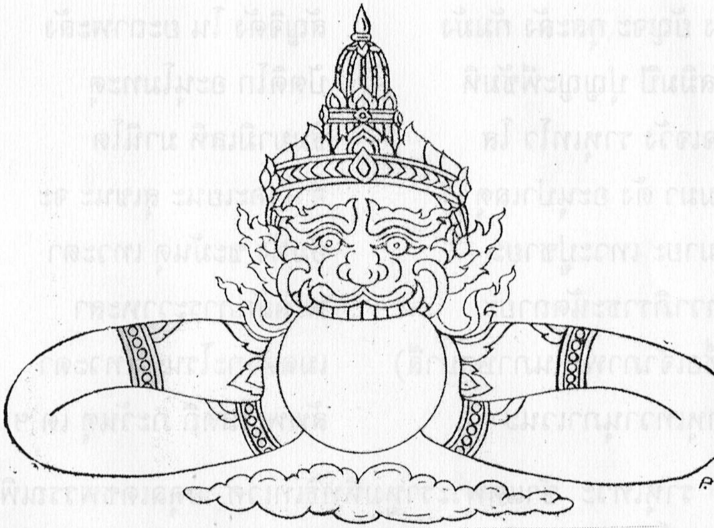
วะโร วะรัญญู วะระโท วะราหะโร
อะนุตตะโร ธัมมะวะรัง อะเทสะยิ
อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ขีณัง ปุราณัง นะวัง นัตถิ สัมภะวัง
วิรัตตะจิตตายะติเก ภะวัสสะมิง

เต ขีณะพีชา อะวิรุฬหิฉันทา
นิพพันติ ธีรา ยะถายัมปะทีโป
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ยานีธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ
ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข
ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปูชิตัง
พุทธัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ ฯ
ยานีธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ
ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข
ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปูชิตัง
ธัมมัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ ฯ
ยานีธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ
ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข
ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปูชิตัง
สังฆัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

□□□

เทวดาประจำวันราหู

เจ้าภาพจุดธูป ๑๒ เทียน ๑๒ บูชาพระราหู

โหรกล่าวคาถาบูชาพระราหู

● ราหุเทวะ นะโม ตะยัตถุ คะรุพะพาหะนะยายิโน
โย โส ราหุมะหาเทโว กังสาภะระณะภูสิโต
สะหะ โส ปะริวาเรนะ อิธาคัจฉะตุ มัณฑะเล
ทัสสะนีเย มะนุญญัมหิ เทวาระเห สุสัชชิเต
ทีปะธูเป จะ ปุปผานิ เทวาภิมานะเน อิเม
มานุสัง ขัชชะโภชชัญจะ เทวะสัง เวสะนัง อิมัง
สาธุ โน ราหุเทโว โส ปะฏิคคัณหาตุ สาธุกัง

ยัง ยัญจะ กุสะลัง กัมมัง สัญจิตัง โน ยะถาพะลัง
ตัสมิมปิ ปุญญะพีชัมหิ ปัตติโก อะนุโมทะตุ
อิจเจวัง ราหุเทโว โส ธัมมามิเสหิ มานิโต
สัมมา ตัง อะนุปาเลตุ อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ
อิมายะ เทวะปูชายะ อัมหัง ขะมันตุ เทวะตา
เทวาภิราธะนัตถายะ พะลิสักการะวาหะสา
(ชื่อเจ้าภาพเป็นภาษาบาลี) เมตตังกะโรนตุ เทวะตา
ราหุเทวานุภาเวนะ สัพพะโสตถี ภะวันตุ เต ฯ

● ราหุเทวะ ข้าแต่พระราหูมหิทธิเทเวศ อดุลเดชพรรณพิจิตร ทองสัมฤทธิ์สีสกล งามโสภณพัตราภรณ์ กังสบวรเทียบเทียมสี ทรงเมฆีเป็นทิพยอาสน์ ข้าอภิวาทคำนับพระองค์ ทั้งจำนงเทพบริพาร เชิญมาสถิตในสถานมณฑล อันโสภณไพโรจน์ ชวลิตโชติชูหฤทัย ข้าตั้งใจบรรจงจัด จำรูญรัตน์พรรณพิเศษ

เชิญอมรเทเวศเสด็จมา รับเครื่องวรามิสบำบวง สังเวยสรวงเทวะสักการ นานาวิธานธูปประทีป เรียบก้านกลีบมาลาร้อย ระย้าย้อยพุ่มพนม น่าพึงชมตรูตา ภักษ์โภชชาของมนุษย์ อันบริสุทธิ์อุดมเลิศ ข้าบรรเจิดบรรจงถวาย อเนกหลายเลิศล้ำ เทพนั้นซ้ำเชิญบริรักษ์ พิทักษ์แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น

ให้เปลื้องปราศจากโรค นฤโศกเกษมสุข นฤทุกข์ปราศจากภัย กุศลใดยิ่งยง แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้นบำเพ็ญ เป็นบุญภาคย์พูลผล จงเปรมกมลรับส่วนบุญ สุนทรธรรมพลี บรรดามีเหล่านั้น หฤทัยมั่นรับโมทนา องค์พระราหูเทวราช ข้าขออภิวาทคำนับน้อม บูชาพร้อม

ธรรมามิส จงมีจิตกรุณา เชิญรักษาแด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น ให้เปลื้องปราศจากโรค นฤโศกเกษมสุข อย่าได้เดือดร้อนอารมณ์ราญ ฯ

● ราหูเทพบริวารโศภิต อันไพจิตรอดิเรก นานาเนกพ้นคณนา เสด็จมายังสถาน เชิญรับสักการเครื่องพลี ควรยินดีสองประการ เทพบริพารเหล่านั้น จิตจงมั่นปรีดี ด้วยพิธีเทพบูชา เชิญเทพยดาทั้งหมด จงเงือดงดโทษภัย สิ่งใด ๆ อย่ามี ข้องราคีพานพะ ใน (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น ซึ่งได้ประสาทเครื่องพลี เพื่อปรีดีปราโมทย์ เสร็จประโยชน์หมู่อมร จงเพิ่มพรสุขสวัสดิ์ ชนมายุวัฒโนดม สุขาภิรมย์สร่างเศร้า แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น จงเจริญศรีสรรพประสิทธิ์ ด้วยเทพฤทธิ์เดชานุภาพ จงทุกคาบนิรันดร สมดุจพรพร่ำให้ ขอจงสะดวกได้ดังประสงค์ โสตถิ เทอญ ฯ

(ปี่พาทย์บรรเลงเพลง กราวใน)

● โหรบูชาจบแล้ว พระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์ บทของพระราหู คือ ขัดตำนาน อัปปะสันเนหิ นาถัสสะ ฯลฯ สวดอาฏานาฏิยปริต

● ถ้าสวด นวคหายุสมธรรม ขัดตำนาน จะตุโร จะตุโรเย เต ฯลฯ สวดสติปัฏฐาน ๔, สัมมัปปธาน ๔, อิทธิบาท ๔ ฯ

๐๐๐

บทสวดประจำพระราหู
(กำลัง ๑๒)

บทขัดอาฏานาฏิยะปะริตตัง

อัปปะสันเนหิ นาถัสสะ สาสะเน สาธุสัมมะเต
อะมะนุสเสหิ จัณเฑหิ สะทา กิพพิสะการิภิ
ปะริสานัญจะตัสสันนะ- มะหิงสายะ จะ คุตติยา
ยันเทเสสิ มะหาวีโร ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

บทสวดอาฏานาฏิยะปะริตตัง

วิปัสสิสสะ นะมัตถุ จักขุมันตัสสะ สิรีมะโต
สิขิสสะปิ นะมัตถุ สัพพะภูตานุกัมปิโน
เวสสะภุสสะ นะมัตถุ นะหาตะกัสสะ ตะปัสสิโน ฯ
นะมัตถุ กะกุสันธัสสะ มาระเสนัปปะมัททิโน
โกนาคะมะนัสสะ นะมัตถุ พราหมะณัสสะ วุสีมะโต ฯ
กัสสะปัสสะ นะมัตถุ วิปปะมุตตัสสะ สัพพะธิ
อังคีระสัสสะ นะมัตถุ สักยะปุตตัสสะ สิรีมะโต ฯ
โย อิมัง ธัมมะมะเทเสสิ สัพพะทุกขาปะนูทะนัง
เย จาปิ นิพพุตา โลเก ยะถาภูตัง วิปัสสิสุง ฯ
เต ชะนา อะปิสุณา มะหันตา วีตะสาระทา
หิตัง เทวะมะนุสสานัง ยัง นะมัสสันติ โคตะมัง ฯ

วิชชาจะระณะสัมปันนัง มะหันตัง วีตะสาระทัง
(วิชชาจะระณะสัมปันนัง พุทธัง วันทามะ โคตะมันติ ฯ)

นะโม เม สัพพะพุทธานัง อุปปันนานัง มะเหสินัง
ตัณหังกะโร มะหาวีโร เมธังกะโร มะหายะโส ฯ
สะระณังกะโร โลกะหิโต ทีปังกะโร ชุตินธะโร
โกณฑัญโญ ชะนะปาโมกโข มังคะโล ปุริสาสะโภ ฯ
สุมะโน สุมะโน ธีโร เรวะโต ระติวัฑฒะโน
โสภิโต คุณะสัมปันโน อะโนมะทัสสี ชะนุตตะโม ฯ
ปะทุโม โลกะปัชโชโต นาระโท วะระสาระถี
ปะทุมุตตะโร สัตตะสาโร สุเมโธ อัปปะฏิปุคคะโล ฯ
สุชาโต สัพพะโลกัคโค ปิยะทัสสี นะราสะโภ
อัตถะทัสสี การุณิโก ธัมมะทัสสี ตะโมนุโท ฯ
สิทธัตโถ อะสะโม โลเก ติสโส จะ วะทะตัง วะโร
ปุสโส จะ วะระโท พุทโธ วิปัสสี จะ อะนูปะโม ฯ
สิขี สัพพะหิโต สัตถา เวสสะภู สุขะทายะโก
กะกุสันโธ สัตถะวาโห โกนาคะมะโน ระณัญชะโห
กัสสะโป สิริสัมปันโน โคตะโม สักกะยะปุงคะโว ฯ

เอเต จัญเญ จะ สัมพุทธา อะเนกะสะตะโกฏะโย
สัพเพ พุทธา อะสะมะสะมา สัพเพ พุทธา มะหิทธิกา
สัพเพ ทะสะพะลูเปตา เวสารัชเชหุปาคะตา
สัพเพ เต ปะฏิชานันติ อาสะภัณฐานะมุตตะมัง ฯ

สีหะนาทัง นะทันเตเต ปะริสาสุ วิสาระทา
พ๎รัห๎มะจักกัง ปะวัตเตนติ โลเก อัปปะฏิวัตติยัง ฯ
อุเปตา พุทธะธัมเมหิ อัฏฐาระสะหิ นายะกา
ทะวัตติงสะ ลักขะณูเปตา- สีตะยานุพะยัญชะนาธะรา ฯ
พะยามัปปะภายะ สุปปะภา สัพเพ เต มุนิกุญชะรา
พุทธา สัพพัญญุโน เอเต สัพเพ ขีณาสะวา ชินา ฯ
มะหัปปะภา มะหาเตชา มะหาปัญญา มะหัพพะลา
มะหาการุณิกา ธีรา สัพเพสานัง สุขาวะหา ฯ
ทีปา นาถา ปะติฏฐา จะ ตาณา เลณา จะ ปาณินัง
คะตี พันธู มะหัสสาสา สะระณา จะ หิเตสิโน ฯ
สะเทวะกัสสะ โลกัสสะ สัพเพ เอเต ปะรายะนา
เตสาหัง สิระสา ปาเท วันทามิ ปุริสุตตะเม ฯ
วะจะสา มะนะสา เจวะ วันทาเมเต ตะถาคะเต
สะยะเน อาสะเน ฐาเน คะมะเน จาปิ สัพพะทา ฯ
สะทา สุเขนะ รักขันตุ พุทธา สันติกะรา ตุวัง
เตหิ ตะวัง รักขิโต สันโต มุตโต สัพพะภะเยนะ จะ ฯ
สัพพะโรคะวินิมุตโต สัพพะสันตาปะวัชชิโต
สัพพะเวระมะติกกันโต นิพพุโต จะ ตุวัง ภะวะ ฯ
เตสัง สัจเจนะ สีเลนะ ขันติเมตตาพะเลนะ จะ
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ ฯ
ปุรัตถิมัสสะมิง ทิสาภาเค สันติ ภูตา มะหิทธิกา
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ

ทักขิณัสสะมิง ทิสาภาเค สันติ เทวา มะหิทธิกา
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ
ปัจฉิมัสสะมิง ทิสาภาเค สันติ นาคา มะหิทธิกา
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ
อุตตะรัสสะมิง ทิสาภาเค สันติ ยักขา มะหิทธิกา
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ
ปุริมะทิสัง ธะตะรัฏโฐ ทักขิเณนะ วิรุฬหะโก
ปัจฉิเมนะ วิรูปักโข กุเวโร อุตตะรัง ทิสัง
จัตตาโร เต มะหาราชา โลกะปาลา ยะสัสสิโน
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ
อากาสัฏฐา จะ ภุมมัฏฐา เทวา นาคา มะหิทธิกา
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ ฯ
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง พุทโธ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ
ระตะนัง พุทธะสะมัง นัตถิ ตัสสะมา โสตถี ภะวันตุ เต
ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ
ระตะนัง ธัมมะสะมัง นัตถิ ตัสสะมา โสตถี ภะวันตุ เต

ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ
ระตะนัง สังฆะสะมัง นัตถิ ตัสสะมา โสตถี ภะวันตุ เต
สักกัตตะวา พุทธะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
หิตัง เทวะมะนุสสานัง พุทธะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ ทุกขา วูปะสะเมนตุ เต
สักกัตตะวา ธัมมะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
ปะริฬาหูปะสะมะนัง ธัมมะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ ภะยา วูปะสะเมนตุ เต
สักกัตตะวา สังฆะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
อาหุเนยยัง ปาหุเนยยัง สังฆะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ โรคา วูปะสะเมนตุ เต

สัพพีติโย วิวัชชันตุ สัพพะโรโค วินัสสะตุ
มา เต ภะวัตวันตะราโย สุขี ทีฆายุโก ภะวะ
อะภิวาทะนะสีลิสสะ นิจจัง วุฑฒาปะจายิโน
จัตตาโร ธัมมา วัฑฒันติ อายุ วัณโณ สุขัง พะลัง ฯ

▱▱▱

เทวดาประจำวันศุกร์

เจ้าภาพจุดธูป ๒๑ เทียน ๒๑ บูชาพระศุกร์

โหรกล่าวคาถาบูชาพระศุกร์

● สุกระเทวะ นะโม ตะยัตถุ มะหาอุสะภะยายิโน
โย โส สุกระมะหาเทโว ปะภัสสะระวิภูสิโต
สะหะ โส ปะริวาเรนะ อิธาคัจฉะตุ มัณฑะเล
ทัสสะนียเย มะนุญญัมหิ เทวาระเห สุสัชชิเต
ทีปะธูเป จะ ปุปผานิ เทวาภิมานะเน อิเม
มานุสัง ขัชชะโภชชัญจะ เทวะสัง เวสะนัง อิมัง
สาธุ โน สุกระเทโว โส ปะฏิคคัณหาตุ สาธุกัง

ยัง ยัญจะ กุสะลัง กัมมัง สัญจิตัง โน ยะถาพะลัง
ตัสมิมปิ ปุญญะพีชัมหิ ปัตติโก อะนุโมทะตุ
อิจเจวัง สุกระเทโว โส ธัมมามิเสหิ มานิโต
สัมมา ตัง อะนุปาเลตุ อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ
อิมายะ เทวะปูชายะ อัมหัง ขะมันตุ เทวะตา
เทวาภิราธะนัตถายะ พะลิสักการะวาหะสา
(ชื่อเจ้าภาพเป็นภาษาบาลี) เมตตังกะโรนตุ เทวะตา
สุกระเทวานุภาเวนะ สัพพะโสตถี ภะวันตุ เต ฯ

● สุกระเทวะ ข้าแต่ พระศุกร์สุนทรเทวราช ผู้มีอิทธิอำนาจเอมอร แสงประภัสสรพื้นสกล พัสตร์พิมลอลงกรณ์ สีขาวอ่อนงามสะอาด ทรงอุสุภราชอัครวรยาน ขอนบน้อมมนัสการยุคลบาทพระศุกร์เทวราชทั้งบริษัท เชิญมาสถิตในจังหวัดมณฑล อันโสภณไพโรจน์ ชวลิตโชติชูหฤทัย ข้าตั้งใจบรรจงจัด จำรูญรัตน์พรรณพิเศษ

เชิญอมรเทเวศเสด็จมา รับเครื่องวรามิสบำบวง สังเวยสรวงเทวะสักการ นานาวิธานธูปประทีป เรียบก้านกลีบมาลาร้อย ระย้าย้อยพุ่มพนม น่าพึงชมตรูตา ภักษ์โภชชาของมนุษย์ อันบริสุทธิ์อุดมเลิศข้าบรรเจิดบรรจงถวาย อเนกหลายเลิศล้ำ เทพนั้นซ้ำเชิญบริรักษ์พิทักษ์แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น

ให้เปลื้องปราศจากโรค นฤโศกเกษมสุข นฤทุกข์ปราศจากภัย กุศลใดยิ่งยง แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น บำเพ็ญ เป็นบุญภาคย์พูลผล จงเปรมกมลรับส่วนบุญ สุนทรธรรมพลี บรรดามีเหล่านั้น หฤทัยมั่นรับโมทนา ศุกระเทวาธิราชฤทธิ์ ขอบูชิตคำนับน้อม บูชาพร้อม

ธรรมามิส จงมีจิตกรุณา เชิญรักษาแด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น ให้เปลื้องปราศจากโรค นฤโศกเกษมสุข อย่าได้เดือดร้อนอารมณ์ราญ ฯ

● ศุกระเทพบริวารโศภิต อันไพจิตรอดิเรก นานาเนกพ้นคณนา เสด็จมายังสถาน เชิญรับสักการเครื่องพลี ควรยินดีสองประการ เทพบริพารเหล่านั้น จิตจงมั่นปรีดี ด้วยพิธีเทพบูชา เชิญเทพยดาทั้งหมด จงเงือดงดโทษภัย สิ่งใด ๆ อย่ามี ข้องราคีพานพะ ใน (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น ซึ่งได้ประสาทเครื่องพลี เพื่อปรีดีปราโมทย์ เสร็จประโยชน์หมู่อมร จงเพิ่มพรสุขสวัสดิ์ ชมมายุวัฒโนดม สุขาภิรมย์สร่างเศร้า แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น จงเจริญศรีสรรพประสิทธิ์ด้วยเทพฤทธิ์เดชานุภาพ จงทุกคาบนิรันดร สมดุจพรพร่ำให้ ขอจงสะดวกได้ดังประสงค์ โสตถิ เทอญ ฯ

(ปี่พาทย์บรรเลงเพลง เชิด)

● โหรบูชาจบแล้วพระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์ บทของพระศุกร์ คือ ขัดตำนาน ยัสสานุสสะระเณนาปิ ฯลฯ สวดธชัคคสูตร

● ถ้าสวด นวคหายุสมธรรม ขัดตำนาน ธัมมัตถาตตะมัตตะกาละ สวดสัปปุริสธัมมะ ๗, อริยธน ๗, สัมมาสมาธิปริกขวร ๗ ฯ

๐๐๐

บทสวดประจำวันศุกร์
(กำลัง ๒๑)

บทขัดธะชัคคะสุตตัง

ยัสสานุสสะระเณนาปิ อันตะลิกเขปิ ปาณิโน
ปะติฏฐะมะธิคัจฉันติ ภูมิยัง วิยะ สัพพะทา
สัพพูปัททะวะชาลัมหา ยักขะโจราทิสัมภะวา
คะณะนา นะ จะ มุตตานัง ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

บทสวดธะชัคคะสุตตัง

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา สาวัตถิยัง วิหะระติ เชตะวะเน อะนาถะปิณฑิกัสสะ อาราเม ฯ ตัต๎ระ โข ภะคะวา ภิกขู อามันเตสิ ภิกขะโวติ ฯ ภะทันเตติ เต ภิกขู ภะคะวะโต ปัจจัสโสสุง ฯ ภะคะวา เอตะทะโวจะ ฯ

ภูตะปุพพัง ภิกขะเว เทวาสุระสังคาโม สะมุปัพพะยุฬโห อะโหสิ ฯ อะถะโข ภิกขะเว สักโก เทวานะมินโท เทเว ตาวะติงเส อามันเตสิ สะเจ มาริสา เทวานัง สังคามะคะตานัง อุปปัชเชยยะ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา มะเมวะ ตัสสะมิง สะมะเย ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ, มะมัง หิ โว ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยยิสสะติ ฯ

โน เจ เม ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ อะถะ ปะชาปะติสสะ เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ, ปะชาปะติสสะ หิ โว เทวราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยยิสสะติ ฯ

โน เจ ปะชาปะติสสะ เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ อะถะ วะรุณัสสะ เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ, วะรุณัสสะ หิ โว เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลหะหังโส วา โส ปะหิยยิสสะติ ฯ

โน เจ วะรุณัสสะ เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ, อะถะ อีสานัสสะ เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ, อีสานัสสะ หิ โว เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยยิสสะตีติ ฯ

ตัง โข ปะนะ ภิกขะเว สักกัสสะ วา เทวานะมินทัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง ปะชาปะติสสะ วา เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง วะรุณัสสะ วา เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง, อีสานัสสะ วา เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉิมภิตัตตัง วา โลหะหังโส วา โส ปะหิยเยถาปิ โนปิ ปะหิยเยถะ, ตัง กิสสะ เหตุ สักโก หิ ภิกขะเว เทวานะมินโท อะวีตะราโค อะวีตะโทโส อะวีตะโมโห ภิรุ ฉัมภี อุตตะราสี ปะลายีติ ฯ

อะหัญจะ โข ภิกขะเว เอวัง วะทามิ สะเจ ตุมหากัง ภิกขะเว อะรัญญะคะตานัง วา รุกขะมูละคะตานัง วา สุญญาคาระคะตานัง วา อุปปัชเชยยะ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา มะเมวะ ตัสสะมิง สะมะเย อะนุสสะเรยยาถะ ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ, มะมัง หิ โว ภิกขะเว อะนุสสะระตัง ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยยิสสะติ, โน เจ มัง อะนุสสะเรยยาถะ อะถะ ธัมมัง อะนุสสะเรยยาถะ

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ, ธัมมัง หิ โว ภิกขะเว อะนุสสะระตัง ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยยิสสะติ, โน เจ ธัมมัง อนุสสะเรยยาถะ, อะถะ สังฆัง อะนุสสะเรยยาถะ

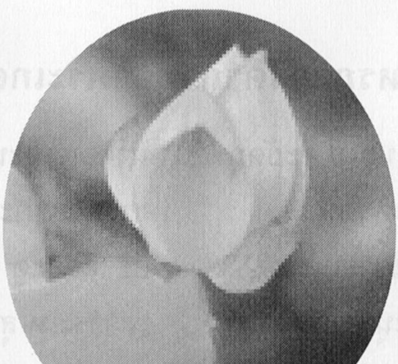
สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิ-ปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลิกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ ฯ

สังฆัง หิ โว ภิกขะเว อะนุสสะระตัง ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยยิสสะติ, ตัง กิสสะ เหตุ ตะถาคะโต หิ ภิกขะเว อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วีตะราโค วีตะโทโส วีตะโมโห, อะภิรุ อัจฉัมภี อะนุตตะราสี อะปะลายีติ ฯ อิทะมะโวจะ ภะคะวา อิทัง วัตตะวานะ สุคะโต อะถาปะรัง เอตะทะโวจะ สัตถา

อะรัญเญ รุกขะมูเล วา สุญญาคาเร วะ ภิกขะโว
อะนุสสะเรถะ สัมพุทธัง ภะยัง ตุมหากะ โน สิยา

โน เจ พุทธัง สะเรยยาถะ โลกะเชฏฐัง นะราสะภัง
อะถะ ธัมมัง สะเรยยาถะ นิยยานิกัง สุเทสิตัง
โน เจ ธัมมัง สะเรยยาถะ นิยยานิกัง สุเทสิตัง
อะถะ สังฆัง สะเรยยาถะ ปุญญักเขตตัง อะนุตตะรัง
เอวัมพุทธัง สะรันตานัง ธัมมัง สังฆัญจะ ภิกขะโว
ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส นะ เหสสะตีติ ฯ

๐๐๐

เทวดาประจำพระเกตุ

เจ้าภาพจุดธูป ๙ เทียน ๙ บูชาพระเกตุ

โหรกล่าวคาถาบูชาพระเกตุ

● เกตุเทวะ นะโม ตะยัตถุ นาคะพาหะนะยายิโน
โย โส เกตุมะหาเทโว โสวัณณาภะระณะภูสิโต
สะหะ โส ปะริวาเรนะ อิธาคัจฉะตุ มัณฑะเล
ทัสสะนีเย มะนุญญัมหิ เทวาระเห สุสัชชิเต
ทีปะธูเป จะ ปุปผานิ เทวาภิมานะเน อิเม
มานุสัง ขัชชะโภชชัญจะ เทวะสัง เวสะนัง อิมัง
สาธุ โน เกตุเทโว โส ปะฏิคคัณหาตุ สาธุกัง

ยัง ยัญจะ กุสะลัง กัมมัง สัญจิตัง โน ยะถาพะลัง
ตัสมิมปิ ปุญญะพีชัมหิ ปัตติโก อะนุโมทะตุ
อิจเจวัง เกตุเทโว โส ธัมมามิเสหิ มานิโต
สัมมา ตัง อะนุปาเลตุ อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ
อิมายะ เทวะปูชายะ อัมหัง ขะมันตุ เทวะตา
เทวาภิราธะนัตถายะ พะลิสักการะวาหะสา
(ชื่อเจ้าภาพเป็นภาษาบาลี) เมตตังกะโรนตุ เทวะตา
เกตุเทวานุภาเวนะ สัพพะโสตถี ภะวันตุ เต ฯ

● เกตุเทวะ ข้าแต่ พระเกตุเทพสุนทร ผิวบวรพรรณพิสุทธิ์ ทองชมพูนุทเทียมทัด อาภรณ์พัสตร์ภูษาสุวรรณ์ งามแพรวพรรณ ผ่องศรี ทรงพาสุกรีอุรคราช ขออภิวาทวันทนพิเศษ แด่องค์พระเกตุ อุดมศักดิ์ พร้อมเทพพรรคบริวาร เชิญมาสถิตในสถานมณฑล อันโสภณไพโรจน์ ชวลิตโชติชูหฤทัย ข้าตั้งใจบรรจงจัด จำรูญรัตน์ พรรณพิเศษ

เชิญอมรเทเวศเสด็จมา รับเครื่องวรามิสบำบวง สังเวยสรวง เทวะสักการ นานาวิธานธูปประทีป เรียบก้านกลีบมาลาร้อย ระย้าย้อย พุ่มพนม น่าพึงชมตรูตา ภักษ์โภชชาของมนุษย์ อันบริสุทธิ์อุดมเลิศ ข้าบรรเจิดบรรจงถวาย อเนกหลายเลิศล้ำ เทพนั้นซ้ำเชิญบริรักษ์ พิทักษ์แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น

ให้เปลื้องปราศจากโรค นฤโศกเกษมสุข นฤทุกข์ปราศจากภัย กุศลใดยิ่งยง แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้นบำเพ็ญ เป็นบุญภาคย์พูลผล จงเปรมกมลรับส่วนบุญ สุนทรธรรมพลี บรรดามีเหล่านั้น หฤทัยมั่น

รับโมทนา เกตุเทวาธิบดี ขออัญชลีคำนับน้อม บูชาพร้อมธรรมามิส จงมีจิตกรุณา เชิญรักษาแด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น ให้เปลื้องปราศ จากโรค นฤโศกเกษมสุข อย่าได้เดือดร้อนอารมณ์ราญ ฯ

● เกตุเทพบริพารโศภิต อันไพจิตรอดิเรก นานาเนกพ้นคณนา เสด็จมายังสถาน เชิญรับสักการเครื่องพลี ควรยินดีสองประการ เทพบริพารเหล่านั้น จิตจงมั่นปรีดี ด้วยพิธีเทพบูชา เชิญเทพยดา ทั้งหมด จงเงือดงดโทษภัย สิ่งใด ๆ อย่ามี ข้องราคีพานพะ ใน (ออก นามเจ้าภาพ) นั้น ซึ่งได้ประสาทเครื่องพลี เพื่อปรีดีปราโมทย์ เสร็จ ประโยชน์หมู่อมร จงเพิ่มพรสุขสวัสดิ์ ชนมายุวัฒโนดม สุขาภิรมย์ สร่างเศร้า แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น จงเจริญศรีสรรพประสิทธิ์ ด้วยเทพฤทธิ์เดชานุภาพ จงทุกคาบนิรันดร สมดุจพรพร่ำให้ ขอจง สะดวกได้ดังประสงค์ โสตถิ เทอญ ฯ

(ปี่พาทย์บรรเลงเพลง โล้นอก)

● โหรบูชาจบแล้ว พระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์ บทของพระเกตุ คือ ขัดตำนาน ชะยัง เทวะมะนุสสานัง ฯลฯ สวดชะยะปริต

● ถ้าสวด นวคหายุสมธรรม ขัดตำนาน อาฆาตรหิโตพุทโธ สวดอาฆาตรวัตถุ อาฆาตวินย ฯ

๐๐๐

บทสวดประจำพระเกตุ

(กำลัง ๙)

บทขัดชะยะปะริตตัง

ชะยัง เทวะมะนุสสานัง　　ชะโย โหตุ ปะราชิโต
มาระเสนา อะภิกกันตา　　สะมันตาทะวาทะสะโยชนา
ขันติเมตตาอะธิฏฐานา　　วิทธังเสตตะวานะ จักขุมา
ภะวาภะเว สังสะรันโต　　ทิพพะจักขุง วิโสธะยิ
ปะริยาปันนาทิโสตถานัง　　หิตายะ จะ สุขายะ จะ
พุทธะกิจจัง วิโสเธตตะวา　　ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

บทสวดชะยะปะริตตัง

มะหาการุณิโก นาโถ　　หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปูเรตตะวา ปาระมี สัพพา　　ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ　　โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ

ชะยันโต โพธิยา มูเล　　สักกะยานัง นันทิวัฑฒะโน
เอวัง ตะวัง วิชะโย โหหิ　　ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล
อะปะราชิตะปัลลังเก　　สีเส ปะฐะวิโปกขะเร
อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง　　อัคคัปปัตโต ปะโมทะติ ฯ
สุนักขัตตัง สุมังคะลัง　　สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง
สุขะโณ สุมุหุตโต จะ　　สุยิฏฐัง พ์รัห์มะจาริสุ

ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธี เต ปะทักขิณา
ปะทักขิณานิ กัตตะวานะ ละภันตัตเถ ปะทักขิเณ ฯ

โส อัตถะลัทโธ สุขิโต วิรุฬโห พุทธะสาสะเน
อะโรโค สุขิโต โหหิ สะหะ สัพเพหิ ญาติภิ

สา อัตถะลัทธา สุขิตา วิรุฬหา พุทธะสาสะเน
อะโรคา สุขิตา โหหิ สะหะ สัพเพหิ ญาติภิ

เต อัตถะลัทธา สุขิตา วิรุฬหา พุทธะสาสะเน
อะโรคา สุขิตา โหถะ สะหะ สัพเพหิ ญาติภิ ฯ

โหรประกาศสรุปพระเคราะห์และให้พร

● **นะวะ เทวะคะหา** ข้าแต่เทพยเจ้า ๙ พระองค์จงจำเพาะนพเคราะห์สมญาอาทิตย์ จันทร์ อังคาร พุธ พระเสาร์เทพบุตร พฤหัสบดี อีกพระราหูมีศักดาเดช ทั้งพระศุกร์เทเวศเกตุเทวัญ อันดำเนินรอบจักร พักร์มนต์เสริดปรกติดี โดยวิถีทางจร ในที่ฆ้มพรเป็นธรรมดา เหล่าโหราตั้งแต่ง แบ่งส่วนเจาะจง ว่าพระเคราะห์นอกในองค์ใด ๆ มาข้อง ลัคน์จันทร์มาต้องเดชศรี มนตรีบริวาราย บรรลุที่เดิมทับ หรือสมาศัพท์ร่วมธาตุ อันร้ายกาจก่อภัย

หนึ่งพระเคราะห์ใดก็ดี เป็นกาฬกรรณีเดิมจร ซึ่งพยากรณ์พรรณนา ว่ามาดลที่ตะนุ กะฎุมพะ สะหัชชะ พันธุ ปุตตะ ปัตตะนิ ศุภะ กัมมะ ราศีและลาภะ ขอลดละทางโทษ เหตุหินโหดอย่าเป็น

ข้อสำคัญคลายขจัด ดัดสิ่งร้ายกลายดี จำรูญศรีเดชะ สระสิ่งโศกโรคสูญ ต่อเพิ่มพูนสรรพลาภ ไหลหลั่งอาบเอิบมา เล่ห์ธารารอบทิศ จงสฤษฎ์ประสิทธิคุณ สุนทรสวัสดิ์ขจัดเศร้า แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) นั้น ให้มีชนมายุยืนมั่น กว่าเขตขันธ์ร้อยปี เศษเสริมทวีร้อยปลาย จงนิรันตรายทุกเมื่อ เพื่อนพเทพผดุง ช่วยบำรุงบริรักษ์ เปลี่ยนพิทักษ์นิรันดร สมดุจพรข้าอ้าง จงประสิทธิ์อย่าร้างคลาดแคล้วสิ่งประสงค์ โสตถิ เทอญ ฯ

● สัพพะทุกขะ วินาสสันติ สัพพะภะยะ วินาสสันติ สัพพะโรคะ วินาสสันติ

● พุทธะเตชะนะ ธัมมะเตชะนะ สังฆะเตชะนะ อินทะเตชะนะ พรัหมะเตชะนะ เทวะเตชะนะ

● ทิวา ตะปะติ อาทิจโจ รัตติมาภาติ จันทิมา
สันนัทโธ ขัตติโย ตะปะติ ฌายี ตะปะติ พราหมโณ
อะถะ สัพพะมะโหรัตตัง พุทโธ ตะปะติ เตชะสา
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ สุวัตถิ โหตุสัพพะทา ฯ

● **สิทธิกิจจัง** กิจอันใดควรชอบ ได้ประกอบก่อสร้าง กิจนั้นอย่ารู้ร้าง ลุได้ดั่งประสงค์ เทอญนา ฯ

● **สิทธิกัมมัง** การใดหฤทัยปอง ฉลองพระเดชเจ้าหล้า อย่าเริดอย่าโรยช้า สิทธิได้พลันพลัน เทอญนา ฯ

● **สิทธิการิยะ ตะถาคะโต** สัพพัญญูตรัสรู้จบ มารสยบหลีกแล้ว ขออุปัททะวันตรายแคล้ว คลาดพ้นพูนเกษม แลนา ฯ

● **สิทธิเตโช ชะโย นิจจัง** เดชเรื่องปรากฏ ผู้ทรยศปองร้ายจงครรไลแผกพ่าย ผ่องพ้นภัยพาล เทอญนา ฯ

● **สิทธิลาโภ นิรันตะรัง** ลาภสิ่งอันใดใด จงหลั่งไหลหล่อล้นดังหนึ่งท่อธารท้น อย่าสิ้นสูญสุด เลยนา ฯ

● **สัพพะสิทธิ ภะวันตุ เต** พรสรรพจงประสิทธิ์ แด่ (ออกนามเจ้าภาพ) อย่าช้า ให้เสร็จสมดังข้า พร้องพร่ำให้ฉะนี้ เทอญนา ฯ

(ปี่พาทย์บรรเลงเพลง มหาฤกษ์มหาชัย)

๐๐๐

มงคลจักรวาฬใหญ่

สิริธิติมะติเตโช ชะยะสิทธิ มะหิทธิมะหาคุณา ปะริมิตตะปุญญาธิการัสสะ สัพพันตะรายะนิวาระณะสะมัตถัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

ทะวัตติงสะมะหาปุริสะลักขะณานุภาเวนะ อะสีตะยานุพะยัญชะนานุภาเวนะ อัฏฐุตตะระสะตะมังคะลานุภาเวนะ ฉัพพัณณะรังสิยานุภาเวนะ เกตุมาลานุภาเวนะ ทะสะปาระมิตานุภาเวนะ ทะสะอุปะปาระมิตานุภาเวนะ ทะสะปะระมัตถะปาระมิตานุภาเวนะ สีละสะมาธิปัญญานุภาเวนะ

พุทธานุภาเวนะ ธัมมานุภาเวนะ สังฆานุภาเวนะ เตชานุภาเวนะ อิทธานุภาเวนะ พะลานุภาเวนะ เญยยะธัมมานุภาเวนะ จะตุราสีติสะหัสสะธัมมักขันธานุภาเวนะ นะวะโลกุตตะระธัมมานุภาเวนะ อัฏฐังคิกะมัคคานุภาเวนะ อัฏฐะสะมาปัตติยานุภาเวนะ ฉะฬะภิญญานุภาเวนะ จะตุสัจจะญาณานุภาเวนะ ทะสะพะละญาณานุภาเวนะ สัพพัญญุตะญาณานุภาเวนะ เมตตากะรุณา มุทิตา อุเปกขานุภาเวนะ สัพพะปะริตตานุภาเวนะ ระตะนัตตะยะสะระณานุภาเวนะ

ตุยหัง สัพพะโรคะโสกุปัททะวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสา วินัสสันตุ สัพพะอันตะรายาปิ วินัสสันตุ สัพพะสังกัปปา ตุยหัง สะมิชฌันตุ ทีฆายุตา ตุยหัง โหตุ สะตะวัสสะชีเวนะ สะมังคิโก โหตุ สัพพะทา ฯ อากาสะปัพพะตะวะนะภูมิคังคามะหาสะมุทธา อารักขะกา เทวะตา สะทา ตุมเห อะนุรักขันตุ ฯ

เทวะตาอุยโยชะนะคาถา

ทุกขัปปัตตา จะ นิททุกขา ภะยัปปัตตา จะ นิพภะยา
โสกัปปัตตา จะ นิสโสกา โหนตุ สัพเพปิ ปาณิโน
เอตตาวะตา จะ อัมเหหิ สัมภะตัง ปุญญะสัมปะทัง
สัพเพ เทวานุโมทันตุ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
ทานัง ทะทันตุ สัทธายะ สีลัง รักขันตุ สัพพะทา
ภาวะนาภิระตา โหนตุ คัจฉันตุ เทวะตาคะตา ฯ
สัพเพ พุทธา พะลัปปัตตา ปัจเจกานัญจะ ยัง พะลัง
อะระหันตานัญจะ เตเชนะ รักขัง พันธามิ สัพพะโส ฯ

● ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะธัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

● นักขัตตะยักขะภูตานัง ปาปัคคะหะนิวาระณา
ปะริตตัสสานุภาเวนะ หันตะวา เตสัง อุปัททะเว ฯ
นักขัตตะยักขะภูตานัง ปาปัคคะหะนิวาระณา
ปะริตตัสสานุภาเวนะ หันตะวา เตสัง อุปัททะเว ฯ
นักขัตตะยักขะภูตานัง ปาปัคคะหะนิวาระณา
ปะริตตัสสานุภาเวนะ หันตะวา เตสัง อุปัททะเว ฯ

● ถ้าสวดใน นวคหายุสมธรรมมีบทสรุปคาถา คือ กล่าวรวมยอดธรรม ๑๐๘ ประการ ตามลำดับที่สวดมาแล้วนั้น ว่าเท่ากับอายุของเทวดาอัฏฐเคราะห์ และได้กล่าวถึงธรรมอีก ๙ ประการที่สวดสำหรับพระเกตุ และเมื่อรวมธรรมเหล่านั้นเข้าด้วยกันทั้งหมดแล้วก็เท่ากับอายุเทวดาของนพเคราะห์พอดี และลงท้ายก็ให้พรเจ้าภาพให้ได้รับอนุเคราะห์จากเทวดา ประสบแต่ความเจริญสุขทุกเมื่อ

● การสวดนพเคราะห์นี้มีคาถาที่พระสวดเป็น ๒ ประการ คือ สวดพระปริตรทั้ง ๑๒ ตำนานอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นแบบสวดที่กระทำมาตั้งแต่ดั้งเดิมและยังนิยมทำมาทุกวันนี้ และมีการสวดนวคหายุสมธรรมอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นแบบที่ดำริขึ้นภายหลัง มักจะใช้แต่ในบางโอกาสและบางคนที่ชอบเท่านั้น นอกนั้นใช้สวดพระปริตรทั้งนั้น ยังมีวิธีบูชาพระเคราะห์อีกหลายวิธี แต่ยกมาให้ดูเป็นเครื่องประกอบความรู้เพียงเท่านี้

๐๐๐

คาถาสวดเมื่อดับเทียนชัย

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง พุทโธ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ

ยังกิญจิ วิตตัง อิธะ วา หุรัง วา
สัคเคสุ วา ยัง ระตะนัง ปะณีตัง
นะ โน สะมัง อัตถิ ตะถาคะเตนะ
อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ขะยัง วิราคัง อะมะตัง ปะณีตัง
ยะทัชฌะคา สักํยะมุนี สะมาหิโต
นะ เตนะ ธัมเมนะ สะมัตถิ กิญจิ
อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ยัมพุทธะเสฏโฐ ปะริวัณณะยี สุจิง
สะมาธิมานันตะริกัญญะมาหุ
สะมาธินา เตนะ สะโม นะ วิชชะติ
อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

เย ปุคคะลา อัฏฐะ สะตัง ปะสัตถา
จัตตาริ เอตานิ ยุคานิ โหนติ
เต ทักขิเณยยา สุคะตัสสะ สาวะกา
เอเตสุ ทินนานิ มะหัปผะลานิ
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจจะเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

เย สุปปะยุตตา มะนะสา ทัฬเหนะ
นิกกามิโน โคตะมะสาสะนัมหิ
เต ปัตติปัตตา อะมะตัง วิคัยหะ
ลัทธา มุธา นิพพุติง ภุญชะมานา
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ขีณัง ปุราณัง นะวัง นัตถิ สัมภะวัง
วิรัตตะจิตตายะติเก ภะวัส์มิง
เต ขีณะพีชา อะวิรุฬหิฉันทา
นิพพันติ ธีรา ยะถายัมปะทีโป
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

สัพพะโรคะวินิมุตโต สัพพะสันตาปะวัชชิโต
สัพพะเวระมะติกกันโต ยะถาทีโป จะ นิพพุโต ฯ

❑❑❑

บทขัดธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสุตตัง

อะนุตตะรัง อะภิสัมโพธิง สัมพุชฌิต๎วา ตะถาคะโต
ปะฐะมัง ยัง อะเทเสสิ ธัมมะจักกัง อะนุตตะรัง
สัมมะเทวะ ปะวัตเตนโต โลเก อัปปะฏิวัตติยัง
ยัตถากขาตา อุโภ อันตา ปะฏิปัตติ จะ มัชฌิมา
จะตูส๎วาริยะสัจเจสุ วิสุทธัง ญาณะทัสสะนัง
เทสิตัง ธัมมะราเชนะ สัมมาสัมโพธิกิตตะนัง
นาเมนะ วิสสุตัง สุตตัง ธัมมะจักกัปปะวัตตะนัง
เวยยากะระณะปาเฐนะ สังคีตันตัม ภะณามะ เส ฯ

ธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสุตตัง

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา, พาราณะสิยัง วิหะระติ, อิสิปะตะเน มิคะทาเย ฯ ตัต๎ระ โข ภะคะวา ปัญจะวัคคิเย ภิกขู อามันเตสิ ฯ

ท๎เวเม ภิกขะเว อันตา ปัพพะชิเตนะ นะ เสวิตัพพา ฯ โย จายัง กาเมสุ กามะสุขัลลิกานุโยโค, หีโน คัมโม โปถุชชะนิโก อะนะริโย อะนัตถะสัญหิโต ฯ โย จายัง อัตตะกิละมะถานุโยโค, ทุกโข อะนะริโย อะนัตถะสัญหิโต ฯ

เอเต เต ภิกขะเว อุโภ อันเต อะนุปะคัมมะ มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา, จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

กะตะมา จะ สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา, จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

อะยะเมวะ อะริโย อัฏฐังคิโก มัคโค ฯ เสยยะถีทัง ฯ สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปโป, สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ ฯ

อะยัง โข สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา, จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขัง อะริยะสัจจัง ฯ ชาติปิ ทุกขา ชะราปิ ทุกขา มะระณัมปิ ทุกขัง, โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา, อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข ยัมปิจฉัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง สังขิตเตนะ ปัญจุปาทานักขันธา ทุกขา ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ฯ ยายัง ตัณหา โปโนพภะวิกา นันทิราคะสะหะคะตา ตัต๎ระ ตัต๎ราภินันทินี ฯ เสยยะถีทัง ฯ กามะตัณหา ภะวะตัณหา วิภะวะตัณหา ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง ฯ โย ตัสสาเยวะ ตัณหายะ อะเสสะวิราคะนิโรโธ จาโค ปะฏินิสสัคโค มุตติ อะนาละโย ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ฯ อะยะเมวะ อะริโย อัฏฐังคิโก มัคโค ฯ เสยยะถีทัง ฯ

สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปโป สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว, สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ ฯ

อิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญเญยยันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญาตันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

อิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ปะหาตัพพันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ปะหีนันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

อิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตังโข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง สัจฉิกาตัพพันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตังโข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง สัจฉิกะตันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

อิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตังโข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ภาเวตัพพันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตังโข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ภาวิตันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ยาวะกีวัญจะ เม ภิกขะเว อิเมสุ จตูสุ อะริยะสัจเจสุ, เอวันติปะริวัฏฏัง ท๎วาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง นะ สุวิสุทธัง อะโหสิ ฯ

เนวะ ตาวาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพ๎รัห๎มะเก, สัสสะมะณะพ๎ราห๎มะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสายะ, อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญญาสิง ฯ

ยะโต จะ โข เม ภิกขะเว อิเมสุ จะตูสุ อะริยะสัจเจสุ, เอวันติ ปะริวัฏฏัง ท๎วาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง สุวิสุทธัง อะโหสิ ฯ

อะถาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพ๎รัห๎มะเก, สัสสะมะณะพ๎ราห๎มะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสายะ, อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญญาสิง ฯ

ญาณัญจะ ปะนะ เม ทัสสะนัง อุทะปาทิ, อะกุปปา เม วิมุตติ, อะยะมันติมา ชาติ, นัตถิทานิ ปุนัพภะโวติ ฯ

อิทะมะโวจะ ภะคะวา ฯ อัตตะมะนา ปัญจะวัคคิยา ภิกขู ภะคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทุง ฯ อิมัส๎มิญจะ ปะนะ เวยยากะระณัส๎มิง ภัญญะมาเน, อายัส๎มะโต โกณฑัญญัสสะ วิระชัง วีตะมะลัง ธัมมะจักขุง อุทะปาทิ, ยังกิญจิ สะมุทะยะธัมมัง สัพพันตัง นิโรธะธัมมันติ ฯ

ปะวัตติเต จะ ภะคะวะตา ธัมมะจักเก, ภุมมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติตัง, อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พ๎ราห๎มะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พ๎รัห๎มุนา วา เกนะจิ วา โลกัส๎มินติ ฯ

ภุมมานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

จาตุมมะหาราชิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ จาตุมมะหาราชิกานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

ตาวะติงสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ ตาวะติงสานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

ยามา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ ยามานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

ตุสิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ ตุสิตานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

นิมมานะระตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ นิมมานะระตีนัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

ปะระนิมมิตะวะสะวัตตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ ปะระนิมมิตะวะสะวัตตีนัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา.

(เมื่อจะสวดย่อเพียงสวรรค์ ๖ ชั้น ครั้นสวดมาถึงตรงนี้แล้ว สวด **พ๎รัห๎มะกายิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง** แล้วลง **เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย ฯลฯ** เหมือนกันไปจนจบ)

พ๎รัห๎มะปาริสัชชา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ พ๎รัห๎มะปาริสัชชานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

พ๎รัห๎มะปะโรหิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ พ๎รัห๎มะปะโรหิตานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

มะหาพ๎รัห๎มา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ มะหาพ๎รัห๎มานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

ปะริตตาภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ ปะริตตาภานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

อัปปะมาณาภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ อัปปะมาณาภานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

อาภัสสะรา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ อาภัสสะรานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

ปะริตตะสุภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ ปะริตตะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

อัปปะมาณะสุภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ อัปปะมาณะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

สุภะกิณ๎หะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ สุภะกิณ๎หะกานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

(อสัญญิสัตตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ อะสัญญิสัตตานัง เทวานัง สัททุง สุต๎วา)

เวหัปผะลา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ เวหัปผะลานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

อวิหา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ อวิหานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

อะตัปปา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ อะตัปปานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

สุทัสสา เทวา สัทะมะนุสสาเวสุง ฯ สุทัสสานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

สุทัสสี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ สุทัสสีนัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

อะกะนิฏฐะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ

เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติตัง อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พ๎ราห๎มะเณนะ วา เทวานะ วา มาเรนะ วา พ๎รัห๎มุนา วา เกนะจิ วา โลกัส๎มินติ ฯ

อิติหะ เตนะ ขะเณนะ เตนะ มุหุตเตนะ ยาวะ พ๎รัห๎มะโลกา สัทโท อัพภุคคัจฉิ ฯ อะยัญจะ ทะสะสะหัสสี โลกะธาตุ สังกัมปิ สัมปะกัมปิ สัมปะเวธิ ฯ อัปปะมาโณ จะ โอฬาโร โอภาโส โลเก ปาตุระโหสิ อะติกกัมเมวะ เทวานัง เทวานุภาวัง ฯ

อะถะโข ภะคะวา อุทานัง อุทาเนสิ อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญ อัญญาสิ วะตะ โภ กัณฑัญโญติ ฯ

อิติหิทัง อายัส๎มะโต โกณฑัญญัสสะ อัญญาโกณฑัญโญเต๎วะ นามัง อะโหสีติ ฯ

❑❑❑

คาถาขับพระราหู
ที่มาบดบังดวงจันทร์และอาทิตย์

จันทะปะริตตะคาถา

กินนุ สันตะระมาโน วะ ราหุ จันทัง ปะมุญจะสิ
สังวิคคะรูโป อาคัมมะ กินนุ ภีโต วะ ติฏฐะสีติ
สัตตะธา เม ผะเล มุทธา ชีวันโต นะ สุขัง ละเภ
พุทธะคาถาภิคีโตมหิ โน เจ มุญเจยยะ จันทิมันติ.

สุริยะปะริตตะคาถา

กินนุ สันตะระมาโน วะ ราหุ สุริยัง ปะมุญจะสิ
สังวิคคะรูโป อาคัมมะ กินนุ ภีโต วะ ติฏฐะสีติ
สัตตะธา เม ผะเล มุทธา ชีวันโต นะ สุขัง ละเภ
พุทธะคาถาภิคีโตมหิ โน เจ มุญเจยยะ สุริยันติ.

คาถาเทพอุณหิส

อัตถิ อุณ๋หิสสะ วิชะโย ธัมโม โลเก อะนุตตะโร
สัพพะสัตตะหิตัตถายะ ตัง ตะวัง คัณหาหิ เทวะเต
ปะริวัชเช ราชะทัณเฑ อะมะนุสเสหิ ปาวะเก
พะยัคเฆ นาเค วิเส ภูเต อะกาละมะระเณนะ วา
สัพพัส๎มา มะระณา มุตโต ฐะเปต๎วา กาละมาริตัง

ตัสเสวะ อานุภาเวนะ โหตุ เทโว สุขี สะทา
สุทธะสีลัง สะมาทายะ ธัมมัง สุจะริตัง จะเร
ตัสเสวะ อานุภาเวนะ โหตุ เทโว สุขี สะทา
ลิกขิตัง จินติตัง ปูชัง ธาระณัง วาจะนัง คะรุง
ปะเรสัง เทสะนัง สุตวา ตัสสะ อายุ ปะวัฑฒะตีติ.

คาถาชินบัญชร

ปุตตะกาโม ละเภปุตตัง ธะนะกาโม ละเภธะนัง
อัตถิกาเยกายะญายะ เทวานังปิยะตัง สุตวา
อิติปิ โส ภะคะวา ยะมะราชาโน ท้าวเวสสุวัณโณ
มะระณัง สุขัง อะระหังสุคะโต นะโม พุทธายะ
ชะยาสะนากะตาพุทธา เชต์วา มารัง สะวาหะนัง
จะตุสัจจาสะภัง ระสัง เย ปิวิงสุ นะราสะภา
ตัณหังกะราทะโย พุทธา อัฏฐะวีสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง มัตถะเก เต มุนิสสะรา
สีเส ปะติฏฐิโต มัยหัง พุทโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน
สังโฆ ปะติฏฐิโต มัยหัง อุเร สัพพะคุณากะโร
หะทะเย เม อะนุรุทโธ สารีปุตโต จะ ทักขิเณ
โกณฑัญโญ ปิฏฐิภาคัส์มิง โมคคัลลาโน จะ วามะเก
ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง อาสุง อนันทะ ราหุลา
กัสสะโป จะ มะหานาโม อุภาสุง วามะโสตะเก

เกสะโต ปิฏฐิภาคัส์มิง สุริโยวะ ปะภังกะโร
นิสินโน สิริสัมปันโน โสภิโต มุนิปุงคะโว
กุมาระกัสสะโป เถโร มะเหสี จิตตะวาทะโก
โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง ปะติฏฐาสิ คุณากะโร
ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ อุปาลีนันทะสีวะลี
เถรา ปัญจะ อิเม ชาตา นะลาเฏ ติละกา มะมะ
เสสาสีติ มะหาเถรา วิชิตา ชินะสาวะกา
เอเตสีติ มะหาเถรา ชิตะวันโต ชิโนระสา
ชะลันตา สีลเตเชน อังคะมังเคสุ สัณฐิตา
ระตะนัง ปุระโต อาสิ ทักขิเณ เมตตะสุตตะกัง
ธะชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ วาเม อังคุลิมาละกัง
ขันธะโมระปะริตตัญจะ อาฏานาฏิยะสุตตะกัง
อากาเส ฉะทะนัง อาสิ เสสา ปาการะสัณฐิตา
ชินาณา วะระสังยุตตา สัตตัปปาการะลังกะตา
วาตะปิตตาทิสัญชาตา พาหิรัชฌัตตุปัททะวา
อะเสสา วินะยัง ยันตุ อะนันตะชินะเตชะสา
วะสะโต เม สะกิจเจนะ สะทา สัมพุทธะปัญชะเร
ชินะปัญชะระมัชฌัมหิ วิหะรันตัง มะฮี ตะเล
สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ เต มะหาปุริสาสะภา
อิจเจวะมันโต สุคุตโต สุรักโข
ชินานุภาเวนะ ชิตูปัททะโว
ธัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโค
สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย
สัทธัมมานุภาวะปาลิโต จะรามิ ชินะปัญชะเรติ.

คาถาโพธิบาท

บูระพารัส์มิง พระพุทธะคุณัง บูระพารัส์มิง พระธัมเมตัง บูระพารัส์มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ.

อาคะเนย์รัส์มิง พระพุทธะคุณัง อาคะเนย์ยัส์มิง พระธัมเมตัง อาคะเนย์รัส์มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ.

ทักษิณรัส์มิง พระพุทธะคุณัง ทักษิณรัส์มิง พระธัมเมตัง ทักษิณรัส์มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ.

หรดีรัส์มิง พระพุทธะคุณัง หรดีรัส์มิง พระธัมเมตัง หรดีรัส์มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ.

ปัจจิมรัส์มิง พระพุทธะคุณัง ปัจจิมรัส์มิง พระธัมเมตัง ปัจจิมรัส์มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ.

คำที่ขีดเส้นใต้ **เม** สวดให้ตนเอง ถ้าสวดให้คนอื่นเปลี่ยนเป็น **เต**

พายัพรัส๎มิง พระพุทธะคุณัง พายัพรัส๎มิง พระธัมเมตัง พายัพรัส๎มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ.

อุดรรัส๎มิง พระพุทธะคุณัง อุดรรัส๎มิง พระธัมเมตัง อุดรรัส๎มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ.

อีสานรัส๎มิง พระพุทธะคุณัง อีสานรัส๎มิง พระธัมเมตัง อีสานรัส๎มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ.

อากาศรัส๎มิง พระพุทธะคุณัง อากาศรัส๎มิง พระธัมเมตัง อากาศรัส๎มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ.

ปฐวีรัส๎มิง พระพุทธะคุณัง ปฐวีรัส๎มิง พระธัมเมตัง ปฐวีรัส๎มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ.

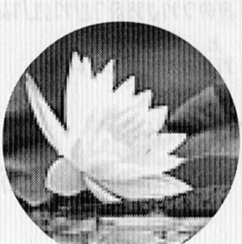
คาถามงคลจักรวาลแปดทิศ

อิมัส์มิง มงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอนัตตา, ราชะเสมานาเขตเต, สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ พุทธะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ.

อิมัส์มิง มงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอนัตตา, ราชะเสมานาเขตเต, สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ ธัมมะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ.

อิมัส์มิง มงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอนัตตา, ราชะเสมานาเขตเต, สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ ปัจเจกพุทธะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ.

อิมัส์มิง มงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอนัตตา, ราชะเสมานาเขตเต, สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ สังฆะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ.

บทแผ่เมตตาให้ตนเอง

อะหัง สุขิโต โหมิ

ขอให้ข้าพเจ้ามีแต่ความสุข

อะหัง นิททุกโข โหมิ

ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากความทุกข์กายและทุกข์ใจ

อะหัง อะเวโร โหมิ

ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากเวรและกรรม

อะหัง อัพ์ยาปัชโฌ โหมิ

ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากอุปสรรคอันตรายทั้งปวง

สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ

ขอให้ข้าพเจ้ามีสติสัมปชัญญะอยู่ทุกเมื่อ รักษากาย วาจา ใจ ให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งปวงเถิด ฯ

บทแผ่เมตตาให้สรรพสัตว์

สัพเพ สัตตา

สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

อะเวรา โหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรต่อกันและกันเลย

อัพ์ยาปัชฌา โหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้พยาบาทเบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

อะนีฆา โหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย

สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

จงมีความสุขกายสุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัย ทั้งสิ้นเถิด ฯ

๐๐๐

บรรณานุกรม

คณะสงฆ์จังหวัดสมุทรสาคร, **สวดมนต์ฉบับคณะสงฆ์,** พิมพ์เป็นที่ระลึกงานพระราชทานเพลิงศพ พระครูพิพัฒน์วุฒิสาคร อดีตเจ้าอาวาสวัดหลักสองราษฎร์บำรุง, ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๖

เทพย์ สาริกบุตร, **พระคัมภีร์พระเวท ฉะบับฉัฎฐบรรพ,** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วิทยากร, ๒๕๒๑

ปริยัติธรรมธาดา, พระ, **พระพุทธมนต์และคุณค่าทางจริยธรรม,** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ต้นบุญ, ๒๕๕๒

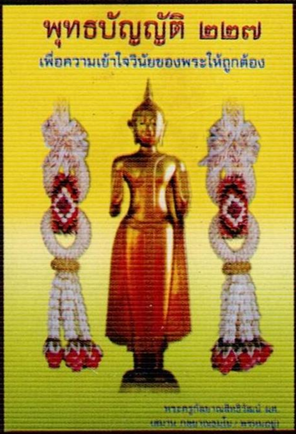
พรหมมุนี, พระ, **ธรรมทัศน์,** พิมพ์มุทิตา พระราชพัฒโนดม เจ้าอาวาสวัดยาง เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ, ๒๕๕๑

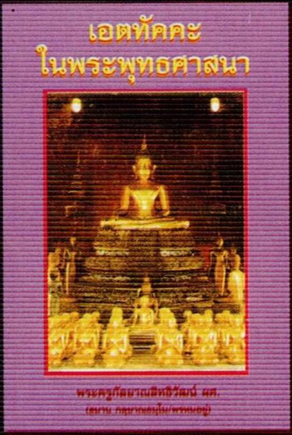
ห้องโหรศรีมหาโพธิ์, **ตำราพรหมชาติ,** กรุงเทพฯ : อำนวยสาสน์การพิมพ์, ๒๕๒๘

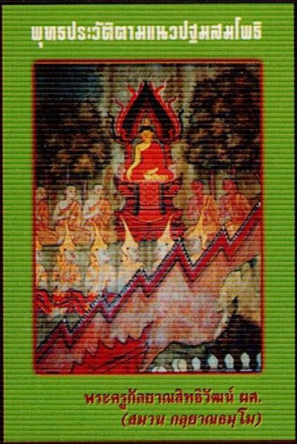
เศวตฉัตร, วัด, **พิธีบูชานพเคราะห์,** พิมพ์ในวโรกาสรับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์ พระราชวิจิตรการ และ พระครูโสภณปัญญารัตน์ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๔

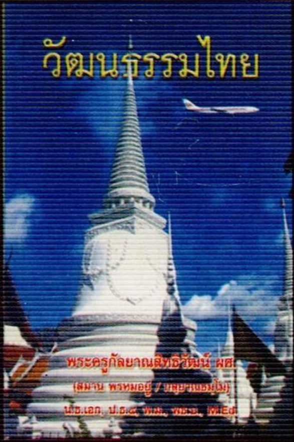
อุรคินทร์ วิริยะบูรณะ, **ประเพณีไทย ฉบับ พระมหาราชครูฯ,** (ไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์), ๒๕๐๖

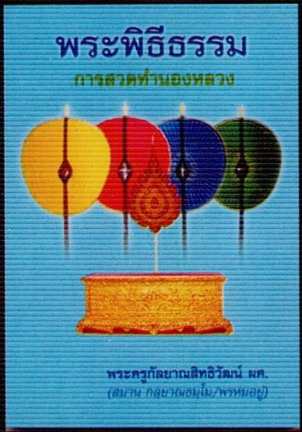
ooo

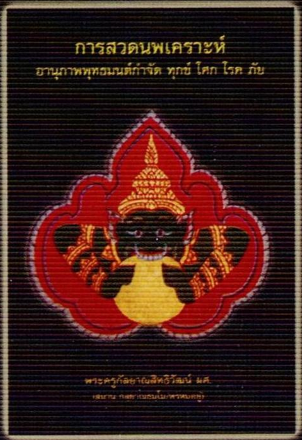

การสวดนพเคราะห์ ○ พระครูกัลยาณสิทธิวัฒน์ ผศ.